Kış 2024-25

YapıKredi

Crystal

Yıl boyu süren Kuzey Işıklarına bir de uçsuz bucaksız arktik doğasını dahil eden Lapland

Yapı Kredi Crystal ile ayrıcalıklısınız.

İstanbul'un en seçkin restoranlarında
%20 indirim ayrıcalığı!

Başvuru için **CRYSTAL** yazın, **TCKN** bilginiz ve doğum tarihinizi (gün ay yıl formatında) aralarında birer boşluk bırakarak yazıp **4421**'e gönderin.

YapıKredi
Crystal

SEIKO
AUTOMATIC 3 DAYS
DIVER'S 300m
JAPAN
50
40
30
20
10

SEIKO
SINCE 1881
Keep Going Forward
PROSPEX
www.seikowatches.com #SPB453
AYDINSAAT
www.aydinsaatstore.com

ARALIK-OCAK-ŞUBAT

YapıKredi

Yönetim
İmtiyaz Sahibi
Yapı ve Kredi Bankası A.Ş. adına
Arda Öztaşkın

Yönetim Yeri
Yapı Kredi Plaza, D Blok,
Levent, 34330 İstanbul
Tel: 0212 339 70 00

Yayın Kurulu
Özge Bakırçalı, Ceren Aydoğdu,
Esra Arat, Sahra Özyavuz,
Mert Nuzumlalı, Deniz Öztürk,
Beran Toksöz, Müjde Metin

Yapım - Yayın
Lup Medya Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Ayazpaşa Camii Sok.
No:7/5 Beyoğlu/İstanbul/Türkiye
Tel: 0212 243 6142
info@lupmedya.com

Yayın Koordinatörü (Sorumlu)
Beran Toksöz

Kreatif Direktör
Müjde Metin

Editör
Aylin Kumdagezer

Redaksiyon
Benan Kapucu

Art Direktör
Gözde Çetin

Katkıda Bulunanlar
Aykut Gül, Ebru Tutrakanlıoğlu,
Elif Albay, Çağla Taş Arslan,
Güvenç Atsüren, Taha Dönmez,
Ekin Kurbetçi, Ada Diren Kurt,
Esin Ünlü, Esra Kağıtçı Dede,
Akgün Akdil, Simon de Burton,
Utku Kuran, Selin Ekim, Burcu Çimen,
Berna Albaş, Didem Yazıcı

Reklam Direktörü
Evrim Yücesoy
evrimyucesoy@qpmagtr.com

Baskı
Pelikan Basım Matbaa ve
Ambalaj Sanayi Tic. Ltd. Şti.
Kayaşehir Mah. Ulubatlı Hasan Cad.
Blok 2H Kapı No: 19
34494 Başakşehir / İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55

Baskı Yeri ve Tarihi
İstanbul, Aralık 2024

Yayın Türü
Yerel süreli yayın

Tiraj
5.900 adet

Crystal Dergisi, Lup Medya Ltd. Şti. tarafından T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Crystal Dergisi'nin isim ve yayın hakkı Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.'ye aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve illüstrasyonların her hakkı saklıdır. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz. Yazıların sorumluluğu yazarlara, yayınlanan ilanların sorumluluğu ise sahiplerine aittir.
Mersis No: 0937002089200741

Lapland'ın Kelo çam ağacından üretilen Kelo-Glasss, Kakslauttanen Arctic Resort.

20
Macera, dinginlik ve buz
Doğa manzaraları ile çeşitli aktiveleri birleştirdiği gibi yerel mutfağın etkilerini deneyimlemenin mümkün olduğu Lapland.

Bir 365 günü daha bitirirken şimdiden 2025'te gerçekleştirmek istediklerimizi ve olmasını arzu ettiklerimizi düşünmeye başladık bile. Olağan akış içinde farkındalık kelimesi kimi zaman kendini unutturabiliyor. Her zaman bir seçeneğin var olduğu gerçeğini anımsamanın iyi geldiğini düşünenlerdeniz. Bir önceki cümlemizi ise aklınıza gelebilecek her türlü meselede işleme sokabiliriz. Crystal Kış 2024-25 sayısının kapak konusunda Lapland'ın kendi içerisinde farklı opsiyonlar sunabilmesine değiniyoruz. Hazır karlı manzaralarla buluşmuşken Aspen başta olmak üzere Colorado'nun kış ve kayak turizmininin yeni Alpleri olup olamayacağı sorusuna cevap arıyoruz. Alpler ve Aspen karşılaştırması yapmış olsak da hem yakın mesafeli oluşu hem de çeşitli lezzetlere ev sahipliği ile Alp bölgesinin yerinin ayrı olduğunu kabul ediyoruz. Hal böyle olunca da küçük zanaatkar mandıraları ve dağ evlerine göz gezdirerek Alp bölgesinin peyniri yapımına değinmemek olmaz. Kış aylarının aktüel meselelerinden sene içerisinde karşılaşacağımızı düşündüğümüz temalara varıncaya kadar multidisipliner bir sayı hazırlamak istedik. Alternatiflerin var olduğunu her daim kendinize hatırlattığınız yeni bir yıl ve kış sezonu olması dileğiyle Crystal'ın kış sayısına sayfayı çevirerek başlayabilirsiniz.

50
Şehirden kaçış rehberi
Kış gardırobundan kesitler.

Folgore

MADE IN THUNDER

Fer Mas Oto Tic. A.Ş.
Kuruçeşme Cad. No: 27
Kuruçeşme/İstanbul
Tel: (0212) 263 30 01

Otokoç Antalya
Altınova Sinan Mah. Serik Cad.
No: 301 07170 Kepez/Antalya
Tel: (0242) 225 18 18

Otokoç Ankara
Söğütözü Mah. Söğütözü Cad. No: 2
Koç Kuleleri C Blok No: 8–9 Çankaya/Ankara
Tel: (0312) 220 55 02

Mengerler Bursa
Ovaakça Santral Mah. İstanbul Cad.
No: 644 Osmangazi/Bursa
Tel: (0224) 261 11 14

Arkas İzmir
Çınarlı Mah. Ankara Asfaltı Cad.
No: 15/1P Arkas Mistral Binası
Konak/İzmir
Tel: (232) 270 18 30

Motor: L4 MHEV, Azami Güç: 300 CV/450 Nm, Azami Hız: 240 km/sa., 0–100 km Hızlanma: 5,6 sn., Yakıt Tüketimi (karma) min.-maks.: 8,7–9,2 L/100 km, CO_2 Emisyon Oranları (karma) min.-maks.: 198–208 g/km. İlanda belirtilen veriler versiyona göre değişiklik göstermektedir.

Koç

İÇİNDEKİLER

72 **Doğa ile bütünleşenler**
Kış bahçelerini ve iç mekan peyzajını mimariye dahil etme eğiliminde kış aylarında yeşil tonlar.

62 **Eriyen dünya**
Arktika'daki buz erimesinin endişe verici oranını ve küresel sonuçlar.

28 **Yüksek rakımdan gelenler**
Alp bölgesinin peynir yapımından hareketle öne çıkan restoranlar.

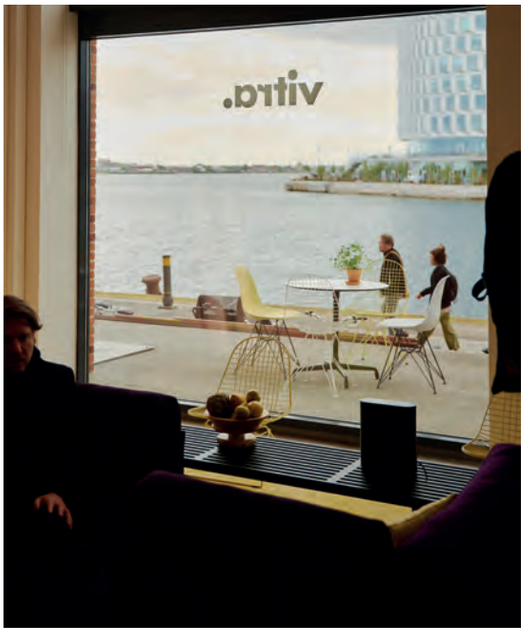

56 **2025 sınırları içerisinde**
2025 yılında gösterimde olanlar.

40 **Aspen ile değişen dengeler**
Alplere yeni bir rakip olarak görülen Aspen'de kış sporlarını lüks ile bir araya getiren noktalar.

Volkswagen ID. Ailesi

Elektriğin yeniden doğuşu

Volkswagen'in sürdürülebilir mobilite alanındaki global vizyonunun yansıması olan ID. Ailesi, tüm enerjisiyle sürüş alışkanlıklarınızı yeniden tanımlamak için hazır. ID. Ailesi, sürüş keyfini sıfır emisyonla buluşturarak çevre dostu bir deneyim sunuyor.

Doğuş Otomotiv | **Trafik Hayattır** | **DANIŞMA HATTI: (0212) 335 0 444** | **vw.com.tr**

Görselde bulunan modeller, standart donanıma dahil olmayan aksesuarlar ve özel donanımlar içerebilir. Görseldeki ID. modellerinin WLTP birleşik çevrime göre elektrik tüketim değerleri; 13,6-18,4 kWh/100 km aralığında olup CO_2 emisyonları (birleşik) g/km: 0'dır.

Doğuş Otomotiv'in Volkswagen için tercihi Castrol

GÜNDEMDEN KISA KISA

9. edisyonu ile "Dior Lady Art" projesinden Vaughn Spann, Woo Kukwon ve Faith Ringgold tasarımları.

SANAT VE FENOMEN BULUŞMASI

İlerleyen sayfalarda otomobillerin birer sanat eserine dönüşümü hakkında detaylı bir yazı ile karşılaşacaksınız. Benzer tespit, moda ve sanat disiplinlerinin ortaklığı için de geçerli. Her yıl dünyanın farklı lokasyonlarından sanatçıların konuk edildiği "Dior Lady Art" projesi bu sene 9. edisyonu ile karşımızda. Sembol statüsüne erişen Lady Dior aynı zamanda sürekli yenilenen bir ilkeyi de takip ediyor. 2016'dan beri yenilik ve yaratıcılık kavramlarını sanat ile birleştiren projede, sanatçılar çantaları birer kanvas olarak kullanıyor.

Sara Flores, Jeffrey Gibson, Huang Yuxing, Liang Yuanwei, Danielle McKinney, Duy Anh Nhan Duc, Hayal Pozanti, Faith Ringgold, Vaughn Spann, Anna Weyant ve Woo Kukwon gibi sanatçılar Lady Dior'u poetik dönüşümün simgesi olarak yeniden yorumladı. Her sanatçı kendi perspektifini ve değerlerini Lady Dior üzerinden aktardığı için ortaya çıkan ürünlerin her biri özgün ifadesiyle dikkat çekiyor.

WHITE PEPPER
Siyah ve Beyazın
Leziz Birlikteliği
Vişnezade Mah. Kadırgalar Cad. No:1
Beşiktaş Tüpraş Stadyumu Beşiktaş, İstanbul
Rezervasyon: +90 (212) 291 39 90
divan.com.tr/restoran/whitepepper
/whitepepper.ist

Burberry, National Geographic belgeseli *Endurance* için Ernest Shackleton'ın kutup seferindeki giysilerini yeniden tasarladı.

ÇAPRAZ BAĞLANTILAR

Burberry'nin dış giyim parçaları, 100 yılı aşkın süredir yeni ufuklar keşfeden kaşiflere eşlik ediyor. Thomas Burberry'nin 1879'da geliştirdiği hava ve suya dayanıklı gabardin kumaşın konforuyla maceraperestler, bilinmeyen coğrafyalara ulaşarak insanlığın bilgi sınırlarını genişletti. Bu öncü kaşifler arasında, Antarktika'yı karadan geçmeyi hedefleyen Sir Ernest Shackleton ve ekibi de vardı. Burberry gabardin kumaşı, Shackleton ve ekibini zorlu hava koşullarına karşı korumuştu.

1914'te bu maceracılar Antarktika'da gerçekleştirdikleri zorlu keşif yolculuğu boyunca Burberry gabardin kumaşından yapılmış kıyafetleri giyiyorlardı. Gemileri Endurance, sonunda kalın buz kütleleri arasında sıkışıp okyanusun derinliklerinde kaybolsa da Shackleton, 27 kişilik ekibini bir yıldan fazla hayatta tutmayı başardı. Bu hayatta kalma mücadelesini konu alan National Geographic belgeseli *Endurance* için Burberry, dönemin keşif ekibinin kıyafetlerini yeniden tasarladı. Oscar, BAFTA ve Emmy ödüllü yönetmenler Elizabeth Chai Vasarhelyi ve Jimmy Chin ile BAFTA adayı Natalie Hewit'in ortak çalışmasıyla çekilen belgesel, farklı dönemlerde gerçekleşen iki büyük keşfin ortak azim ve mücadele hikayesini anlatıyor.

YAPI & YAPI

ZAMANSIZ VE MODERN

Estetik ve zarif görüntüsünü modern tasarımlarla destekleyen
Kempinski Residences Balmumcu,
İstanbul'un en gözde lokasyonunda, Boğaz'ın en özel noktasında;
konumu, mimari yapısı ve ayrıcalıklı alanları ile zamansız bir yaşamın kapılarını aralıyor.

Kempinski Residences Balmumcu
İSTANBUL

www.kempinskiresidencesbalmumcu.com

yapiveyapi
www.yapi-yapi.com.tr

Restoran hakkında detaylı bilgi için *www.ducasse-baccarat-paris.com* adresini ziyaret edebilirsiniz.

GASTRONOMİ VE KÜLTÜR HARMANI

Paris'teki Ducasse Baccarat restoranı sadece bir mutfak deneyimi değil aynı zamanda kültürel bir karşılaşma da sunuyor. Baccarat, Fransız kristal markasının Paris'in 16. bölgesinde bulunan ve bir zamanlar 20. yüzyıl sanat hamiliğinin önemli isimlerinden Vikontes Marie-Laure de Noailles'in evi olan tarihi malikanesinde restoran, bar ve balo salonundan oluşan bir yemek deneyimi yaratmak için şefi Alain Ducasse ile iş birliği yaptı. Ancak bu ortaklığı somut hale getirmek için bir isme daha ihtiyaçları vardı: Fransız heykeltıraş ve mimar Jean-Guillaume Mathiaut. Mathiaut, Ducasse'nin hayalindeki konseptini benimseyerek bir fikir önerdi: Ana yemek odasının duvarlarını, odanın neo-klasik unsurlarıyla tezat oluşturuyormuş gibi tasarlanmış ahşap raflarla süslemek. Restoran boyunca tekrar eden bir tema olan bu çarpışma ve uyum etkileşimi, Baccarat parçalarıyla da vurgulanıyor. Mekanın atmosferi de yemeklerinizi yerken bir yandan da duyularınızı harekete geçirmek üzerine kurgulanmış. Şef Ducasse'ın bazı tarifleri Baccarat tabak koleksiyonundan esinlenerek tasarladığını da belirtelim. Ayrıca Midi-Minuit'in çağdaş iç mekanında Baccarat imzalı bardaklardan esinlenen içeçekler yer alıyor. Balo Salonu ise klasik ahşap işçiliği ve fresklerle dekore edilmiş. Bir zamanlar Luis Buñuel'in 1930'lardaki avangart filmi *The Golden Age*'ın gösterimi de dahil olmak üzere sürrealist buluşmalara ev sahipliği yapan mekan, günümüzde modern buluşmalara ve fikir alışverişlerinin buluşma noktası olmaya devam ediyor. Konserler, imza günleri ve canlı performanslardan oluşan kültürel programların da listeye ekleneceği düşünülüyor. Elbette her bir etkinlik, Ducasse Baccarat mutfağından çıkan tabaklarla tamamlanacak.

SANAT İÇİN LONDRA

Londra 'nın doğusunda yapımı tamamlanan Shakespeare Müzesi 2025 yılında açılacak. Müzede, Shakespeare'in *Romeo & Juliet* ve *V. Henry* oyunlarının ilk yorumlarına ev sahipliği yaptığına inanılan antik tiyatro Curtain Playhouse'un arkeolojik kalıntılar da sergilenecek. Curtain Playhouse'un kalıntıları, Perkins&Will mimarlarının tasarladığı ve amacına uygun biçimde The Stage adını verdiği, bölge için karma kullanımlı bir geliştirme projesinin çalışmaları sırasında ortaya çıkarıldı. İlk olarak 1577 yılında açılan tiyatro, Shakespeare'in yaşamı boyunca canlı bir kültürel ve sosyal merkez olmuş, Globe Tiyatrosu ortaya çıkmadan önce oyunlar için ana mekan olarak hizmet vermiş ve performanslar 1624 yılına kadar devam etmiş. Arkeolojik keşfin ardından, yeni kentsel mahalle, şimdi projenin merkezinde yer alan tarihi açıdan önemli bu alanı korumak ve kutlamak için yeniden şekillendirildi.

Müzenin tasarımı, Londra'da bilinen türünün en eski örneği olan antik tiyatro binasının alışılmadık dikdörtgen şeklinden etkilenmiş. Zemin seviyesinin altında geniş bir alana sahip olan müze, ziyaretçilerin orijinal sahnenin yüksekliğinde olan cam izleme platformları üzerinde yürümelerine olanak tanıyor. Bina, hafifçe akan çatısı ve çevredeki binalara uyum sağlayan açık hava amfitiyatrosu ile yerden yükseliyor gibi görünüyor.

Shakespeare Müzesi, 2025 yılında açılacak.

TEKNOLOJİDE FIRSAT EŞİTLİĞİ İLE KADINLAR DİJİTAL DÜNYADA

Günümüz dünyasında teknoloji ve dijitalleşme, hayatımızın ayrılmaz bir parçası oldu.Büyük veri, yapay zeka ve makine öğrenimi gibi teknolojiler çok hızlı bir şekilde gelişerek özellikle iş dünyasındaki hakimiyetini her geçen gün artırıyor. Dünya Ekonomik Forumu'na göre, önümüzdeki 10 yıl içerisinde ekonomide yaratılacak yeni katma değerin yaklaşık yüzde 70'i dijital platformlara dayalı iş modellerinden sağlanacak. Durum böyleyken teknoloji sektöründe sayıca az olan kadınların sayısını artırmak ve bu alandaki kadın varlığını güçlendirmek toplumsal eşitlik açısından büyük önem taşıyor.

Daha gelişmiş ve sürdürülebilir bir gelecek, ancak toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasıyla mümkün. geçiyor. Birleşmiş Milletler tarafından yapılan son araştırmalar, kadın ve erkek istihdam oranlarının eşit seviyeye gelmesinin sadece Avrupa'da bile milli geliri yüzde 13 oranında artıracağını gösteriyor.

Teknoloji sektöründe ise maalesef cinsiyete dayalı eşitsizlikler ve önyargılar, kadınlar adına küresel bir engel olarak karşımıza çıkmaya devam ediyor. Özellikle toplumsal cinsiyet rolleri ve eşitsizliklerle birlikte kız çocuklarına eğitimde fırsat eşitliği sağlanmaması, kadınların teknolojiye erişiminin önündeki en büyük engellerden biri. Aynı zamanda bu sebepler, kadınların teknoloji sektöründe varlığını ve dijital becerilerini olumsuz yönde etkiliyor. Öyle ki dünyada yazılım ve bilişim teknolojileri sektöründe kadın istihdam oranı yalnızca yüzde 27 seviyelerinde. Tıpkı dünyada olduğu gibi Türkiye'de de bu alanda gidilmesi gereken uzun bir yol bulunuyor.

Cinsiyetçi roller kadınların teknoloji sektöründeki varlığını olumsuz yönde etkiliyor

Dünyanın dört bir yanında, kadınlara ve kız çocuklarına toplum tarafından biçilen roller, cinsiyet eşitsizliğini derinleştiren en önemli faktörlerin başında geliyor. Bu durum, kadınların toplumsal, ekonomik ve kültürel alanlarda oluşan fırsatlara erişimini kısıtlıyor. Teknoloji sektöründe ise bu fırsat eşitsizliğinin yarattığı domino etkisini görmek mümkün. Kadınların teknoloji sektöründeki temsilinin düşük olmasının yanı sıra rol modellerinin yetersiz sayıda olması, genç kızların teknolojiye olan ilgisini ve motivasyonunu olumsuz etkileyerek potansiyellerini gerçekleştirmelerinin önünde ciddi bir engel oluşturuyor. Oysa, daha adil ve daha sürdürülebilir bir geleceğin inşası için kadınların teknoloji sektöründeki görünürlüğünün artırılması ve bu alanda ilerlemek isteyen kadınlara erken yaşlardan itibaren destek sağlanması gerekiyor.

“Teknolojide Fırsat Eşitliği” teknoloji sektöründeki kadın sayısını artırmayı hedefliyor

Yapı Kredi, ana faaliyet alanı olan finans sektörünün yanı sıra sosyal ve toplumsal alanlarda da sınırları kaldırmak adına önemli çalışmalara imza atıyor. Bu doğrultuda banka, hem toplumsal hem de ekonomik anlamda ülkemiz açısından son derece önemli olan toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda “Teknolojide Fırsat Eşitliği” projesiyle, kadınlara teknoloji alanında bilgi ve farkındalık yaratılmasını sağlayarak, sektördeki kadın sayısını artırmayı ve varlıklarını daha görünür kılmayı hedefliyor.

Koç Holding’in, Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları 2030 gündemi arasında yer alan teknoloji ve inovasyon alanında açıkladığı toplumsal cinsiyet eşitliği taahhütleri kapsamında Yapı Kredi, 2026’nın sonuna kadar 15-27 yaş aralığında 80.000’den fazla kadına ulaşarak teknoloji alanında farkındalık yaratmayı amaçlıyor. Bu hedef doğrultusunda başlatılan “Teknolojide Fırsat Eşitliği” projesi, Bahçeşehir Üniversitesi ve Birleşmiş Milletler Eğitim ve Araştırma Enstitüsü UNITAR’a bağlı uluslararası eğitim merkezi CIFAL ortaklığında gerçekleştiriliyor.

Kapsamlı eğitimleri ücretsiz şekilde sunuyor

Teknoloji alanında kadınların farkındalığını artırmak amacıyla proje kapsamında; büyük veriden yapay zekaya, bulut teknolojilerinden siber güvenliğe, nesnelerin internetinden endüstri 5.0’a kadar konunun uzmanları tarafından kapsamlı bir eğitim içeriği hazırlandı. Alanında uzman profesör ve doçentlerle hazırlanan eğitimlerin sonunda yapılan sınavdan 70 ve üzeri puan alan katılımcılar, UNITAR ve Bahçeşehir Üniversitesi akreditasyonlu E-Devlet onaylı Başarı Sertifikası’nı, eğitimlerin yüzde 75'ine katılım gösteren katılımcılar ise UNITAR akreditasyonlu başarı belgesini almaya hak kazanıyor.

Türkiye genelinde hayata geçirilen “Teknolojide Fırsat Eşitliği” eğitimlerine, 15-27 yaş aralığında teknolojiye ilgi duyan ve kendini bu alanda geliştirmek isteyen tüm kadınlar tamamen ücretsiz bir şekilde başvurabiliyor. Ayrıca, Kahramanmaraş merkezli depremlerin ardından deprem bölgesinde yaşayan gençler de cinsiyet fark etmeksizin bu eğitimlerden faydalanabiliyor.

aura.pure hakkında detaylı bilgiye markanın web sitesi üzerinden ulaşabilirsiniz.

KAHVEDE 4. DALGA

Sosyalleşme aracı olduğu kadar tek başına geçirilen anların da eşlikçisi kahve. Kimi zaman arkadaş toplantılarının kimi zaman ise molanın vazgeçilmezi olan kahve keyfini kişisel bir deneyim olarak görenler, bir başka deyişle kendi damak tadına göre seçimler yapmak isteyenler evde kahve yapma sürecinin de bu keyfin önemli bir parçası olduğunu düşünüyor. Lüks ev aletleri, radyo ve TV ile başlayan ve şimdi üst düzey ev gereçlerinden oluşan bir portföy oluşturan Loewe TV'nin Alman teknoloji uzmanları, kahve kültürünün daha öznel bir parçasını yaratmak adına aura.pure tasarımı ile karşımızda.

Entegre bir kahve değirmeni ile birlikte gelen profesyonel espresso makinesi, Almanya'daki Kronach'ta tasarlanıp üretiliyor. Sadece iki dakikada ısınan aura.pure'un kahve ve sütü ayrı ayrı ısıtan üç termoblok sistemi, birkaç shot için sabit sıcaklığın korunmasını sağlıyor. Genel hatları ile bazalt gri renkte olan krom ve ahşap aksesuarlarıyla tamamlanan tasarım, ahşap taban ve basit bir dijital ekrana sahip. Bu aksesuarlar arasında süt kabı, buhar çubuğu, ahşap karıştırıcı, iki portafiltre başlığı gibi aksesuarların yanı sıra evde barista deneyimi için gereken diğer birçok ekipman yer alıyor. Soğuk demleme veya kahve için öğütme seçenekleri içeren esnek entegre öğütücü sayesinde de tercih ettiğiniz çekirdekler 66 farklı şekilde kullanıma hazırlanabiliyor.

Mimarlık stüdyosu Bindloss Dawes, Michelin yıldızlı Osip'in yeni mekanı için 1730'den kalma bir yapıyı yeniledi.

MICHELIN'E DÖNÜŞÜM

Mimarlık stüdyosu Bindloss Dawes, çiftlikten sofraya tarzını benimseyen Osip restoranına samimi bir yeni ortam yaratmak için İngiltere'nin Somerset kentinde 18. yüzyıldan kalma bir yapıyı yeniledi. Şef Merlin Labron-Johnson'un yönettiği ve bu yılın Ağustos ayına kadar Somerset'teki Bruton High Street'te bulunan Michelin yıldızlı Osip, yakın zamanda 1730 yılında inşa edilmiş bir binaya taşındı. Yerel mimarlık ofisi Bindloss Dawes, bir dizi yeni eklemeyi kaldırarak üç katlı binayı orijinal versiyonuna geri döndürdü. Yapının mevcut taş duvarlarını sağlamlaştırarak arduvaz çatılarını yeniden döşedi. Beyaz kireçle yeniden boyanan dokulu cephe, Osip'in mevsimlik menüsünü destekleyen çevredeki ekili bahçeyi tamamlayan kireçtaşı kapı ve pencere çerçeveleriyle karakterize ediliyor. İç mekanda Bindloss Dawes, zemin kattaki restoranı doğal ışıkla aydınlatırken binanın eski karakterini de korumaya çalışmış. Alçak, kirişli tavanları olan oturma alanı tavandan tabana camla çerçevelenmiş ve geometrik bir tavan penceresiyle sonlandırılmış açık bir mutfağa bakıyor. Bindloss Dawes iç mekanlar için doğal malzemelerden oluşan bir palet seçmiş. Oturma alanı boyunca döşenen koyu kırmızı, yerel kaynaklı toprak zemin, yapının orijinalinde var olan kömürleşmiş kızıl klinker zeminlerine bir gönderme yapıyor. Nefes alabilen bu malzeme ses emici olduğu için akustik özellikleri nedeniyle de tercih edilmiş. Mutfak ise paslanmaz çelik, ahşap aksanlar ve Somerset tekstilleriyle döşenmiş kısa bar taburelerinin bir karışımıyla tanımlanıyor.

Assouline'ın *Federer* basımından elde edilen gelirin bir kısmı Güney Afrika ve İsviçre'deki çocuk eğitim projelerini destekleyen Roger Federer Vakfı'na aktarılacak.

MAESTRO'YA SAYGILARLA

Emekli ve aktif tenis oyuncularıyla önemli tenis çevreleri tarafından gelmiş geçmiş en iyi tenis oyuncusu sayılan İsviçreli eski profesyonel tenisçi, art arda 237 hafta, toplamda da 310 hafta birinci sırada kalarak rekor kırmış bir isim... Roger Federer namidiğer Maestro'yu daha yakından tanıyabileceğiniz bir basımdan bahsediyoruz. Geçtiğimiz aylarda tenis kariyerini sonlandıran Rafael Nadal için de özel bir edisyon çıkarılır mı bilinmez ancak biz yeniden efsaneye dönelim.

Zahmetsiz forehand'lerden kırmızı halı şöhretine ve arada yaşanan her şeye kadar Roger Federer, hayat hikayesini Assouline'a anlatıyor. Tenis efsanesinin kendisi ve eşi Mirka ile yakın iş birliği içinde iki yıl boyunca hazırlanan ve Maestro hakkındaki ilk görsel biyografi niteliğinde olan kitap Roger'ın özel anları, kişiliği ve rekorlar kıran kariyerine kapsamlı bir bakış sunuyor. Roger'ın ve Mirka'nın kendi kamera rulolarından enstantanelerin yanı sıra çocukluğundan daha önce hiç yayınlanmamış fotoğraflar ve hatıralar içeren *Federer* basımı, Roger'ın korttaki ve kort dışındaki yolculuğunu yakından yakalayan görüşlerini de içeriyor. Federer'in cümlesiyle yazımızı sonlandırmalı: "Kazanan bir adam, kazanabileceğini düşünen bir adamdır."

Louis Vuitton'un yeni Constellation koleksiyonundaki her bir parça Limoges porseleninden üretiliyor.

MODADAN SOFRAYA

Belli bir sektör temsil ediyor da olsanız, günümüz anlayışında çeşitli tasarım disiplinleri ile seçkinizi genişletmek artık kaçınılmaz gibi görünüyor. Demek istediğimiz şu ki moda disiplini içinde gördüğümüz yahut görmeye alışık olduğumuz markalar, kendi yaratıcı kimliklerini koruyarak farklılaşmanın yollarını arıyorlar. Bir önceki cümlemize verebileceğimiz en güncel referans ise Louis Vuitton'a ait sofra takımları.

Limoges porseleninden üretilen Constellation koleksiyonu, her yemeği sanatsal ve canlı bir deneyime dönüştürmek için tasarlanmış. Her bir porselen parçası elle boyanmış izlenimi veren bir desenle bezenen koleksiyon, servis tabaklarından tatlı tabaklarına, çaydanlıklardan kupa, fincan ve kaselere dek on üç ayrı parçayı bir araya getiriyor. Monogram çiçeği, yıldız ve yaprak gibi detaylarla çeşitlendirilen seçki bir yandan da maison'un yaratıcılığını ve mirasını yansıtıyor.

Husky safarileri, ren geyiği kızak gezintileri ve donmuş gölde balık tutma gibi bölge ile eşleştirilen çeşitli aktvitelere olanak sağlayan Kakslauttanen Arctic Resort .

MACERA, DİNGİNLİK VE BUZ

Yazı: Berna Albaş

Yaz aylarında soğuğa, kış zamanında ise yaza imrenen insanoğlu, hava durumu söz konusu olduğunda ne istediğini bilemiyor. Ancak mesele kar olduğunda çoğumuz ortak bir noktada buluşabiliyoruz. Küresel ısınma ile birlikte değişen değerler yüzünden özellikle bu hava şartını ayrı bir heyecanla bekliyoruz. Dışarıdaki havanın buz gibi olmasının bizde uyandırdığı sıcaklık hissi bir tezat olarak hayatımızın gerçeklerini de yansıtmıyor değil. Öte yandan bu mevsimde ziyaret etmek istediğiniz lokasyonlar karlı mıdır bilinmez. Kimimiz farklı bir deneyim yaşamak için Ocak ayında denize girebileceği bir lokasyon da tercih edebilir. Ancak bizim rotamız mistik tarzı ile de bilinen Lapland'e doğru...

Lapland'ın simgelerinden Kakslauttanen Arctic Resort.

Kuzey Finlandiya, İsveç, Norveç ve Rusya'nın Kola Yarımadası boyunca uzanan bu bölge, yerli Sámi halkı tarafından geleneksel olarak adlandırıldığı şekliyle "Sápmi", doğayla iç içe geçen bir geçmişe sahip. 5.000 yılı aşkın bir süredir bölgede var olan Sámi halkı, Kuzey Kutbu koşullarında ren geyiği çobanlığı, balıkçılık ve zanaatkarlık yoluyla yaşamını sürdürüyor. Bu dinamik kültür bugün de Lapland'ın kimliğinin temel taşlarından biri olmaya devam ediyor.

Bölge, özellikle 17. yüzyılda İsveç madencilerinin dikkatini çeken mineralli topraklarıyla, uluslararası alanda tanınmaya başlandı. Yüzyıllar boyunca, yerleşimlerin aşırı hava koşullarına uyum sağladığı ve geleneklerin İskandinav krallıklarının etkisiyle harmanlandığı bir lokasyon oldu.

Son teknoloji tasarımını Kuzey Kutbu'nun doğası ile birleştiren The Glacier Hotel.

Konumundan dolayı Lapland yaz aylarında güneşin haftalar boyunca hiç batmadığı "gece yarısı güneşini" yaşıyor. Buna karşılık, kışın da karanlık kutup geceleri haftalarca sürüyor. Aynı dönemde bu koyu karanlık, kuzey ışıklarını daha canlı bir şekilde izlenmesini sağlıyor. Hazır söz kuzey ışıklarından açılmışken, Lapland'ın Aurora Borealis'in izlenebileceği en önemli yerlerinden biri olduğunu söylememiz de gerek. Öyle ki yılda yaklaşık 200 gecede bu moleküler çarpışma gerçekleşiyor. Kuzey Işıklarının görünme oranı yüksek olsa da yine de bunun bir ihtimal olduğunu unutmamak gerekiyor. Seyahatinizi ışıkları görmek için ayarlamış olsanız bile eliniz boş olarak dönme riskiniz de var. Lapland'te bu fenomen, yerel olarak "revontulet" ya da "tilki ateşi" olarak biliniyor. Bu isim, kuyruğunu gökyüzünde gezdirerek Kuzey Işıkları olarak gördüğümüz kıvılcımları tutuşturan sihirli bir tilkiyle ilgili bir Sámi efsanesinden geliyor.

Kimi spesifik bölgelerde ren geyiklerinin sayısının yerel insan nüfusundan fazla olduğu biliniyor. Ren geyiği çobanlığı hala Sámi yaşam tarzının ayrılmaz bir parçası; hayvanlar bölgedeki birçok kültürel ve ekonomik faaliyetin merkezinde yer alıyor. Yerel halktan bahsetmişken filolojiye de değinmeli, tehlike altındaki diller arasında yer alan ve İskandinav dillerinden farklı olarak Ural dil ailesinin bir parçası olan Sámi dilini akıcı konuşabilen sadece birkaç bin kişi kalmış.

Birçok film çekimine sahne olması ya da otomobil markalarının "ice experience" etkinlikleri için Lapland'ı tercih etmesi bir yana bölgenin en dikkat çekici tarafı buz otelleri. Her kış buz ve kar kullanarak yeniden yapılan bu oteller, buzdan heykelleri, ısısı donma noktasının altında olan odaları ve tamamen buzdan yapılmış yataklarda termal uyku tulumlarında uyuma seçeneğiyle ziyaretçilere sıra dışı bir deneyim yaşatıyor.

Öte yandan tüm kış boyunca etrafta kar varken, bunun bir inşaat malzemesi olarak kullanılması şaşırtıcı değil. Iglolar ve buz saunaları gibi kar yapılarının yanı sıra kar otelleri ve popüler Lainio SnowVillage gibi daha büyük yapıları görmek için ideal bir lokasyon. Tabii bir de dünyanın en büyük buz öteli olan Kemi SnowCastle'ı unutmamalı.

İsveç'in küçük bir köyü olan Jukkasjärvi'de bulunan ve 1989 yılında bu yana her kış, yakındaki Torne Nehri'nin buzlarından yeniden inşa edilen buz otelin her bir odası farklı coğrafyalardan gelen sanatçılar tarafından tasarlanıp yontuluyor. Bir şeyler içmek istediğinizde de iç mekanın tamamen kar ve buzdan üretildiği Ice Bar'da buzdan yapılmış bardaklar sizi bekliyor olacak. Bir diğer taraftan listede çeşitli buz heykel atölyeleri, ren geyiği kızağı ve kar motorsikleti gibi yeniden kar ile iletişime geçeceğiniz bir dizi aktivite yer alıyor.

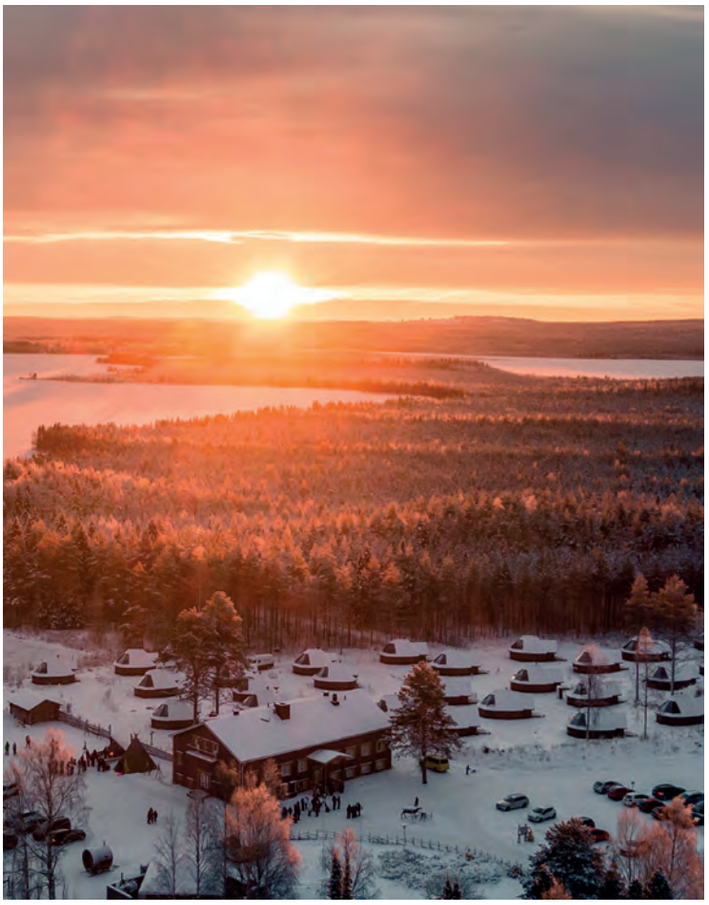

Rovaniemi'nin hemen dışında yer alan Arctic SnowHotel & Glass Igloos adından da anlaşıldığı buz oteli ile cam igloları harmanlıyor.

Sky View Cabins ile Kuzey Kutbu'nun doğasına minimalist bir bakış açısı geliştiren Northern Lights Ranch.

Rovaniemi'nin hemen dışında yer alan Arctic SnowHotel & Glass Igloos adından da anlaşıldığı üzere iki kavramı bir araya getiriyor; buz otel ve cam iglolar. SnowHotel her kış buz ve kardan yapılırken, cam iglolar rahat bir yatağın konforunda kuzey ışıklarının keyfini çıkarmak için sıcak bir alternatif sunuyor. Oteldeki her süit, kardan heykeller ve buz sanatı ile karmaşık bir şekilde tasarlanıyor. Isı yalıtımına sahip, gökyüzünü kesintisiz olarak görüntüleyen cam iglolar ise yıldızları ve Kuzey Işıklarını izlemek için ideal. Lapon mutfağının da dahil olduğu yerel lezzetler tahmin ettiğiniz gibi buz tabaklarda sunuluyor. Ayrıca daha önce kurduğunuz alarmlardan çok farklı bir sistem de var burada; Aurora Borealis alarmı. Kuzey Işıkları göründüğünde uyandırılmak için bir uyarı sistemi.

Lapland'de eski gelenekler hakkında bilgi edinerek, joik (geleneksel Sámi şarkıları) dinleyerek ve Sámi çobanları tarafından yönlendirilen ren geyiği kızak gezilerine de katılabilirsiniz. Otantik kabul edebileceğimiz bu etkinlik bölgenin kültürel zenginliğinin bir sembolü.

Lapland'ı sadece Kuzey Işıkları ile sınırlamamalı; bölge bir efsaneler ve ruhlar diyarı olarak da kabul ediliyor. Güçlü şamanların anlatılarından uzak ormanlarda yaşayan doğa tanrılarının hikayelerine kadar, Lapland'ın folkloru doğal güzelliğe yeni bir katman ekliyor. Efsanelere ayrı bir ilginiz varsa bölgenin bilinen figürlerinden olan ve vahşi doğada dolaştığına inanılan dev bir ogre (Avrupa folklorundaki bir dev çeşidi) benzeri figür olan Stállu ile ilgili hikayeleri okuyabilirsiniz.

Doğallığın ötesinde Lapland, dünyanın en güvenli seyahat destinasyonlarından biri. Finlandiya'nın kanun ve düzene verdiği önem, tüm ziyaretçiler için güvenli bir ortam sağlıyor. İster keşfe gece çıkın, ister karlı yollarda otomobil kullanın, bölgenin en önemli önceliği güvenlik. Öte yandan Lapland'ın doğaya verdiği önem turizmine de yansıyor. Bir diğer deyişle, sürdürülebilir seyahat üzerine kurulu bir felsefeyi benimsiyor. Eko-oteller ve doğal güzelliklerin korunması bölge kimliğinin önemli bir parçası.

Kayak yarışmaları, buz hokeyi maçları ve Skábmagovat Film Festivali gibi etkinlikler Lapland'ın enerjisini tazelerken Finlerin sauna kültürü kış deneyiminin sağlık tarafını oluşturuyor. Yüzyıllardır uygulanan gençleştirici bir gelenek olan buz bir göle dalmadan önce buharlı bir saunada rahatlayabilir yahut karla kaplı sessiz vahşi doğada Arktik Yoga ile günlük hayatın kaosundan meditatif bir kaçışı tercih edebilirsiniz.

Northern Lights Ranch'te karşınıza Ren geyiği çıkması beklendik bir durum.

Kişiselleştirilmiş deneyimleriyle Octola, 80'den fazla aktivite sunuyor.

Lapland özelinde biraz daha detaylara indiğimizde bölgenin doğasını odağından Kuzey Işıklarına ve de yerel mutfağı harmanlayan bir dizi yapının var olduğunu fark ediyoruz. Öyle ki bunlardan bir tanesi de Kuzey Kutbu doğasının işlenmemiş tarafına odaklanan Aurora Queen Resort. Panoramik cam duvarlarla tasarlanan her yapı, karla kaplı manzaralar ile Kuzey Işıklarını birleştiriyor. Öte yandan sürdürülebilir lüksü vurgulayarak çevre dostu uygulamalara ek olarak yerel mutfaktan esinlenen tabaklar ön plana çıkartılıyor. Kar yürüyüşleri, ren geyiği safarileri ve rehberli Aurora fotoğraf turları ile maceraperestler de unutulmuyor.

Lapland'ın simgelerinden biri de Kakslauttanen Arctic Resort. Küresel bir üne sahip cam igloları ve kütük dağ evleriyle seyahat anlayışını yeniden tanımlayan yapı sadece Kuzey Işıklarına odaklanmıyor. Husky safarileri, ren geyiği kızak gezintileri ve hatta yakındaki donmuş göllerde balık tutma gibi bölge ile eşleştirilen çeşitli aktvitelere de olanak sağlıyor. Çok yönlü keşiflerin ardından Kakslauttanen Arctic Resort'un rustik restoranında ren geyiği yahnisi, kremalı somon çorbası ve cloudberry tatlıları gibi Lapland mutfağının tatlarına bakabilirsiniz.

Doğayla kesintisiz bir bağlantı sunmak için tasarlanan özel Sky View Cabins ile Kuzey Kutbu'nun doğasına minimalist bir bakış açısı geliştiren Northern Lights Ranch, yıldızların ve Kuzey Işıklarının filtrelenmemiş manzaraları için cam tavanları tercih ediyor. Öyle ki bu konumda karşınıza Ren geyiği çıkması beklendik bir durum. Bir diğer taraftan buzda yüzme, karla kaplı bir ormanda binicilik ve açık hava spa konsepti de listedeki yerini alıyor. Gastronomi alanında ise çiftliğin restoranı İskandinav lezzetlerine sofistike bir bakış açısı getirerek Arctic char tartar ve yaban mersinli geyik eti gibi yerel tabaklar sunuyor.

300 hektarlık bir alanda gizlenmiş olan Octola, kar motosikleti maceraları, buz heykel atölyeleri ve bölgenin yabani yiyeceklerini keşfetmek için yiyecek arama turları da dahil olmak üzere etkinlikleriyle bir yaşam tarzı benimsiyor. Özel şefinizin tütsülenmiş ren geyiği carpaccio, Arktik

Yeni lüks felsefesini Sámi mimarisi ile birleştiren Octola.

Sürdürülebilir lüksü vurgulayarak çevre dostu uygulamalar ile bilinen Aurora Queen Resort.

otlu kremalı mantarlı risottolar ve yerel meyvelerle aşılanmış tatlılar gibi İskandinav lezzetleri içeren ısmarlama menüler hazırladığı Octola'da mutfakta mükemmellik ön planda.

Son olarak The Glacier Hotel, son teknoloji tasarımını Kuzey Kutbu'nun doğası ile birleştiriyor. Yakındaki parkurlarda snowboard, rehberli buzul yürüyüşleri veya biraz daha adrenalin için buz tırmanışı yapabileceğiniz aktivitelerin başından geliyor. Daha dingin bir ortam adına da sıcak taş masajları veya Arktik unsurlardan ilham alan spa uygulamaları alternatif olabilir. Mutfak tarafında ise kavrulmuş Arktik morina balığı, ardıç baharatlı kuzu eti gibi tabakların yanı sıra huş ağacı özü ve çam iğneleriyle hazırlanmış içeçekleriyle de İskandinav mutfağının modern bir yorumu sunuluyor.

İster Kuzey Işıklarının etkisi, ister karlı bir macera vaadi, ister çevreye duyarlı bir inziva arzusu... Sonuç olarak Lapland macera, huzur ve kültürel mirasın uyum içinde bir arada bulunduğu destinasyonlardan.

YÜKSEK RAKIMDAN GELENLER

Yazı: Selin Ekim

Avrupa'nın önemli coğrafi ve kültürel alanı olan Alpler ayrıca doğal güzellikleri, geniş ekosistemi ve turistik cazibesi ile de biliyoruz. Avrupa Kıtası ve Alp Dağları'nın en yüksek noktası Mont Blanc, deniz seviyesinden 4804 metreye ulaşıyor. Alplerde rakımı 2000 metreye kadar olan ve ormanlarla kaplı olan bölgede iğne yapraklı ağaçlar, çam ve ladin ormanları yaygın. Daha yüksek rakımlarda ise çıplak kaya yüzeyleri buzullarla kaplı. Özellikle İsviçre Alpleri, Aletsch Buzulu gibi Avrupa'nın en büyük buzuluna ev sahipliği yapıyor. Bu buzullar yaz aylarında bile karla kaplı kalıyor.

Alplerin alt bölgelerinde hayvancılık ve süt ürünleri üretimi yaygın. Özellikle peynir üretimi bu bölgenin kültüründe önemli bir yer tutuyor. Yüksek rakımda otlayan inek, koyun ve keçi sütlerinden yapılan peynirler, dağlık bölgedeki bitki örtüsünün zengin aromalarını içeriyor. Yükseklerin doğal otlakları ve temiz havası hayvanlar için ideal bir yaşam alanı sağlamanın ötesinde süt kalitesini de artırıyor. Alp bölgesinde sütü peynir yapımında kullanılan ana hayvan türü inek. Özellikle yüksek ve zor hava koşullarına adapte olmuş Simmental ve Tarentaise gibi dayanıklı inek ırkları lezzetli ve kaliteli süt veriyor.

100 yılı aşkın bir süredir hizmet veren bir aile işletmesi olan Zermatt'daki Chez Vrony.

Bölgede "Transhumance" adı verilen geleneksel yayla hayvancılığı yöntemi uygulanıyor. Yaz aylarında inekler yaylalardaki dağ otlaklarına çıkarılır, kışın ise daha alçak vadilere indiriliyor. Bu yöntem ineklerin doğal otlaklarda beslenmesine olanak sağlar. Sütün mineral açısından zengin olması ve peynirlerinin lezzeti yaylaların zengin bitki örtüsünden kaynaklanıyor.

Hal böyle olunca 7 ülkeyi kapsayan bu geniş coğrafyada onlarca farklı çeşit peynir üretiliyor olması şaşırtıcı değil. Ancak Alp Bölgesi peynirleri dendiğinde akla ilk gelenler Gruyère, Emmental, Beaufort, Raclete ve Reblochon oluyor.

Fransız Alplerinden Reblochon ve İsviçre'nin Valais bölgesine ait Raclette.

Adını İsviçre'nin Fribourg Kantonunda bulunan Gruyères kasabasından alan Gruyère, kökeni 12. yüzyıla kadar uzanan ve kuşkusuz dünyanın en tanınan peynirlerinden. İsviçre'nin ulusal yemeği peynir fondüsünün de ana malzemelerinden biri.

Büyük delikleriyle tanıdığımız Emmental peyniri adını İsviçre'de Bern yakınlarında bulunan Emme Nehri vadisinden alıyor. Gruyère gibi peynir fondüsünde de kullanılan Emmental peyniri inek sütünden üretiliyor. Kendine özgü hafif tatlımsı aroması, büyük delikleri ve yarı sert dokusuyla peynir dünyasında özel bir yere sahip.

Fransa'nın Savoie bölgesine ait, çiğ inek sütünden üretilen ünlü bir Alp Bölgesi peyniri olan Beaufort'un ise tarihi Roma dönemine kadar dayandığından Fransız mutfağında önemli bir yeri var.

İsviçre'nin Valais bölgesine ait, eritilerek servis edilen bir inek sütü peyniri olan Raclette, İsviçre'nin yanı sıra Fransa'nın Savoie bölgesinde de üretiliyor ve her iki ülkenin mutfağında da önemli bir yer tutuyor. Adını bu peynirden alan Raclette yemeği ile özdeşleşmiş. Geleneksel İsviçre yemeği olan Raclette hazırlanırken peynir özel bir ızgarada veya doğrudan ateşin yanında eritiliyor ve patates, ekmek, turşu, kurutulmuş etler eriyen bu peynire batırılarak yeniyor.

Fransız Alplerinden gelen çiğ inek sütü ile yapılan yarı yumuşak, aromatik bir peynir olan Reblochon peynirinin, adı "yeniden sağmak" anlamına geliyor ve 13. yüzyıl Alplerinde yaşayan çiftçilerin vergi kaçırmak için ineklerini yarım sağmalarıyla ilişkili. Çiftçiler daha sonra inekleri tam sağarak elde ettikleri sütü, bu peyniri üretmek için kullanırlardı. "Reblochon" Fransızca "yeniden sağmak" anlamına gelen "reblocher" fiilinden türetilmiş. Ayrıca patates, soğan, lardon ve Reblochon peynirinin fırında pişirilmesiyle yapılan ve de Fransa'nın ünlü kış yemeği Tartiflette'in ana malzemelerinden biri. Son olarak Appenzeller (İsviçre), Fontina (İtalya), Tomme de Savoie (Fransa), Comte (Fransa) de Alp Dağlarının lezzetli peynirlerinden sadece bazıları.

Fransa'nın Hauteluce kasabasında bulunan La Ferme de Victorine'nin menüsünde yerel Savoyard yemekleri, fondü ve raclette gibi klasikler yer alıyor.

Alp Bölgesi peynir üretimi konusunda dünyanın en ünlü bölgelerinden biri desek yanlış olmaz. İsviçre'de Fromagerie d'Alpage ve La Maison du Gruyère, Fransa'da Fromagerie Arnaud, İtalya'da Latteria Sociale di Branzi, Almanya'da Käserei Champignon büyük peynir üreticileri olarak verebileceğimiz referanslardan. Burada birçok büyük peynir üreticisi ile birlikte geleneksel yöntemlerle üretim yapan küçük mandıra ve çiftlikler de bulunmakta. Butik peynir üreticileri küçük ölçekli geleneksel peynir yapımını sürdüren ve el işçiliğine dayalı üretimiyle bilinen mandıralardan oluşuyor. Genellikle aile işletmeleri olan bu mandıralarda süt ürünleri sürdürülebilir ve doğal yöntemlerle üretiliyor. Sınırlı sayıda olan bu tarz butik üreticiler, yüksek kalitede peynir üretiyor.

Butik peynir üreticilerini biraz daha detaylandırmalı. Fransız Alpleri'nin Isère bölgesinde yer alan Fromagerie de la Roche küçük çiftçilerden topladığı sütler ve geleneksel yöntemler ile ürettiği Saint-

Alp Bölgesi peynirleri dendiğinde akla ilk gelenlerden Emmental ve Beaufort.

Marcellin ve Tomme de Savoie peynirleri ile biliniyor. İsviçre'ye geçecek olursak Valais kantonunda konumlanan Le Petit Fromager, 1930 yılından beri faaliyette olan ve bilhassa Raclette du Valais peyniri tanılan bir üretici. Mandıranın hemen yanında yer alan şirin bir peynir butiğinde kendi üretimleri olan peynirler satılıyor.

Emmental Vadisi'nde yer alan bu küçük mandıra Bergkäserei Marbach, Alpler'in eteklerinde deniz seviyesinden 871 metre yükseklikte konumlanıyor. Ziyarete açık olan bu mandıra içinde peynir yapımının tüm aşamalarının anlatıldığı geziler ve workshoplar düzenleniyor. Peynir satın alabileceğiniz bir butiğin yanı sıra kendi üretimleri olan peynir ve yerel yemeklerin sunulduğu keyifli bir bistroya da ev sahipliği yapıyor. İtalyan Alpleri'nin Valtellina bölgesinde yer alan Latteria Sociale Valtellina, geleneksel Bitto ve Casera peynirleri üretiyor. Yöresel otlaklardan beslenen inek ve keçi sütlerini kullanarak ürettikleri dondurmaları da biliniyor.

Öte yandan İsviçre'nin Chalet konseptini de unutmamak gerekiyor. Rustik dağ evleri olarak tasarlanan ve geleneksel İsviçre mutfağı sunan mekanlar, Alplerin manzarası eşliğinde, dağ yemeklerini ve yörenin peynirlerini deneyimlemek isteyenler için keyifli bir alternatif. İlk durak 100 yılı aşkın bir süredir hizmet veren bir aile işletmesi olan Zermatt'daki Chez Vrony. 2100 metre yükseklikte geleneksel reçetelerin servis edildiği Chez Vrony, yalnızca Alp otlarıyla beslenen hayvanlardan yapılan kendi organik ürünlerini kullanmaya devam eden birkaç restorandan biri. Kurutulmuş et, ev yapımı sosis ve Alp peynirleri ile hazırladıkları, nesilden nesile aktardıkları geleneksel tariflere sadık kalmaya devam ediyor.

Riederalp'de geleneksel tarifleri modern ve yenilikçi dokunuşlarla harmanlayan Restaurant Alphitta.

Riederalp'de geleneksel tarifleri modern ve yenilikçi dokunuşlarla harmanlayan Restaurant Alphitta, Matterhorn manzarası ve son derece şık iç mekanı ile öğlen ve akşam yemeklerinde servis veren bir dağ restoranı.

Fransa'nın Hauteluce kasabasında bulunan La Ferme de Victorine dağ evine dönüştürülmüş bir çiftlikte hizmet veriyor. Menüsünde yerel Savoyard yemekleri, özellikle fondü ve raclette gibi klasiklerin olduğu bir menüye sahip olan restoranda dağ atmosferiyle iç içe, taze ve doğal ürünlerle yapılan yemekler sunuluyor.

Alp bölgesi peynirleri sadece bölgenin ekonomik yapısında değil kültürel mirasında da önemli bir yer tutuyor. Yüzyıllardır süregelen geleneksel peynir üretim yöntemi, modern endüstriyel üretimin aksine daha sürdürülebilir ve çevre dostu üretim sürecini izliyor. Doğal otlakların korunması ve hayvanların doğal beslenme döngüsünün devam ettirilmesi hem peynir kalitesinin korunmasını hem de Alp ekosisteminin sağlıklı kalmasını sağlar.

YapıKredi Crystal

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm otel ve restoran harcamalarında **%5 indirim ayrıcalığına sahiptir.**

LÜKS, EĞLENCE VE DENEYİM TRİOSUNDA "THE STAY"

Röportaj: Aylin Kumdagezer
Portre: Ada Diren Kurt

Otel konseptini sadece konaklamadan ibaret görmediği gibi kendi perspektifiyle lüks ve eğlenceyi de bütünsel deneyime dahil eden Muzaffer Yıldırım ile söyleşimizde The Stay'ın multidisipliner kültürüne değiniyoruz.

The Stay'in yaratılmasında sizi yönlendiren ne oldu?
Aslında The Stay'i tamamen şahsi felsefem yarattı diyebiliriz. Ev yapma hayaliyle eski bir depoyu satın aldık. Zaman içerisinde evde hiç vakit geçirmediğimi fark edip buranın enerjisini paylaşmam gerektiğini düşünerek ilk otelim The Stay Warehouse Alaçatı'yı açtım ve böylece otelciliğe adım atmış oldum. Kendimin konaklamayacağı türden bir oda ya da damak tadım dışında bir tabak sunmadım; hep misafirden yola çıkarak sektör normlarının dışında kalan bir model oluşturarak ilerledim. İyi yaşamak, lüks demek değil; güzel bir yemek, kaliteli bir uyku ve arkadaşlarınla keyifli bir sohbet anlamına geliyor benim için. Ben işimle bu ortamı yarattım.

Lokasyon seçiminde önceliklendirdiğiniz temel unsurlar neler?
Kuşkusuz projenin en önemli unsuru konum. Kolay erişilebilir olması, komşu binaları, trafiği, enerjisi; bunların hepsi çok önemli. Bebek'in tartışılmaz en iyi noktası, Ortaköy'de camii ve köprünün yanında "En iyi İstanbul" manzarası sunan noktada; Bodrum'da Cennet Koyunda zeytinlikler arasında; Alaçatı'da ise köye yakın ama köy kaosundan uzak bir yerde... Ve elbette sıralayabileceğim daha birçok lokasyonda yaptığın işin en iyisini yapacaksın, en iyi şekilde uygulayacaksın ama her birini de o lokasyonun en iyi noktasında yapacaksın.

İlerleyen zamanlarda Stay'i hangi konumlarda göreceğiz?
Geçtiğimiz yaz olduğu gibi önümüzdeki sezon da Bodrum'da Bobo'u geliştirip süprizler ekleyerek Cennet Koyuna odaklanacağız. Kapadokya da ilgilendiğimiz lokasyonlar arasında. Öte yandan yakın gelecekte Türkiye sınırlarını aşıp Avrupa ve Amerika'da belirlediğimiz hedef şehirler var. "Entertainment hotel" konseptine yabancı olmayan ancak orada henüz görülmemiş deneyimleri yaşatabileceğimizi düşündüğümüz yerler.

The Stay Boulevard Nişantaşı'nın içerisinde yer alan Komedi Kulüp stand-up gösterileri, konser ve tiyatroların sergilendiği özel ve farklı bir mekan. Buranın hikayesini sizden dinleyebilir miyiz?
Türkiye'de inanılmaz başarılı komedyenler var ancak Amerikan komedi kültüründe olduğu gibi çok daha küçük ve salaş yerlerde sahne alıyorlar. Bunu da destekliyorum elbette; komedi ve eğlencenin ulaşılabilir olması da gerekiyor. Bir diğer taraftan da o mekanlara gitmeyen ancak bu eğlenceden çok memnun kalacak insanlar olduğunu gözlemledim. Bengi Apak ve Sarp Apak ile ortaklık kurarak lüks bir sahne deneyimi yarattık. Paris caz barlarına benzeyen loca oturumlu, içerisinde gastronomi açısından ciddi bir seçkisi olan bir konsept ile büyük isimleri sadece 100 kişi ile izlemek en büyük lükslerden biri. Bu aynı zamanda sahne alan sanatçılar için de önemli bir fırsat. Bugün Nişantaşı'na haftada 3 stand-up, 1 akustik konser, 1 de tiyatro getirdiğimiz Komedi Kulübü'nün 2. sezonundayız. Komedi Kulüp'te sahne alan birçok sanatçı var: Ali Poyrazoğlu, Deniz Göktaş, Uğur Yücel, Kaan Tangöze, Nükhet Duru, İbrahim Selim, Nil Karaibrahimgil, Kerem Görsev, Kalben, Baturay Özdemir, Melikşah Altuntaş, Mor ve Ötesi'nin yaptığı "Şakalı Akustik" şu an ilk aklıma gelenler.

Lüks ile sürdürülebilirliği nasıl dengeliyorsunuz?
Türkiye'deki ilk ve ne yazık ki tek karbon nötr otel zinciri The Stay. Özetlemek gerekirse Fransız audit şirketi Bureau Veritas ile bir sene sürecek olan ölçüm dönemine giriyoruz. Bu ölçümde doğal gaz, elektrik tüketimimiz gibi basit faturalardan kullanılan deterjan ürünlerinin içerikleri, otel personelinin tercih ettiği ulaşım yolları, mutfaktaki atıkların içeriği ve miktarına kadar çok daha meşakkatli ve detaylı başlıklar yer alıyor. Bu süreç içerisinde olmak aslında herkeste çok büyük bir farkındalık oluşturuyor. Karbonumuzu nötrlemek için 2 şart var: Birincisi her sene tüketimi azaltmak ikincisi ise azaltamadığını yeşil projelere yatırım yaparak nötrlemek. Biz 2020'den başlayarak bütün oteller ve genel merkezimizde sürdürebilir enerji projelerine yatırım yapmayı seçtik. Lüks deneyiminden kısmadan yapılması gerekenlerin yapılması gerektiğine inanıyorum. Bizim alanımızda en güçlü unsur olan misafirlerin de sürdürülebilirlik konusunda şirketlerden taleplerinin olması sektördeki herkesin bu anlayışa yönelmesinin yolunu açacağını düşünüyorum.

Kış seyahat planlarınız genellikle nasıl şekilleniyor?
Hayattaki en büyük zevklerimden biri snowboard, her sene 3-4 gün bile olsa vakit ayırmaya çalışıyorum. Son birkaç senedir Alp pistlerini tercih ediyorum.

İzlemekten sıkılmadığınız üç film nedir?
The Intouchables, The Party ve *The Godfather* üçlemesi.

AUTEUR TEORİSİ: YÖNETMENLERİN SİNEMASI

Yazı: Güvenç Atsüren

Steven Spielberg, 1993 yapımı *Jurassic Park* filminin tanıtımında.

Yönetmen, sinemanın ilk kez ortaya çıktığı ve ardından geniş kitlelere hitap etmeye başladığından beri film üretiminin en önemli unsurlarından biri elbette. Çünkü bir sinema filmi yapmak, her şeyden önce bir ekip işi ve yapımın boyutuna göre söz konusu ekip yüzlerce kişiden oluşabilir. Dolayısıyla bu sürecin özenle idare edilmesi gerekir; bunu yapan da kelime kökünün anlamından kolaylıkla anlaşılabileceği üzere yönetmendir. Yönetmenlerin birer yönetici, yani film yapım şirketlerinin görevlendirdiği kişiler gibi değerlendirildiği bu algı, geçerliliğini uzun süre korumuştur. Elbette bu zaman aralığında da bazı yönetmenlerin imzasını taşıyan filmlerin kendine has ve çoğunlukla da benzerlerine kıyasla üstün nitelikler taşıdığı fark edilmiş lakin bu durumun nedenlerine dair kafa yorulması, daha ziyade 1950'li yıllarla birlikte *"auteur"* kuramının ortaya çıkışıyla birlikte gerçekleşmiş.

Franz Kafka, başyapıtlarından olan *Dava* romanını kaleme alırken eseriyle arasına hiç kimse girmez. Yani usta yazarın sayfalara döktüğü ne varsa hepsi onun zihninden geçenlerin bir yansımasıdır. Vincent Van Gogh, *Yıldızlı Gece* tablosunu yaratırken herhangi bir yapımcı ya da sanat koleksiyoneri ona kullanacağı renklerin nasıl olması gerektiğine dair direktif vermemişti. Kolaylıkla sayısını artırılabileceğimiz bu örneklerden hareketle hemen hemen tüm sanat disiplinlerinde yaratıcı ve eseri arasında son derece doğrudan bir ilişki olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Eser, yaratıcının duygularını, düşüncelerini, dünya görüşünü yansıtır; hatta onun yaşamından izler taşır. İşte auteur kuramı olarak isimlendirilen kavram, aynısının sinema filmleri için de geçerli olabileceği fikri üzerine inşa edilmiştir.

Auteur kuramı, 1950'lerin ortalarında tam anlamıyla tanımlanmış olsa da bu fikrin temelini 1948'de Alexandre Astruc atmıştı. Yönetmen kimliğiyle filmler de çekmiş olan Astruc, *Naissance d'une Nouvelle Avant-Garde: La Camera Stylo* (Yeni Bir Avangardın Doğuşu: Kamera-Kalem) başlıklı makalesinde sinemanın artık salt bir eğlence aracı olmaktan çıktığını, bir dile, bir ifade aracına dönüşmeye başladığını işaret ediyordu. Bu makalenin ana fikri, Fransız Sinemateki'nde sinema tarihinin en önemli filmlerini izleyip onlar hakkında tartışan, sonradan bir efsaneye dönüşecek *Cahiers du Cinema* dergisinde eleştiriler yazan, sinema kuramcısı André Bazin'in etrafında toplanan bir grubu ciddi anlamda etkiler. Bu grup, Bazin'in Astruc'un fikirlerini genişlettiği yazıları ışığında kendi filmlerini çekmeye başlar; içinden Jean-Luc Godard, François Truffaut, Claude Chabrol ve Eric Rohmer gibi mihenk taşı statüsünde yönetmenler çıkararak Fransız Yeni Dalgası olarak bilinen akımı yaratır.

Fransız Yeni Dalgası'nın ilk filmlerine baktığımızda yönetmenlerin etki ve dokunuşlarını kolayca görebiliriz. Truffaut'nun ilk filmi *400 Darbe* (Les quatre cents coups), yönetmenin çocukluğundan yoğun izler taşıyan, otobiyografik sayılabilecek bir anlatı ortaya koyar. Godard'ın *Serseri Aşıklar*'ı (À bout de souffle) ise yönetmenin çok sevdiği kara filmlerle savaş sonrası jenerasyonunun içinde bulunduğu sıkışmışlık halini harmanlar. Bu noktada auteur kuramı bağlamında asıl dikkat çekilmesi gereken detay ise yönetmenlerin filmlerindeki farklılıklardır. Hem Godard hem Truffaut, bireysel olarak toplumsal sorunlara son derece duyarlı olsalar da bunları filmlerine yansıtırken çok farklı yollar izlerler. Yönetmenlerin kariyerlerine dönüp baktığımızda Godard sinemasının giderek politikleştiğini, derdini zaman zaman slogan atacak kadar somut şekilde dile getirdiğini; Truffaut'nun ise benzer konulardaki görüşlerini, anlattığı bireysel hikayelerin satır aralarına iliştirdiğini dile getirebiliriz. Diğer başka noktalarda da olduğu gibi bir "Godard Filmi" ile bir "Truffaut Filmi" birbirinden burada ayrılır. İkisi de Fransız Yeni Dalgası'nın birer parçasıdır, pek çok noktada paralellikler taşısa da yönetmenlerin farklı dokunuşlarıyla birbirlerinden ayrılır. Birer "auteur" olan sinemacıların kendilerini ifade etmelerinin birer aracına dönüşür. Elbette ki bu yapımlarda görüntü yönetmenlerinin, kurgucuların, bestecilerin, ışık şeflerinin ciddi katkıları vardır ama söz konusu yaklaşımla üretilen filmlerin öncelikli yaratıcısı yönetmen olarak kabul edilir. Nasıl ki *Dava*, Kafka'nın; *Yıldızlı Gece*, Van Gogh'un eseriyse *Serseri Aşıklar* Godard'ın, *400 Darbe* Truffaut'nundur.

50'lerin sonundan itibaren auteur kuramının, film yapma pratiklerini dönüştürmesinin yanında ciddi bir etkisi daha olur. O güne kadar yapılan filmler, bu kuram üzerinden yeniden incelenmeye ve buna bağlı olarak pek çok yönetmen, sinema tarihinde hak ettikleri mertebeyi bulmaya başlar. Alfred Hitchcock, Howard Hawks, Nicholas Ray, John Ford, Roberto Rosselini, Orson Welles ve Fritz Lang gibi uluslararası ustalar ile Fransız sinemasının önemli yönetmenlerinden Jacques Tati, Robert Bresson, Jean Renoir ve Max Ophüls gibi isimler referans gösterilebilir.

Auteur teriminin kelime karşılığı "yazardır" ve buraya kadar adını geçen yönetmenlerin hemen hemen tamamı, kendi filmlerinin senaryolarını da kaleme alır. Bu iki bilgiden hareketle bir sinemacının auteur kabul edilebilmesi için senaryolarını da kendisinin yazmasının şart olduğu düşünülebilir. Lakin bunun yanılgı olduğunu görmek

Wes Anderson ve Jason Schwartzman, *Rushmore* filminin setinde.

Quentin Tarantino, *Pulp Fiction* posteriyle, 1994.

için Alfred Hitchcock sinemasına bakmak yeterli. *Kuşlar* (The Birds), *Sapık* (Psycho), *Ölüm Korkusu* (Vertigo), *Gizli Teşkilat* (North by Northwest) gibi Hitchcock denilince akla ilk gelen filmlerin hiçbirinin senaryosunda usta sinemacının imzası bulunmaz. Yine de sahip oldukları ortak özellikler sayesinde bu filmlerin aynı elden çıktığı rahatlıkla hissedilebilir. Alttan alta işleyen hınzır bir mizah duygusu, yönetmenin imzasına dönüşen gerilim yaratma tekniği, seyir deneyimini olumlu anlamda manipüle eden kamera açıları ve kadrajlar, komplike bir kurgu anlayışı... Tüm bunlar ve çok daha fazlası, Hitchcock'un yönettiği filmlerde birincil söz sahibi olduğunu, dolayısıyla da auteur sıfatını sonuna kadar hak ettiğini kanıtlar.

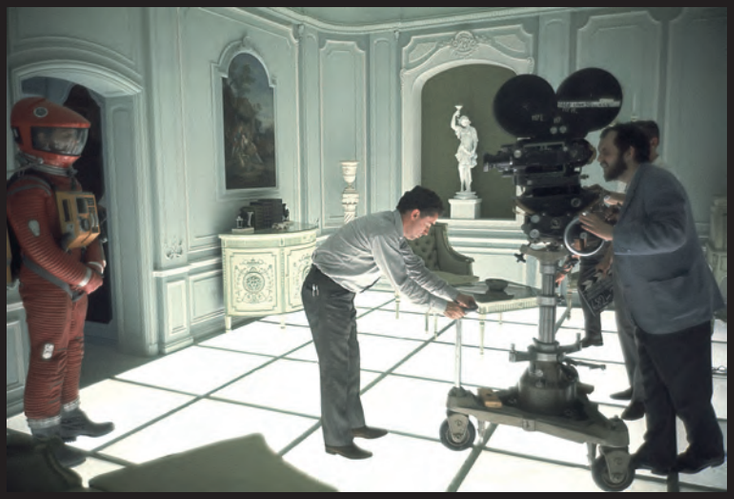

John Alcott ve Stanley Kubrick, 1966'da *2001: A Space Odyssey* filminin setinde.

Pierrot Le Fou'nun kamera arkasında Jean-Luc Godard, 1965.

Sinema, özellikle de büyük yapımlar, son derece maliyetli bir üretim sürecinin ürünüdür. Hal böyleyken büyük yapım şirketleri, yönetmenlerin yaratıcı özgürlüklerini kısıtlayıp onları maddi kaygıları da göz önünde bulunduran adımlar atmaya zorlayabilir. Bu durum, Alfred Hitchcock gibi Hollywood'un altın çağında, yani stüdyo sistemi hala çok güçlüyken hem iddialı hem de tavizsiz filmlere imza atmak isteyen yönetmenleri ciddi anlamda zorlamıştır. Ama Hitchcock ya da film çekmeye daha sonra başlayan Stanley Kubrick gibi ustalar, ortaya koydukları sayısız başyapıtla Hollywood gibi ekonomik güdümlü ve tutucu bir yapının içinde dahi isimlerini sinema tarihine altın harflerle yazdırabildiler.

Amerika'da durum böyleyken sinemanın doğrudan bir sanat olarak algılanmaya başlandığı -ki bu anlayışın yerleşmesinde Bazin ve "öğrencilerinin" etkisi kesinlikle yadsınamaz- Avrupa'da sürecin yönetmenlerin lehine işlediği söylenebilir. Sinema filmlerinin yönetmenin bakış açısını yansıttığı bir sanat formu olarak algılanmasının önünü açan auteur teorisinin kanıksanmasıyla birlikte Avrupa sanat sineması ya da modern Avrupa sineması dönemi başladı. Sinemanın bu anlayışla üretilmesinin yanında daha saygın bir bakışla değerlendirilmesi, Kıta Avrupası'nın dört bir yanında "yıldız" yönetmenlerin ve akımların ortaya çıkmasına vesile olur bir bakıma. İtalya'dan Federico Fellini, Michelangelo Antonioni, Luchino Visconti ve Pier Paolo Pasolini; Almanya'dan Werner Herzog ve Rainer Werner Fassbinder; İsveç'ten Ingmar Bergman; Rusya'dan Andrey Tarkovski; Polonya'dan Krzysztof Kieslowski ve Andrzej Wajda; o zamanki adıyla Çekoslovakya'dan Milos Forman gibi isimler, istedikleri filmleri, istedikleri gibi çekmek için uygun zemini auteur teorisinin tahsis ettiği ortam sayesinde bulabildi. Yani bugün Avrupa genelinde bir gelenek halinde üretilen bir sanat sinemasının varlığından söz edebiliyorsak söz konusu teori, bu yolun açılmasında en büyük faktörlerden biri oldu.

1960'lardan itibaren Avrupa'da sanat sineması kazanı kaynarken Amerika da buna kayıtsız kalamaz. Sadece Avrupa'nın saydığımız usta

C-3PO'yu canlandıran Anthony Daniels ve George Lucas'ın *Star Wars: Episode IV - A New Hope* filminden, 1977.

sinemacılarını değil, tüm dünyadan yönetmenleri ve yedinci sanata dair farklı perspektifleri takip eden yeni bir jenerasyon, Amerika'dan da auteur yönetmenler çıkabileceğini gösterir. Bu genç sinemacılar, 90'larla birlikte esmeye başlayan bağımsız sinema rüzgarının da yardımıyla kendilerini var etmeyi başarırlar. Bu yönetmenlerin, yaptıkları filmleri bir kenara koyacak olursak, en büyük başarıları, doğrudan endüstrinin bir parçası olmak yerine, Hitchcock ya da Kubrick'in yaptığına benzer şekilde bu dünyada kendilerine ait bir alan yaratabilmeleriydi. Kendilerinden bir önceki kuşağın önemli temsilcileri Steven Spielberg ya da George Lucas gibi Hollywood'un yıldız yönetmenlerine dönüşmeyip başka türlü yıldızlar olabileceğini de kanıtlar bu isimler. Quentin Tarantino, ilk filmi *Rezervuar Köpekleri* (Reservoir Dogs) ile yarattığı etkinin ardından *Ucuz Roman*'la (Pulp Fiction) hem Hollywood'da bir bomba etkisi yaratır hem de sanat sinemasının kalelerinden Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye'ye uzanır. İşin ilginci, *Rezervuar Köpekleri* de *Ucuz Roman* da ne bir Hollywood filmidir ne de Avrupa sanat sinemasına benzer. Hem bu filmlerde hem de Tarantino'nun kariyeri boyunca imza attığı diğer yapımlarda neredeyse Rohmer filmlerindeki kadar diyalog vardır, şiddet dozajı o zamana kadar görülenden çok daha fazladır, olaylar kronolojik olarak akmaz. Tüm bunlar, Tarantino'nun kendini ayrıksı bir auteur olarak kabul ettirmesini sağlar. Tabii bu noktada 90'lardan itibaren kendilerine has sinema dilleri oluşturan Wes Anderson, Jim Jarmusch, Paul Thomas Anderson ve Sofia Coppola gibi Amerikan auteur'lerin adını da anmamak olmaz.

Auteur teorisinin savunduğu fikirler, sadece Avrupa ya da Amerika'yı değil, tüm dünyadaki sinemacıları etkiledi. Türkiye de bu durumdan bağımsız değil. Lakin ülke sinemamızın özellikle erken döneminde doğrudan auteur olarak işaret edilebilecek yönetmenlerin varlığından söz etmek güç. Yeşilçam ekolünün baskın olduğu bu süreçte

Francois Truffaut, *The Bride Was In Black* filminin çekimleri röportaj veriyor, 1967.

New York'taki Rizzoli Bookstore'da *Book of Birds* kitabı ile Alfred Hitchcock, 1965.

başta Metin Erksan olmak üzere Atıf Yılmaz ve Lütfi Ö. Akad gibi sinemacılar, zaman zaman doğrudan kendi imzalarını taşıyan filmler yapma fırsatı bulsalar da doğrudan ekonomik kaygıların şekillendirdiği yapımlarda da kamera arkasına geçmek durumunda kalırlar. Bu durum, yönetmenlerin tercihlerinden ziyade söz konusu tarih aralığında Türkiye'de sağlıklı işleyen bir sinema endüstrisi olmamasıyla ilişkilendirilebilir. Hal böyleyken ülkemizin ilk "gerçek" autuer'ünün ancak 12 Eylül'ün ardından, sektörün neredeyse sıfırlanmasını takiben kendine alan bulması pek de şaşırtıcı değil. Ömer Kavur, kariyerinin ilk yarısında görece endüstriyel projelere de imza attığı yadsınamaz; ancak 1987 tarihli *Anayurt Oteli*'yle başlayan ikinci yarısında dönemin Avrupa sinemasıyla aşık atabilecek, Türkiye sineması bağlamında ise son derece yenilikçi ve çarpıcı filmler ortaya koydu. Psikolojik yönü ağır basan, gerçeküstücü bir tona sahip olan bu filmler, rüyavari atmosferleri ve gerçeklik algısını sekteye uğratan hikaye kurgularıyla "Kavur sineması" şeklinde tanımlanabilecek bir kavramı inşa etmiştir bir bakıma. Ömer Kavur'dan sonraki süreçte, 90'larla birlikte ise Türkiye'de bir auteurlar kuşağı yetiştiğini söylemek yanlış olmaz. Söz konusu dönemde Zeki Demirkubuz, Reha Erdem, Yeşim Ustaoğlu ve elbette ki Nuri Bilge Ceylan gibi yönetmenler, kendilerine özgü filmlerini ticari kaygılardan tamamen uzak bir şekilde yapabilme şansı buldu. Bu özgürlük de adını saydığımız ya da sayamadığımız birçok yönetmenimize dünya çapında büyük başarılar kazandırır. Aslında sadece buradan bile auteur teorisinin önemine dair çıkarımlar yapılabilir. Zira ortada güçlü bir endüstri olmasa dahi yaratıcı özgürlüğün, güçlü metinlerle birleştiğinde sinemanın özüne ulaşmak mümkün. Çünkü auteur kuramının da işaret ettiği gibi sinema bir sanattır ve sanat eserleri, siparişler üzerine değil, bireyin kendini ifade etmek istediği noktada ortaya çıkar.

Mid Vail Village

ASPEN İLE DEĞİŞEN DENGELER

Yazı: Aylin Kumdagezer

Sol sayfa: Vail, butikler ve Michelin yıldızlı restoranları ile dolu bir kasaba.

On yıllardır dünya standartlarında kayak sporunun buluştuğu Alp Dağları, kış lüksü kavramıyla özdeşleşti, hep öyle olmaya da devam edecek. Ancak bu köklü bölgeye alternatiflerin de yaratıldığını söylemeliyiz. Aklınıza ilk gelen birkaç opsiyon muhakkak vardır ama görece daha uzak kabul edilen bir rotaya dikkatinizi çekmek isteriz. Zira lüks ve kayak sporunu buluşturan Colorado, pekala Alpler ile kıyaslanabileceği iddiasını ortaya koyuyor. Aspen başta olmak üzere Colorado önde gelen kasabaları, kış sporları ve üst düzey seyahatin kesişimini yeniden tanımlayarak hızla güçlü rakipler haline geliyor. Dağ arazisinden çevreye duyarlı girişimlere varıncaya kadar Aspen, St. Moritz, Zermatt ve Courchevel'e alternatif arayan uluslararası gezginlerin dikkatini çekerek popüler diyebileceğimiz bir destinasyon oldu bile. Elbette Alpler'de alıştığımız ve neredeyse her kış bir parçası olduğumuz ambiyanstan bir anda vazgeçmenin mümkün olmayacağını biliyoruz. Denkleme kıta değiştirmek gibi uzun mesafeler de girdiğinde gözümüz biraz korkabilir. Fakat alternatiflerin olması bir yandan keşfetme duygusunu da tetikliyor.

Aspen Dağı'nın yamaçlarında konumlanan W Aspen, lüks ve dağ macerasını harmanlayanlardan.

Hal böyle olunca kayak ya da kış seyahati için neden Aspen düşünülmesin ki? Bütün önyargılarımızdan kurtulup temel bir iki noktanın dışında fazla kıyaslama yapmadan Colorado'da lüks ve kayak ikilisinin nasıl bir araya getirildiğine bir bakmalı. Bir sonraki kış seyahatinizde Avrupa'da mı kalmayı tercih edeceksiniz yoksa bir diğer opsiyonu deneyip farklı bir kültürün parçası mı olacaksınız, karar sizin.

Aspen, kelimenin tam anlamıyla her seviye ve tarzı kapsayacak arazi yapısı ve aktiviteleriyle biliniyor. Öyle ki her bölge farklı düzeyde beceri ve deneyime hitap eden dört farklı "dağ" opsiyonu sunabiliyor. Aspen Dağı ya da bir diğer adıyla Ajax, kayak konusunda kendinizi orta ve uzman olarak konumlandırıyorsanız tercih edebileceğiniz lokasyonlardan biri. Zorlu arazisi ve dik pistleri ile bilinen bu bölgede, belli bir rakıma çıktığınızda kasabanın manzarası sizi karşılıyor olacak. Daha ileri düzey bir sporcu olup kayak ve doğanın kesişiminde bir destinasyon arayışındaysanız bizim önerimiz, Aspen Highlands. Bu bölgede kasaba havasını yaşarken bir yandan da Kuzey Amerika'nın zorlu pistlerden biri olan

Solda: Breckenridge Ski Resort'ta kar yürüyüşü, kızak gezintisi veya Breckenridge Nordic Center'ı keşfetmek gibi kayak dışındaki aktivitelerle de biliniyor.

Highland Bowl'da kendi sınırlarınızı aşma mücadelenizi gerçekleştirebilirsiniz. Kimi otoritelere göre burasının dik pistleri bunun için son derece ideal. Zorlu kayak sporuna hitap etmesinin ötesinde daha az kalabalık olarak tanımlayabileceğimiz bu bölge özellikle yerel halk arasında oldukça popüler.

Kayağa henüz yeni başlayanlarımızı da unutmuyoruz tabii ki. Kolay pistleri ve daha yumuşak eğimli profilleri ile Buttermilk, kendisini acemi olarak adlandıranlarımızın varış noktası. Ancak burayı "acemiler" bölgesi olarak düşünmenizi istemeyiz çünkü dünyanın farklı lokasyonlarından ekstrem spor sporcuların buluştuğu X Games Aspen etkinliği de burada yapılıyor. Bu sene ise kayak sporunun profesyonelleri için düzenlenen bu etkinlik 23-25 Ocak tarihleri arasında gerçekleşecek. X Games'i profesyonellere bıraksak da acemiyseniz bu bölgede -en azından kendinizi geliştirebileceğiniz- oldukça başarılı kayak okulları yer alıyor.

Son sırada ise belli bir seviyede olup bir sonrakine adım atmaya hazır olduğunu hissedenler var. Bir diğer deyişle, orta seviyede olsa da kendini biraz daha zorlayıp pist değiştirmek isteyenler tercihlerini Snowmass'ten yana kullanabilir. Burası tabiri caizse tüm beceri seviyelerini derliyor. 3.300 dönümden daha fazla büyüklükteki pistlerinde sınırların olmadığı gibi kapsamlı ara pistler de bulunuyor.

Özetle, Aspen her dağ macerası, spor etkinliği ve kültürel deneyimin bir karışımını sunuyor. İster adrenalinizi yükseltecek pistlerde bulun kendinizi ister daha sakin aktivitelerde, seçimi yeniden ve her zamanki gibi size bırakıyoruz.

En başta da belirttiğimiz gibi amacımız, sıkı bir karşılaştırma yapmaktansa bir seyahatte çoğumuzun dikkat ettiği noktaları kıyaslamak. Alp kasabaları arasında hareket etmenin lojistik karmaşıklığına karşın Aspen, tek bir varış noktasında birden fazla keşfedilecek nokta sunuyor.

Pistlerden konaklamalara geçtiğimizde ise genel hatları ile rustik miras ve modern lüksün karma tarzından söz edebiliriz. Aspen Dağı'nın eteklerinde yer alan Little Nell örneğin, macera arayanlara da sükunet isteyenlere de hitap ediyor. Amiral gemisi Element 47'de hazırlanan yerel kaynaklı malzemelerdeki tabakları tatmak da keyifli bir deneyim olabilir. Ayrıca kendini sadece kayak ile sınırlamayan bir yer burası, kar yürüyüşlerine çıkabilir ya da Aspen çevresinde sanat turlarının bir parçası olabilirsiniz. Little Nell ayrıca Michelin Rehberi'nin otellerde tasarım, mimari, hizmet ve kimlik açısından mükemmelliği, kısacası *crème de la crème*'i tanımlayan "Michelin Key"nin de sahibi.

Mollie Aspen ise modern minimalizmi Bauhaus mirasıyla birleştiren, farklı bir bakış açısına sahip noktalardan biri. Konseptini Post Company'nin gerçekleştirdiği otel, beyaz meşe, pirinç armatürler ve pişmiş toprak unsurların İskandinav, Japon ve yerel etkileriyle harmanlandığı bir kombinasyon sunuyor. Ayrıca iç mekan, Mollie Gibson gümüş madenine ve bölgede kalıcı bir sanatsal miras bırakan Herbert Bayer'e göndermeler de dahil, Aspen'in köklerine saygı duyduğunu tasarım perspektifinden belli ediyor. Landon Metz ve Rachel Snack gibi çağdaş sanatçıların küratörlüğünü yaptığı eserlere de yer veren Mollie Aspen'in tasarımı sanatla buluşturan bir çizgiye sahip. Snack'in lobideki el boyaması duvar halısı, Agnes Martin ve Anni Albers'in çalışmalarını yansıtıyor ve bina genelindeki sanatsal tonu belirliyor. Doğadan ilham alan konforlu odaları ve Aspen'in doğal manzaralarını çerçeveleyen büyük pencereleriyle, farklı bir seyahat deneyimi sunuyor.

Hotel Jerome by Auberge Resorts Collection, kişiselleştirilmiş kayak gezileri, rehberli kar yürüyüşleri ve Elk Dağları çevresinde özel fotoğrafçılık turları düzenliyor.

Aspen Dağı'nın yamaçlarında konumlanan W Aspen ise lüks ve dağ macerasını harmanlayanlardan. Görece daha dinamik bir etkinlik takvimi sunan otel, ısıtmalı havuzu ve spa'sı ile Rocky Dağları'nın panoramik manzarasını WET Deck konumunda birleştiriyor. Burada ayrı bir parantez açmalı. Binanın bespoke sanat eserleri ve mobilyalarla modern bir iç mekan tasarımına sahip terası her türlü hava koşuluna uygun olacak şekilde tasarlanmış. Öte yandan kayak ve snowboard'ın dışında yamaç yürüyüşlerine de katılabilirsiniz. Son durağınız ise klasik tabaklara çağdaş yorumlar getiren The Living Room Lounge olabilir.

“Michelin Key” alan Little Nell.

Aspen'in merkezinde yer alan Hotel Jerome by Auberge Resorts Collection, kişiselleştirilmiş kayak gezileri, rehberli kar yürüyüşleri, off-road Jeep turları ve Elk Dağları çevresinde özel fotoğrafçılık turları düzenliyor. Açık hava spa kültürü Hotel Jerome’da da karşımıza çıkıyor. Burada hem zihni hem de bedeni dinlendirmek için yoga seansları ve botanik spa uygulamalarına da ayrı bir önem veriliyor.

Mutfak tarafına geçecek olursak isterseniz gününüze Prospect Restaurant'ta kahvaltıyla başlayabilir ya da sonraki ögünlerde izgara bizon bonfile ve narenciyeli ördek confit dağ mutfağı ile eşleşen tabakların tadını çıkarabilirsiniz. Atıştırmalık arayanlar ise se J-Bar’da, “Jerome Burger” olarak bilinen burger de dahil olmak üzere çeşitli snack’leri deneyebilir.

Kayak ve küçük kasaba çekiciliğinin dinamik bir karışımı diyebileceğimiz Breckenridge Ski Resort’ta kar yürüyüşü, kızak gezintisi veya Breckenridge Nordic Center'ı keşfetmek gibi kayak dışındaki aktivitelerle de seyahat planınız çeşitlendirilebilir. Otelin beş zirvesi, Peak 9'daki görece acemi yamaçlarından Kuzey Amerika'nın teleferikle hizmet verilen en yüksek noktasına sahip Peak 8'in Imperial Bowl'unun zorluklarına kadar her beceri seviyesine uygun.

Buz pateninin yaş aralığına bağlı olmadığını düşünenlerdenseniz, Maggie Pond'da pateninizi giyebilirsiniz. Bunca aktivtenin ardından hem biraz dinlenmek hem de yerel mutfaktan tabakların tadına bakmak istemeniz oldukça doğal. Öyle ki Victoria döneminden kalma bir yapıdaki Hearthstone Restaurant, geyik bonfile ve yerel alabalık gibi tabaklarla Colorado mutfağını lokal bir şekilde sunuyor. The Canteen Tap House and Tavern ise bizon burgerleri ve özel yapım içecekleri ile daha hafif sayılabilecek bir öğün tercih edenler için. Kayak sonrası bir diğer alternatif ise pizza odağındaki Downstairs at Eric's.

Aspen sadece konaklama alanında lüks ve doğa manzaralarını birleştirmekle kalmıyor, sürdürülebilir turizm konusunda kendi çizgisini belirliyor. %100 yenilenebilir elektrik altyapısın sahip Aspen Snowmass, sıfır atık programı uygulamasıyla çevreye duyarlı oteller için bir ölçüt oluşturuyor. Protect Our Winters aracılığıyla çevre savunuculuğunu aktif olarak desteklediği gibi Bosq ve Pine Creek Cookhouse gibi restoranlarda çiftlikten sofraya deneyimi adına yerel çiftçilerle iş birliği yapıyor. Bu arada, Colorado'da birçok yapıya sahip olan Vail Resorts’un 2030 yılına kadar karbon nötr olma hedefini belirlediğini belirtelim.

Daha önce de değindiğimiz gibi kış sporlarıyla anılan Aspen genel hatları ile

Mollie Aspen'in iç mekanındaki tasarımlar genel hatları ile Aspen'in köklerine göndermelerde bulunuyor.

Mollie Aspen modern minimalizmi Bauhaus mirasıyla birleştiren, farklı bir bakış açısına sahip noktalardan.

alıştığımız seyahat anlayışının bir adım ötesine geçerek kış maceralarını adrenalin ile birleştiren helikopterle kayak, snowcat turları ve kar yürüyüşleri ve kasaba gezilerine de odaklanıyor. Bu aktiviteler kulağa tanıdık geliyor ancak unutmamız gereken bir detay var, bölgenin kendine has doğal manzaraları.

Aspen'in üstünlüğü sürerken, Vail, Beaver Creek ve Telluride gibi yakınlardaki bölgeler de alternatifler arasında. Vail, butikler ve Michelin yıldızlı restoranları ile dolu bir kasaba. Kendine özgü taze pişmiş kurabiyeleri ve görece küçük otelleriyle bilinen Beaver Creek sakin atmosferiyle kalabalık bölgelerden ayrışıyor. Telluride ise genel hatları ile konformist bir anlayış benimseyenlerden. Helikopter turları ve çeşitli maceraları farklı bir deneyim sunmanın yollarını arayan bölgeye de şans verilebilir.

Elbette yazımızın sonunda kesin bir neticeye varmayacağız ancak lüks kış seyahatlerinin sadece Alpler ile sınırlanmadığını net bir şekilde ifade edebiliriz. Aspen başta olmak üzere kış seyahati anlatısını yeniden şekillendiren Colorado'da lüks sadece maddi ölçütlerle tanımlanmıyor; macera, kişiselleştirme, eko-bilinçli ve sürdürülebilirliğin iç içe geçtiği anlamlı deneyimler yaratmak demek. Ancak her zamanki gibi karar vermek size düşüyor.

YapıKredi Crystal

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm otel ve restoran harcamalarında **%5 indirim ayrıcalığına sahiptir.**

Rolex Oyster Perpetual GMT-Master II.

HER İKİSİ DE USTA VE KOMUTAN

Yazı: Simon de Burton

Siyah kadran, mavi ve siyah seramikten iki renkli Cerachrom bezel ile GMT-Master II.

Rolex GMT-Master bana çok değerli bir ders veren bir saat oldu. Antika pazarına asla üzerinizde nakit olmadan gitmeyin. 1999 senesiydi; Pazar sabahlarını Londra'nın güney doğusundaki Walworth Road'da tezgahları gezerek geçirmeyi alışkanlık edinmiştim. Yere serdikleri battaniyelerin üzerinde eski kasetler satmaya çalışanlardan tutun, daha değerli mallara sahip olup kamyonetlerin arkasına ya da katlanmış masalara terfi etmiş olanlara kadar birçok satıcı vardı. Masalara terfi etmiş olanlar arasında, eski ve modern malların ömür boyu pazarlamacısı olan Cockney Ron da vardı ve o gün göz kamaştırıcı sarı altın bir Rolex Day-Date takıyordu. Daha önce taktığı GMT-Master ise o sırada küçük güvenli bir vitrinin arkasında satışa sunulmuştu.

"Ne kadar zamandır sende, Ron?" diye sordum. Yarı opak kristali, bir stres çarkı kadar serbestçe dönen mandalsız bezeli ve yıllarca sayısız kamyonetten sayısız nesnenin yüklenip kaldırılmasına kurban giderek hafifçe yassılaşan kasayı düşünüyordum. "1976'da yeni aldım, kutusu ve faturası

Kırmızı ve mavi seramikten iki renkli Cerachrom bezeli ile GMT-Master II modelinde belirgin bir şekilde renklendirilmiş 24 saat ibresi, birinci saat dilimindeki "ev" referans saatini gösterir.

duruyor, hiç bakım yaptırmadım, geçen hafta bunu aldığım için (kolunu uzatıp altın Day-Date'i gösteriyor) satıyorum. 300 pounda alabilirsin." Bugünlerde inanması güç ama biraz düşünmem gerekti; saati takılabilir hale getirmek için müzayede evinde "hoş patina" denebilecek şeyi düşünmek gerektiğini biliyordum. "Tamam Ron, alıyorum," dedim, "ama ben bankamatiğe giderken saat on dakika sende kalabilir mi?" Cevap kaba bir tamam oldu, ben de gidip parayı çektim, on dakika sonra geri geldim. Döndüğümde, elinde nakit para olan birinin gelip £250 vererek "benim saatimi" alıp gittiğini söyledi. Bu arada saatin bugünkü değeri 10 ila 15.000 pound. "Kim bilir kaç kişi on dakikaya kadar döneceğini söyleyip kayboluyor, her biri için bir pound verseler bu tezgahın arkasında durmazdım," deyip geçti Ron. Haklıydı. Acı bir ders almış oldum ve bu dersi yıllar sonra Nisan ayındaki Watches and Wonders'ta Rolex, GMT-Master II'nin son versiyonunu tanıtırken ilk kez değilse de yeniden hatırladım.

Rolex manüfaktürü, Bienne, 1942.

Geçen yıl sarı altın ve iki tonlu GMT Master II'lerde kullanılan iki tonlu gri ve siyah bezel bu yıl Oystersteel modellerde de kullanılıyor. Saat ayrıca ilk kez sol elini kullanan modelde görülen yeşil ikincil saat ibresine sahip ve mevcut mavi ve siyah, yeşil ve siyah ve (orijinal) kırmızı ve mavi bezel kombinasyonlarına dördüncü bir renk ekleniyor. GMT-Master II'nin sportif "Oyster" bilezik veya daha sofistike "Jubilee" versiyonu (ve yukarıda bahsedilen altın veya iki tonlu altın ve çelik) seçenekleriyle de alınabilmesi, önümüzdeki yıl Rolex kataloğunda önemli bir parça olarak yedinci on yılına girecek olan bir modelin artık birden fazla versiyonu olduğu anlamına geliyor. Her ne kadar Rolex yıl dönümü kutlamalarında aşırıya kaçmasıyla bilinmese de (hatta 2008'de yüzüncü yılını zar zor kutladı) GMT-Master hayranları 2025 için özel bir şey bekleyebilirler. Sorun şu ki "İlk çıkan en iyidir" eski deyişi bilhassa bu saat için geçerliydi. Bu nedenle kırmızı ve mavi bezelli GMT-Master'lar hep en çok aranan saatler oldu ve muhtemelen bu hep böyle kalacak. GMT-Master'ın resmi doğum tarihinin belirttiği gibi sadece 1955'e değil, dünyayı 24 zaman dilimine bölen ve Greenwich Meridyenini Greenwich Ortalama Zamanının resmi yeri haline getiren, 1884'teki Washington DC'deki Uluslararası Meridyen Konferansı'na kadar uzandığı söylenebilir. 1930'lara gelindiğinde, dahi horoloji uzmanı Louis Cottier saatler için geliştirdiği *world time* mekanizmasının bir versiyonunu saat boyutunda yaratarak

Kurma kolunun kasanın sol tarafında konumlandığı, GMT-Master II.

GMT-Master II yaklaşık 70 saatlik güç rezervini *in house* kalibre 3285'ten alıyor.

yirmi dört farklı bölgede aynı anda doğru zamanı gösterdi.

Cottier'in ya da bir başkasının kısa bir süre sonra sadece iki yerde saatin kaç olduğunu bilmek isteyen insanların ihtiyaçlarını karşılayacak daha basit bir sistem geliştirmesi beklenebilirdi. Ancak şaşırtıcıdır ki bir saat markasının basit, doğru ve kullanımı kolay böyle bir saati çıkarması yirmi yıl aldı. Bu isim elbette Rolex'ti.

O zamana kadar elli yılı aşkın süredir varlık sürdüren bu güçlü tacın yenilikçilik ve güvenilirlik konusundaki ünü tam olarak yerleşmişti. Bunun sonucunda Boeing 707 ile yapılan ilk kıtalararası jet yolcu uçuşları öncesinde Pan-American Havayolları alışılmadık bir talepte bulundu. Jet çağının şafağı dünyayı daha küçük bir yer kılmayı vadederken jet lag gibi beklenmedik bir olguyu da beraberinde getirmişti. Bugünlerde çoğu insan bu duruma aşina olsa da 50'li yıllarda özellikle de tıpkı yolcular gibi pilotların da meyilli olması yüzünden jet lag'le başa çıkmanın bir yöntemi aranıyordu. Bu nedenle Pan-American yeni 707'yi tam hizmete sokmadan önce Rolex'ten kullanıcısının hem "ev" hem de "varış" bölgelerinde zamanı bir bakışta söyleyebilmesini sağlayacak bir saat geliştirmesini istedi. Bu sipariş kısmen her iki zamanı aynı anda görebilmenin kaybedilen ya da kazanılan saatleri fark etmemesi için zihni kandırabileceğine yönelik safça bir inanca dayanıyordu.

Oystersteel ve sarı altın kombinasyonundaki kayışı ile GMT-Master II.

Meteorit kadranlı ve Oyster kayışlı 18 kt beyaz altın, GMT-Master II.

Rolex, havayolunun en deneyimli pilotlarıyla birlikte çalışarak (ilk olarak Turn-O-Graph adlı bir üretim Rolex'te görülen) önceki yıla ait döndürülebilir bezelinin bir versiyonunu kullandı ve 1954 yılında GMT-Master (Greenwich Ortalama Zamanı için) Reference 6542'yi yarattı. Ancak GMT-Master'da bu bezel yirmi dört saate göre kalibre edilmiş ve kırmızı renkle vurgulanan dördüncü bir ibrede (yirmi dört saat ibresi) birlikte kullanılmak üzere tasarlanmıştı. Döndürülebilir bezel bir yarısı geceyi temsil etmek üzere mavi, diğer yarısı da gündüzü temsil etmek üzere kırmızı renkte (Rolex meraklılarının sonradan "Pepsi" adını taktıkları bir kombinasyon) pleksiglas bir eklentiyle çelikten yapılmıştı. Böylece yirmi dört saatlik ibreleri ayarlamak gayet kolay olmuştu; saat ve dakika ibreleri ev saatinde kalıyor, bezel ise varış noktasındaki saati gösteriyordu.

Pan-American'da çalışan pek çok pilot, ikinci kaptan ve navigasyon görevlisine orijinal GMT-Master verildi; ancak işlevselliği ve güzel görünümü sayesinde giderek daha çok seyahat eden halkın ilgisine mazhar oldu (neredeyse yetmiş yıl sonra bugün bile Rolex'in arka kataloğundaki en popüler saatlerden biri olmaya devam ediyor). Dahası, geçen on yıllar içinde GMT-Master başta takılan kırılgan Bakalit bezelin 1959'da alüminyum bir bezel ile değiştirilmesinden kasa boyutunun artırılmasına ve kurma kolu muhafazalarının eklenmesine kadar bir dizi iyileştirmeyle gelişti. Ancak asıl büyük değişiklik 1982 yılında geldi. Orijinalinden farklı olarak *secondary hour hand*'ın ana ibrelerden bağımsız ayarlanmasına olanak tanıyan GMT-Master II piyasaya sürüldü. (En sonuncusu 2018'de Calibre 3285'e yapılan) çeşitli mekanizma yükseltmelerine ek olarak, saat 2005'te çizilmeye karşı dayanıklı yeni bir Cerachrom bezele kavuşturuldu ve başlangıçta sadece siyah rengi mevcut olan bu bezel artık daha önce bahsedilen çeşitli renklerde de bulunabiliyor.

Birçok insana göre GMT-Master Rolex'in ta kendisi, nitekim bu saat (rakiplerinin piyasaya sürdüğü ıvır zıvır ürünlerin aksine) gerçek bir sorunu çözmüş olmakla kalmayıp horolojik açıdan biçim ve işlevi en iyi şekilde temsil ediyor. Fonksiyonel bir saat de olsa her duruma uygun yapıda ve bir Rolex olarak uzun süre dayanacak şekilde üretilmiş. Bu kadar saygı duyulan ve sevilen, her şeyiyle çok iyi bir ürün yaptığınızda kimse onu baştan yaratmanızı istemez. Gelecek seneki yetmişinci yıl dönümü yaklaşırken GMT-Master hayranları muhtemelen bu saatin tarihteki öneminin teslim edilmesini bekliyordur, ancak bunun sert bir değişiklikle yapılmayacağını bilmek onlara iyi gelecektir.

Bu arada Cockney Ron'un altın Day-Date'ini uygun bir fiyata satmaya hazır olup olmadığını görmek için Walworth Road pazarına geri döneceğim ama bu kez yanımda nakit bulundurarak.

ŞEHİRDEN KAÇIŞ REHBERİ

Proje direktörü: Aylin Kumdagezer
Fotograf: Ada Diren Kurt
Styling: Esin Ünlü
Fotograf Asistanı: Neslihan Akkaya
Styling Asistanı: Zehra Karahancı

Hermès, siyah deri ve ham "shearling" kürk birleşimli "Oz Mule" terlik.

Dior, çift taraflı yün, balıksırtı desenli, belden kuşaklı gri kaban.

Louis Vuitton, cep üzerinde yeni ikon LV Lovers imzası taşıyan nakış detayıyla, regular-fit beyaz koton gömlek.

Prada, “Arqué” süet deri kahverengi omuz çantası.

Berluti, “Jour Off MM Scritto” kahverengi deri seyahat çantası.

Helen Berman, kahverengi fötr şapka, Vakko'dan.

2025 SINIRLARI İÇERİSİNDE

Yazı: Akgün Akdil

3daysofdesign, 18-20 Haziran 2025 tarihlerinde gerçekleşecek.

Dünyanın dört bir noktasında, tasarım, dekorasyon ve sanat dünyasından profesyoneller ve meraklıların heyecanla beklediği fuar takvimi önğmüzdeki yıl oldukça dolu. Milano'dan New York'a, Paris'ten Londra'ya önde gelen tüm fuarlar 2025'te yenilikçi fikirler, sürdürülebilir tasarımlar ve yaratıcı buluşmalarla dolu bir yıl vadediyor.

Milano Home, 23-26 Ocak 2025 tarihleri arasında Fiera Milano'da ikinci kez yerini alacak. Ge.fi ile iş birliği içinde düzenlenen etkinlik, yüksek kaliteli ev ürünleri ve perakende sektörüne yönelik yenilikçi fikirlere odaklanıyor. Üreticileri, perakendecileri ve tasarımcıları bir araya getirerek ağ oluşturma ve diyalog kurma platformu olmayı hedefliyor; zanaatkarlığı, kaliteyi ve sürdürülebilirliği vurgulayan bir "Ürün Rönesansı"nı teşvik ediyor. İtalya'da 38.000'den fazla butiğin katkısıyla 16,5 milyar euro ciroya ulaşan Milano Home, bu dönüşümü yönlendirmede kilit oyuncular olarak uzman butiklerin rolünü vurguluyor.

Yaratıcılığı teşvik etmek, performansı iyileştirmek, inovasyon ve dijitalleşmeyi geliştirmek, yeni pazar eğilimlerini keşfetmek ve ağ oluşturmayı teşvik etmek için tasarlanmış çok sayıda etkinliğin kurgulandığı Milano Home'da katılımcılar ve ziyaretçiler, 4 gün boyunca 80 saatten fazla eğitime katılma fırsatına sahip olacaklar.

Sol sayfa: Milano Home, 23-26 Ocak 2025 tarihleri arasında Fiera Milano'da ikinci kez yerini alacak.

2025'te 10. edisyonunu kutlayacak olan NYTM, Eylül ayı boyunca 60'tan fazla etkinliğe ev sahipliği yapacak. Fotoğraf: Xiaohan Lu.

Milano Home her biri bir eve kişilik kazandıran nesneler, dekorasyonlar, tekstiller ve kokular için fikir ve yenilikler evrenine adanmış dört pavyona ev sahipliği yapıyor: *Elements, Vibes, Mood* ve *Taste. Elements,* gelenek ve araştırmanın, eski malzemeleri ve yenilikçi konseptleri yaratıcı ve sürdürülebilir çözümlere dönüştüren şirketlerle bir araya geldiği ev dekorasyonunda mükemmelliğini kutluyor. *Vibes,* duyuları harekete geçiren, refahı teşvik eden ve sürükleyici deneyimler yaratan kokuları, kumaşları ve nesneleri sergileyerek mağazalar için stil trendleri sunuyor. *Mood* ise tasarımın yaratıcılık ve yaşam tarzının bir ifadesi olduğu, yaşam ortamlarını benzersiz kılan nesnelerle dolu bir yer. Son olarak *Taste* pavyonu, yemek pişirme ve samimiyet için ürünler sunarak misafirperverliği sofistike bir deneyime dönüştüren sofra sanatına adanmış.

16-20 Ocak tarihleri arasında düzenlenecek olan Maison&Objet kapılarını 'Sur/Reality' temasıyla açacak. Bu konsept çerçevesinde şiir ve teatrallikle dolu yeni yaratıcı ufuklara açılan şov şaşırtıcı olduğu kadar arzu edilir olan ilham verici manzaralar ve prodüksiyonların bir anlatısını yaratmak için fantezi, çarpıtma, rastgelelik, mizah ve şiirden yararlanıyor. Maison&Objet tarafından "2025 Yılının Tasarımcısı" olarak seçilen yaratıcı sürecinde olasılıklar alemini keşfetmesiyle bilinen İngiliz tasarımcı Faye

Parisli antika satıcısı Patrick Perrin'in kurduğu PAD London, Birleşik Krallık'ta yalnızca 20. yüzyıl ve çağdaş tasarıma adanmış tek fuar.

Toogood, hem tasarım hem de modayı kapsayan eklektik kreasyonlar içeren, avangard ruhunu yansıtan bir enstalasyon sunacak. Fuarın 2025 edisyonu için Yükselen Yetenek Ödülleri'nin kazananları ise Güney Koreli tasarımcılar. Kore'nin kültürel 'yumuşak gücü' olan 'hallyu' trendini izleyen yarımada, bu son derece ilham verici ortamda çalışan birçok yerleşik uluslararası mimara ev sahipliği yapmaya başladı. Yeni nesil tasarımcılar, Batı etkileri ile zanaat miraslarının kökleri arasındaki paradoksları keşfederek atalarından kalma malzemelerle yenilik yapıyor ve tasarım ile sanat arasındaki sınırları değiştiriyor. Maison&Objet, Yükselen Yetenekler Ödülleri'nin 2025 edisyonu için pusulasını bu yaratıcı faaliyet merkezine doğru çeviriyor.

ICFF, NYC'deki Javits Center'da 18-20 Mayıs 2025 tarihleri arasında gerçekleşecek. ICFF, geçen Mayıs ayındaki başarısının üzerine bir kez daha dünyanın dört bir yanından en iyi tasarım markalarını bir araya getirmeyi hedefliyor. Uluslararası markaların geçen yılki dönüşü, New York'un kültür ve ticaretin buluştuğu ve işlerin gerçekleştiği yer olduğunu doğruladı. ICFF, konut, sözleşme ve konaklama sektörlerindeki tasarımcıları çeken; titizlikle hazırlanmış, üst düzey ürünleri sergileyen tek fuar olarak öne çıkıyor. Bir ticaret fuarından daha fazlası olmayı hedefleyen ICFF, markaların ABD içinde işlerini büyütmelerini desteklemek için yıl boyu bir platform sunuyor. Küresel erişimi ve tasarım trendleri üzerindeki etkisiyle tanınan ICFF, tasarım profesyonelleri, küratörler, alıcılar, iç mimarlar ve mimarlardan oluşan çeşitli bir kitleyi kendine çekiyor.

Herkesin ziyaret edebileceği özel bir festival olan 3daysofdesign, hem yeni hem de köklü tasarımcılar için küresel bir tanıtım platform. Yaratıcıların ve tüketicilerin tartışabileceği, fikir alışverişinde bulunabileceği, ağ kurabileceği ve bilgi paylaşabileceği bir buluşma yeri olarak öne çıkıyor. Tasarımın olumlu değişim için bir katalizör olarak savunulması için bir topluluk olarak birleşti. 11 yıl önce kurulduğu günden bu yana her yıl festivalin popülaritesi katlanarak arttı. Festival, Kopenhag'daki sergi salonlarında, butiklerde, sokaklarda, galerilerde ve çeşitli diğer mekanlarda gerçekleşiyor. Profesyoneller için mutlaka görülmesi gereken bir tasarım destinasyonu olan festival halka da açık. Küratörlerce hazırlanan sergiler son derece özel ve herkesin ücretsiz olarak katılmasına olanak tanıyacak kadar da kapsayıcı. 18-20 Haziran 2025 tarihlerinde gerçekleşecek ve dünyanın dört bir yanından gelen katılımcılarla birlikte binlerce misafir yeni ve fenomen mobilya, aydınlatma, aksesuar, yenilikçi malzemeler ve çok daha fazlasını keşfetmeye davet edilecek.

2007 yılında dördüncü nesil Parisli antika satıcısı Patrick Perrin'in kurduğu PAD London, Birleşik Krallık'ta yalnızca 20. yüzyıl ve çağdaş tasarıma adanmış tek fuar. Bir hafta süren etkinlik her Ekim ayında Londra'nın zengin Mayfair bölgesinin kalbindeki Berkeley Meydanı'nda gerçekleşiyor. PAD London, 1998'de

başlatılan ve her Nisan ayında Jardin des Tuileries'de düzenlenen PAD Paris'in kardeş fuarı. İki başkentin canlı sanat ve tasarım devrelerinde kalıcı bir yer tutan PAD fuarları, dünyanın önde gelen galerilerinden modern ve çağdaş tasarım ve tarihi tasarımdaki en iyileri sergileyerek, ustalık, seçkin zevk ve küratörlük yeteneğinin simgesi haline geldi.

1-30 Eylül 2025 tarihleri arasında gerçekleşecek olan New York Textile Month, tekstil yaratıcılığını, eğitimini ve farkındalığını sürdürmek için kurulan kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Kurucusu Li Edelkoort odak noktasını şu sözlerle açıklıyor: "Tekstillere karşı belirgin bir ilgi görüyoruz, moda kumaşa odaklanıyor, iç tasarım halıları ve döşemeleri canlandırıyor, elyaf sanatı sahneye geri dönüyor ve tasarım öğrencileri dokuma tezgahına uzanıyor." Bu nedenle NYTM, New York'un dinamik tekstil sahnesine odaklanan etkinlikleri ve girişimleri teşvik ediyor. 2025'te 10. edisyonunu kutlayacak olan festival, Eylül ayı boyunca 60'tan fazla etkinliğe ev sahipliği yaparak 25.000'den fazla ziyaretçiyi fiziki ve çevrim içi olanakları sunacak. Katılımcıları tekstilde yenilikçi ve orijinal eserler sunmaya aktif olarak teşvik eden New York Textile Month, kent genelindeki alışılmadık mekanlarda ve alternatif alanlarda deneyselliği benimseyen projeleri sürekli olarak değerlendiriyor. Farklı tekstil bileşenlerinin ve ifadelerinin varlığını araştırmak ve kutlamak amacıyla kumaşla ilgili tüm etkinlik, konuşma, gösteri ve sergileri içeren bir takvim sunan etkinlik, halkın yaşam tekstillerini daha iyi anlamasına ve benimsemesine yardımcı olacak.

Salone del Mobile. Milano 8-13 Nisan 2025 tarihleri arasında Rho Fiera Milano'da düzenlenecek; Sanatçı Matilde Cassani'nin *"The Orbit's Orbit*'i.

18 - 26 Ekim 2025 tarihleri arasında gerçekleşecek olan Dutch Design Week (DDW), yüksek kaliteli tasarımın buluşma platformu niteliğinde. Geleceğin tasarımı ve tasarımın geleceği temasına odaklanan 9 günlük etkinlik boyunca, Eindhoven tasarımın tüm olası disiplinlerini ve yönlerini kapsayacak bir etkinlik olacak. Uzmanlık ve yetenek, deney, yenilik ve çaprazlamalar üzerine vurgu yapan Dutch Design Week ayrıca tasarım disiplinin bir bütün olarak analiz edildiği ve tartışıldığı bir ortam sunuyor.

Dünyanın önde gelen mobilya ve tasarım endüstrisi etkinliği olan Salone del Mobile. Milano 8-13 Nisan 2025 tarihleri arasında Rho Fiera Milano'da düzenlenecek. İnsan deneyimine odaklanan bir düzen ve güncel konularda tartışma yaratabilecek uluslararası bir kültürel program sunan bu tasarım platformu, yetenekli endüstri profesyonellerini ve geniş bir tasarım meraklısı topluluğunu kendine çekecek. Milano dışında Salone del Mobile, Ekim ayında Şanghay ve Hong Kong'da iki yeni etkinlikle Çin ile diyaloğunu yeniliyor. Salone del Mobile için özel New York, Şanghay ve Hong Kong projeleri uluslararasılaşma süreçlerini güçlendirmeyi ve ev yaşamıyla ilgili konularda uluslararası diyaloğu teşvik etmeyi hedefliyor. Tasarım kültürü alanında çok disiplinli deneyimlere odaklanan hem performatif hem de sergi niteliğinde bu fuar, yabancı pazarlara yönelik yeni bir format arayışının bir sonucu. Salone del Mobile. Milano'da ayrıca bienal olarak mutfak tasarımlarının sunulduğu EuroCucina, banyo ürünlerinin sergilendiği Bathroom Exhibition ve aydınlatma tasarımlarının yer aldığı Euroluce sergileri de yerini alacak.

Salone del Mobile ile eş zamanlı düzenlenen Milan Design Week bu yıl 7-13 Nisan 2025 tarihleri arasında ziyaretçilerini bekliyor. Dünyanın en büyük tasarım etkinliği olan bu festivalde Milano'nun çeşitli yerlerinde düzenlenen sergi, enstalasyon, lansman, açık sergi salonları, turlar ve söyleşiler yer alıyor. Yeni koleksiyonları görmek ve genç yetenekleri keşfetmek için ideal bir etkinlik.

Koleksiyonluk tasarım alanında beğeni toplayan fuarları olan Design Miami, çevrim içi pazar aracılığıyla tasarım dünyasının en etkili oyuncularını bir araya getiriyor. Los Angeles, Basel, Paris ve Miami Beach'teki uluslararası koleksiyonluk tasarım fuarları, tarihi ve çağdaş mobilya, aydınlatma ve sanat objelerinin satış sergilerine ev sahipliği yapacak. Her fuar, vizyon sahibi yaratıcılar, küratörler ve markalarla uzmanca incelenmiş galeri sunumları, tasarım konuşmaları ve tasarım komisyonlarından oluşan sağlam bir program sunuyor. 2025 yılında Mayıs'ta Los Angeles, Haziran'da Basel, Ekim'de Paris, Aralık'ta Miami Beach'te gerçekleşecek.

Koleksiyonluk tasarım alanında beğeni toplayan fuarları olan Design Miami. Fotoğraf: Ivan Erofeev.

Dünyanın en önemli sanat etkinliği olan Art Basel, 19-22 Haziran 2025 tarihleri arasında beş kıtadan 200'den fazla önde gelen galeri ve 4.000'den fazla sanatçıyı ağırlayacak. Basel'de ve çevresinde aynı anda birçok yüksek kaliteli sergi düzenleniyor ve bölge çapında bir sanat haftası yaratılıyor.

Paris'teki yeni tasarım fuarlarından biri olan Matter and Shape büyük ve küçük katılımcıları, günümüzün küresel tasarım kültürünü kutlayan seçkin bir ortamda proje ve ürünler sunmaya davet ediyor. 21. yüzyılda tasarıma çapraz bir yaklaşım benimseyerek, endüstriyel ve nesne tasarımı, iç tasarım, moda ve dekoratif sanatlar disiplinleri arasında, kuruluştan yeni yeteneklere kadar yeni bakış açılarını sunan fuar 7-10 Mart 2025 tarihleri arasında düzenleniyor.

Yalnızca çağdaş sanata ve yaşayan sanatçılara odaklanan en etkili çağdaş sanat fuarlarından biri olan Frieze London her Ekim ayında Londra'nın merkezinde The Regent's Park'ta gerçekleşiyor. Fuardaki galeriler, günümüzde çalışan en heyecan verici sanatçılardan bazılarını, yeni ortaya çıkanlardan fenomen olanlara kadar temsil ediyor. Bağımsız küratörlerden oluşan bir ekip, öne çıkan bölümler konusunda tavsiyelerde bulunarak, yeni ortaya çıkan galerilerin performans tabanlı çalışmalarını ve iddialı sunumlarını mümkün kılıyor. Ekim ayında gerçekleşecek olan Frieze London, yaşayan sanatçılara ve yenilikçi uygulamalara odaklanan bir etkinlik.

Venedik Bienali kapsamında düzenlenecek olan 19. Biennale Architettura, 10 Mayıs ile 23 Kasım 2025 tarihleri arasında (8 ve 9 Mayıs 2025'te ise ön açılış) gerçekleşecek. Bienalin küratörü mimar ve mühendis Carlo Ratti şu yorumu yapıyor: "Yanan bir dünyayla yüzleşmek için mimarlık, etrafımızdaki tüm zekayı harekete geçirmelidir. Biennale Architettura 2025'i küratörlüğünü yapma fırsatına sahip olmaktan onur ve gurur duyuyorum. 19. Uluslararası Mimarlık Sergisi, inşa edilmiş çevre ve onu şekillendiren birçok disiplinle ilgili olacak. Mimarlık merkezde- ama tek başına değil. Sanat, mühendislik, biyoloji, veri bilimi, sosyal ve politik bilimler, gezegen sistemleri bilimleri ve diğer disiplinleri birleştiren ve her birini ve hepsini kentsel mekanın maddeliğine bağlayan genişletilmiş bir kürenin parçasıdır. " 21. yüzyılda üretim zorluklarıyla karşı karşıya kalan tasarımcılar, yarına hazırlanmak için bugün hangi kaynakları kullanıyorlar? 13. Biennale Internationale Design Saint-Étienne'nin teması: "Ressource(s), présager demain". 22 Mayıs - 6 Temmuz 2025 tarihleri arasında düzenlenecek olan etkinlik, her türden izleyicinin büyüleyici yeni nesneler keşfetmesi, fikir edinmesi ve çağdaş sorunları doğrudan ele alan, keşfedici, geleceğe yönelik bir tasarım etrafında bakış açılarını paylaşması için bir fırsat olacak; tüm bunlar kaçırılmayacak bir şenlik etkinliğinin kalbinde gerçekleşecek.

Venedik Bienali kapsamında düzenlenecek olan 19. Biennale Architettura, 10 Mayıs ile 23 Kasım 2025 tarihleri arasında (8 ve 9 Mayıs 2025'te ise ön açılış) gerçekleşecek. Fotoğraf: Andrea Avezzù.

19. Biennale Architettura'nın küratörü Carlo Ratti. Fotoğraf: Andrea Avezzù.

Maison&Objet, 16-20 Ocak 2025 tarihleri arasında ziyaret edilebilir.

ICFF, 18-20 Mayıs 2025 tarihleri arasında gerçekleşecek.

ERİYEN DÜNYA

Yazı: Utku Kuran

Sol sayfa: Antarktika'ya bağlı olan adalar arasında Güney Orkney Adaları, Güney Shetland Adaları, Güney Georgia, Peter I Adası ve Balleny Adaları gibi birçok farklı lokasyon bulunuyor.

Buzullar, dünyanın ve okyanusların sıcaklık dengesini korumada kritik bir rol oynuyor. Beyaz yüzeyleri, güneşten gelen ısının büyük bir kısmını geri yansıtarak gezegenin daha serin kalmasını sağlıyor. Bu devasa kütleler, yaz aylarında eriyip hacimlerini kaybediyor; kışın yeniden büyüyerek doğal bir döngünün parçası olarak varlıklarını sürdürüyor. Ancak ne yazık ki günümüzde, bu hassas denge iklim değişikliği nedeniyle hızla bozulmakta ve buzullar hiç olmadığı kadar hızlı şekilde erimekte.

Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli (IPCC)'nin yayınladığı Altıncı Değerlendirme Raporu'na göre, insan faaliyetleri 20. yüzyılın ortalarından itibaren küresel iklim krizinin en önemli sebeplerinden biri haline geldi. Bu kriz, özellikle kutup bölgelerinde kendini dramatik biçimde gösteriyor. Antarktika'da yaşanan hızlı değişim, buzulların erimesi ve her yıl artan sıcaklıklar bu durumu gözler önüne seriyor. Bilim insanları, Antarktika'nın iklim değişikliğindeki rolünü anlamanın yalnızca bilimsel bir zorluk değil, aynı zamanda toplum için de acil bir öncelik olduğunu vurguluyorlar. Okyanusta bulunan buzullar, okyanus yüzeyinde oluşur ve eridiğinde deniz seviyesini değiştirmez. Ancak kara buzulları eridiğinde, su karadan denize karışarak deniz seviyelerini yükseltir. Bu süreçler, gelecekte deniz seviyesinin ne kadar yükseleceği konusunda kritik bir belirleyici olacak. Özellikle Grönland ve Antarktika'da erimekte olan karasal buzul kütlelerinin bu yükselmelerin en büyük tetikleyicisi olduğunu söyleyebiliriz. Bilim insanları, Grönland'daki erimenin bu yüzyılın sonuna kadar iki katına çıkabileceğini ve tüm buzlar erirse deniz seviyesinin 6 metreye kadar yükselebileceğini tahmin ediyor. Kutup bölgelerinde yaşanan erime, küresel hava olaylarını da etkiliyor. Örneğin, Atlantik Okyanusu'ndaki akıntıların değişmesi, dünyanın dört bir yanında hava olaylarını daha öngörülemez hale getiriyor. Bu değişimler, sadece kıyı topluluklarını değil, aynı zamanda balıkçılık gibi endüstrileri de etkiliyor. Isınan sular, balıkların yumurtlama alanlarını değiştirirken bu durum konomik kayıplara yol açıyor. Özellikle kıyı toplulukları bu durumdan direkt olarak etkileniyor. Ayrıca, kıyı toplulukları sıklaşan fırtınalar ve artan taşkınlar nedeniyle göç etmek zorunda kalıyor.

Küresel ısınma nedeniyle bilhassa penguen kolonileri küçülüyor, kutup ayıları nüfusu gittikçe azalıyor.

Bu dev kıtanın, Güney yarım kürenin %20'sini kapladığını ve dünyadaki en büyük beşinci kıta olma özelliğini düşündüğümüzde buzulların erimesi endişe verici. Ama Antarktika'yı asıl ilginç kılan, yerli bir insan nüfusunun olmaması ve hiçbir ülkenin resmi olarak burada toprak sahibi olmaması. Yedi ülke, 1959 Antarktika Antlaşması'ndan önce bu bölgede toprak iddialarında bulunmuş olsa da, antlaşma bu iddiaları tanımıyor. Antarktika'ya bağlı olan adalar arasında ise Güney Orkney Adaları, Güney Shetland Adaları, Güney Georgia, Peter I Adası ve Balleny Adaları gibi birçok farklı yer bulunuyor. Bu adalar da bazı ülkeler tarafından talep edilmiş ya da yönetiliyor ancak antlaşma gereği bu iddiaların yasal geçerliliği yok. Buz olmadan Antarktika, "Küçük Antarktika" olarak bilinen dağlık adalardan oluşan dev bir yarımada ve takımada aslında. Her ne kadar birçok farklı ülke bu coğrafya üzerinde hak iddia etse de buzulları korumak aslında her ülkenin sorumluluğu.

Antarktika'yı çevreleyen okyanuslar, bu coğrafyanın önemli bir fiziksel bileşenini sağlar. Antarktika'yı çevreleyen sular derin olmakla beraber 4.000 ila 5.000 metre derinliğe ulaşır. Antarktika kıyılarındaki kış sıcaklıkları genellikle -10° ila -30°C arasındadır. Yaz aylarında kıyı bölgeleri 0°C civarında seyreder ancak 9°C ye kadar ulaşabilir. Dağlık, iç bölgelerde sıcaklıklar çok daha soğuktur, kışın eksi 60°C'nin altına, yazın ise -20°C'nin altına düşer. 1983'te Rusya'nın Vostok Araştırma İstasyonu, kaydedilen en düşük sıcaklığı burada -89,2°C olarak ölçmüş. 2010'da ise alınan uydu verileri kullanılarak daha da düşük bir sıcaklık olan -93,2°C ölçülmüş.

Antarktika'nın geleceği ve bu bölgedeki istikrarsızlıkların kıtayı nasıl şekillendireceğini anlamak için bilim insanları, buz tabakalarının dinamiklerini inceleyen bir model geliştirdi.

Antarktika bölgesi, küresel iklim süreçlerinde önemli bir role sahip ve dünyanın ısı dengesinin ayrılmaz bir parçası aslında. Bir diğer deyişle Antarktika dünyanın enerjisini dengeler cümlesini kurarsak yanılmış olmayız. Enerji dengesi olarak da adlandırılan ısı dengesi, dünya atmosferi tarafından emilen güneş ısısı miktarı ile uzaya geri yansıtılan ısı miktarı arasındaki ilişki. Buzul yüzeylerin özellikle kara veya su yüzeylerinden daha yansıtıcı olduğunu düşünüldüğünde Antarktika bu noktada çok büyük bir görev üstlenmekte. Büyük Antarktika Buz Tabakası, dünya yüzeyinden büyük miktarda güneş radyasyonunu yansıtır. Küresel buz örtüsü (buz tabakaları ve buzullar) azaldıkça, dünya yüzeyinin yansıtıcılığı da azalmış olur. Bu halihazırda devam eden iklim krizinin etkilerini artırırken aynı zamanda dünya atmosferinde biriken ısıyı da yükseltiyor.

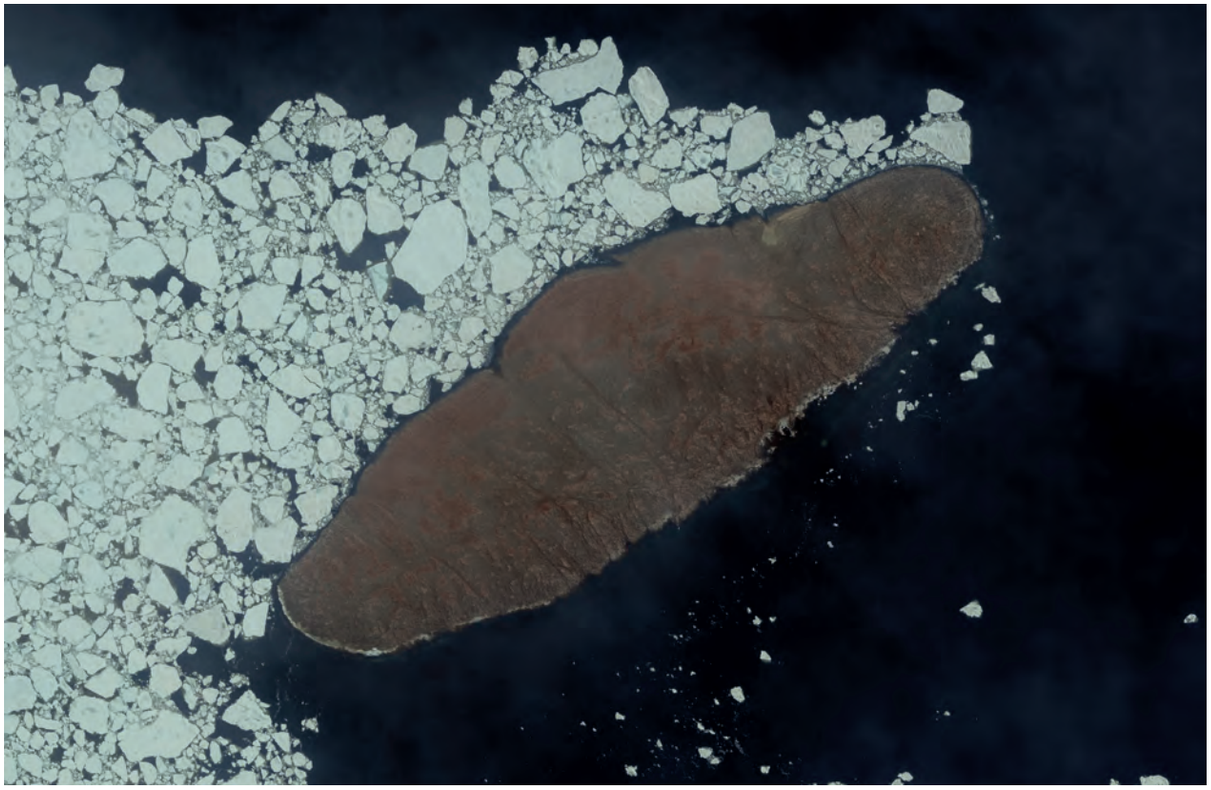

Maxar yakın çekim uydu görüntüleri Brash Adası, Antarktika, 2016.

Maxar yakın çekim uydu görüntüleri Brash Adası, Antarktika, 2024.

1970'ten bu yana yaz sıcaklıklarının 3°C'den fazla artması, bazı bölgelerde buzulların tamamen erimesine neden oldu.

Diğer bir yandan ise Antarktika'yı çevreleyen dip sular, suyun yoğunluğuna ve akıntılara göre dünyanın dört bir yanında dolaşan ve küresel bir sistem olan "okyanus taşıma bandının" önemli bir parçası. Antarktika'yı çevreleyen ve Antarktika Dip Suyu olarak bilinen soğuk sular o kadar yoğundur ki okyanus tabanına doğru ilerler ve daha sıcak suların yükselmesine veya yukarı doğru akmasına neden olur. Antarktika'daki yukarı doğru akma o kadar güçlüdür ki suyun tüm gezegende hareket etmesine yardımcı olur. Bu hareket, Antarktika'yı çevreleyen güçlü rüzgarlar tarafından da desteklenir. Antarktika çevresindeki okyanusların yardımı olmadan, okyanus akıntılarının dengeli ve verimli bir şekilde dolaşması gerçekten zor olur. Ancak Antarktika 1990'ların başından beri yaklaşık üç trilyon ton buz kaybetti ve bu durum bu bölgedeki her türlü aktiviteyi negatif olarak etkilemekte. En büyük tek buz parçası olduğunu düşündüğümüzde bu durum gerçekten endişe verici. Buzulların kenarları eridikçe ve buzulun merkezine doğru daha yüksek bir şekil aldıkça, ön kısmı kalınlaşıyor ve bu da buzulu yerinde tutan buz parçalarına ekstra bir baskı uyguluyor. Bu durum, tüm buz akıntısının denize daha hızlı kaymasına sebep oluyor. Bu tür bir istikrarsızlığın gerçekliği, iklim bilimciler tarafından geniş çapta hali hazırda kabul edilmiş durumda. Özellikle Batı Antarktika'daki buzul erimeleri, bilim insanlarını en çok endişelendiren konu olarak günümüzdeki güncelliğini koruyor. Bu süreç, Batı Antarktika'da yer alan ve küresel deniz seviyesinin birkaç metre yükselmesini engelleyen Thwaites Buzulu'nda çoktan başlamış olabilir.

Daha endişe verici olabilecek başka bir süreç de deniz buz uçurumu istikrarsızlığı. Eğer buzullar, havzanın merkezine doğru çekilip koruyucu olarak yüzen buzları tamamen kaybederse, denizden yüksekte duran devasa buz uçurumları ortaya çıkabilir. Bu uçurumlar, belirli bir yüksekliğin ötesine geçtiklerinde (örneğin 100 metre), kendi ağırlıkları altında çökmeye başlayabilir. Eğer bu süreç Thwaites Buzulu'nda veya başka bir yerde yaşanırsa, çok daha hızlı buz kayıpları ve dolayısıyla deniz seviyesinin hızla yükselmesi gündeme gelebilir.

Antarktika'daki buzulların hızla erimesi, küresel deniz seviyelerinin beklenmedik şekilde yükselmesi tehlikesini de beraberinde getiriyor. Özellikle son yıllarda Antarktika Yarımadası, Güney yarım kürenin en hızlı ısınan bölgelerinden biri olarak öne çıkıyor. 1970'ten bu yana yaz sıcaklıklarının 3°C'den fazla artması, bazı bölgelerde buzulların

tamamen erimesine neden oldu. Hatta toprak yüzeylerinde yeşermeler görülmeye başladı. Bu dramatik değişimler, sadece bölgeyi değil, tüm gezegenin iklim dengelerini derinden etkiliyor. Bu buz kütlelerinin atmosferdeki milyonlarca ton karbondioksiti emdiğini de düşündüğümüzde durum sandığımızdan çok daha fazla karışık olabilir. İklim krizi, bu hassas sistemleri hızla değiştiriyor ve daha da karmaşıklaştırıyor.

1970'lerden bu yana Güney Okyanusu, insan kaynaklı aşırı ısının %75'ini ve karbondioksitin %40'ını emdi. Bu ısınma okyanusların daha sıcak ve asidik hale gelmesine yol açarak Antarktika ekosistemlerini tehdit etmeye başladı. Bilhassa penguen kolonileri küçülüyor, kutup ayıları nüfusu gittikçe azalıyor ve günümüzde kutup bölgesinde yaşayan diğer başka türler de yok olma tehlikesiyle karşı karşıya. Her yıl ortalama 150 milyar ton buz kaybeden Antarktika ve 270 milyar ton buz kaybeden Grönland birbirine bağlı olarak her türlü aktiviteyi değiştiriyor. Fakat bu durumun sonuçları ne yazık ki şimdilik belirsiz, tahmin etmesi de oldukça zor. Bu belirsizlik, yüzen buz tabakalarının incelmesi ya da tamamen kaybolması durumunda, büyük Antarktika buzullarının kontrol edilemez bir şekilde erimeye başlamasından

Kara buzulları eridiğinde, su karadan denize karışarak deniz seviyelerini yükseltir.

kaynaklanıyor. "Deniz buz tabakasının istikrarsızlığı" adı verilen bu süreç, buzulun okyanusa doğru çekilip, iç kesimlerdeki ana kayanın üzerinden daha derine inmesiyle gerçekleşiyor. Batı Antarktika'nın büyük bir kısmı bu durumda: Buz tabakası, sığ bir kasedeki dev bir dondurma topu gibi, deniz seviyesinin altındaki bir havzada oturuyor.

Antarktika'nın geleceği ve bu bölgedeki istikrarsızlıkların kıtayı nasıl şekillendireceğini anlamak için bilim insanları, buz tabakalarının dinamiklerini inceleyen bir model geliştirdi. Bu yeni model, 2016'da yayınlanan önceki araştırmalardan ilham alıyor, ancak Antarktika buzulları ile dünyanın diğer sistemleri arasındaki daha karmaşık süreçleri, etkileri de kapsıyor. Bu etkiler, iklim değişikliğinin küresel bir sorun olduğunu ve buzulların erimesinin sadece kutupları değil, tüm dünyayı etkilediğini gösteriyor. Sonuç olarak, Antarktika ve Grönland'daki buzul erimeleri, küresel ölçekte önemli sonuçlar doğuruyor. İklim değişikliğiyle mücadele etmek, karbon salınımını sıfıra indirmek bu süreçleri yavaşlatmanın en etkili yolu. Aksi takdirde, gezegenimizin donmuş kalbi olan buzulların erimesi, sadece deniz seviyelerinin yükselmesine değil, yaşamın her alanında büyük bozulmalara yol açacak.

**Jil Sander,
Sonbahar/Kış
2024-2025.**

YÜKSEK SESLİ MODANIN GERİ DÖNÜŞÜ

Yazı: Ekin Kurbetçi

Bottega Veneta, Sonbahar/Kış 2024-2025.

Bu kış modanın evrimine, daha doğrusu döngüsüne tanıklık etmeye hazır mısınız? Geçtiğimiz birkaç yıl içinde kıyafetlerin ve kombinasyonların hızlı dönüşümünü seyrettik. Gardırobumuz kozmetik tonlarla natürel bir renk paletine kavuşurken pandemiyle birlikte daha konforlu, çabasız ve salaş görünümlere yöneldik. Pandemi sonrasında "Dopamine Dressing" akımıyla parlak renkleri benimsesek de silüetler klasik çizgileri ve temiz hatları korudu. Yani eşofmanları çıkardık ve takım elbiseleri giydik. Geçtiğimiz kışsa "Logomania" akımından tamamen arındık ve kalitesini yüksek perdeden ortaya koyan "Sessiz Lüks"ün çekim alanına kapıldık. Beyaz, bej, gri ve siyah gibi nötr renkler, sade aksesuarlar ve işlevsel tasarımlar bu akımın temel taşlarıydı. Loro Piana, The Row ve Jil Sander gibi markalar bu estetiği benimseyerek sade formları ve nötr paletleri moda sahnesine taşıdı. Kusursuz terziliğe sahip pileli pantolonlar, düz kaşmir kazaklar, minimal makosenler sokak görünümlerinin olmazsa olmazları arasına girdi.

Miu Miu, Sonbahar/Kış 2024-2025.

"Sessiz Lüks", kaliteyi ve zamansızlığı odak noktasına aldı. Ancak itiraf edelim, bu sadelik modanın kelime dağarcığını kısıtladı. Sadelik tek tipleşmeyi getirirken sosyal medyanın mikro trendleriyse modanın kendini ifade etme biçimi olduğunu bize yeniden hatırlattı. Desenleri birbiriyle harmanlayan ve güçlü renk paletine sahip Preppy stili, hibrit görünümleri cesaretlendiren ve tek hamleyle görünümünüzü daha ilginç hale getirmeyi hedefleyen "Yanlış Ayakkabı Teorisi", Marie Antoinette'e saygı duruşunda bulunan süslü "Coquette" trendi gibi akımlar minimalist modaya ters köşe yaptırdı. 2024 kış sezonunda, yüksek modanın sözü geçen markaları da bu deneysel duruşa karşı kayıtsız değil. Minimalist sadeliğin ardından gelen 2024 kış trendleri, modanın dinamik döngüsünü çok net bir şekilde gösteriyor.

Bu kış, modanın enerjisi yüksek. Maksimalist bir yaklaşım desenlerde, renklerde ve silüetlerde karşımıza çıkıyor. Radikal dokunuşlar klasik parçaların trend çıtasını yükseltirken giyilebilir ama

Soldan sağa: Etro, Louis Vuitton ve Loewe; Sonbahar/Kış 2024-2025.

yine de dikkat çekici ve dışa vurumcu kıyafetler yaratıyor. Sezonun renk paletine bakarsak bejleri ve nude'ları bir kenara bırakıyoruz. Yeni siyahımız bordonun ta kendisi. Baştan aşağı, monokrom bordo görünümler zamansızlıktan ödün vermeden güçlü bir aura yayıyor. Giada, Ferragamo ve Khaite, bordonun çarpıcılığını benimseyen isimler arasında. Soğuk günlerde karşımıza çıkacak bir diğer göz alıcı tonsa kırmızı. Kırmızı, en parlak formuyla bakışları üzerinize kilitlemek için dolabınızın favorileri arasına girecek. Ferrari, Ferrari kırmızısıyla rengin öncülüğünü yapanlardan. Jil Sander mimari kesimleriyle kırmızının kinetik enerjisini artırırken Givenchy ise doku oyunlarıyla çok boyutlu bir şıklık yaratıyor. Kırmızı ve bordoya çıta atlatan son dokunuş ise deriyle gerçekleşiyor. MSGM, Hermés ve Federica Tosi koleksiyonlarında parlak derilerle buluşan bu ikili, sade hatlara sahip silüetleri bile maksimalist bir sanat eserine dönüştürüyor. Bordo ve kırmızıya ters bir istikamette ilerlemek isteyenler içinse asidik tonlar ön planda. Alberta Ferretti, Christian Wijnants ve Gucci defilelerinde kadife, kaşe ve tüvit gibi kumaşlarla kullanılan şartröz rengi, bir zamanların Bottega yeşili gibi sürpriz bir çıkış yakalamaya kararlı.

Bu sezon sadece renklerin değil aynı zamanda desenlerin de sezonu, üstelik karakterli ve dominant desenlerin. Yaz aylarında kendisini yavaş yavaş gösteren leoparın zirveyi fethettiği bir dönemdeyiz. Baştan aşağı leopar görünümler, mikro ya da XL leoparlar trend radarında. Dolce & Gabbana'nın klasik silüetlerinin yanında Louis Vuitton'un maksi leopar montu ya da Rave'in kürkü başkalaştırdığı kombinasyonları leopara daha sportif ve güncel bir yorum getiriyor. Vahşi leoparın bir adım ilerisindeki alternatif ise yılan desenleri. Trend basamaklarını yavaş yavaş tırmanmaya başlayan bu desen, Luisa Spagnoli defilesindeki gibi takım elbiselerle buluşarak klasik ofis stilini farklı bir noktaya taşıyor. Egzotik desenlerden ziyade daha sportif ve maskülen grafiklerden hoşlananlardan içinse ekose sahneye çıkıyor, hem de alabildiğine büyük ve avangart bir yaklaşımla. Loewe'nin el skeci ekoseleri ve Iceberg'in örgü takımları bu desenin hakkını veriyor.

Silüetlerin odak noktasındaysa hacim var. Maksimalist moda anlayışını benimseyen en güçlü parçalar Eskimo kürkleri. Uzun tüylü, geniş formlu kürklere Michael Kors defilesinde pastel pembeler, Saint Laurent podyumunda ise küllü morlar eşlik ediyor. Eğer daha fazlasını arıyorsanız Louis Vuitton'un leopar desenli kürkleri bu romantik renk paletinden rol çalıyor. Sizi koza gibi saran kürklerin ardından daha sert çizgilere sahip, mimari formlu görünümler de dikkat çekiyor. Balenciaga ve Bottega Veneta gibi markalar, heykelsi ve strüktürlü parçalarıyla ön plana çıkarken bu tasarımlar rahatlık ve şıklığı bir araya getirip cesur bir moda ifadesi yaratıyor.

Christian Wijnants, Sonbahar/Kış 2024-2025.

2024 kışının kombinasyonları da güçlü hatlara ve dikkat çeken bir tavra sahip. Tıpkı "Yanlış Ayakkabı Teorisi" gibi, deneysel bir buluşma yaşayan parçalar trendlerin dışa vurumcu tarafını güçlendiriyor. Miu Miu 2024 Sonbahar/Kış defilesi modanın kelime dağarcığını genişleten koleksiyonlardan. Yaşamın farklı aşamalarını moda üzerinden yeniden anlatan ve maksimalist moda anlayışını ön plana çıkaran bir hikaye ile tasarlayan Miuccia Prada, bu koleksiyonla "girlishness" kavramını yeniden değerlendiriyor ve bu kelimenin yaşa dayalı bir kısıtlama değil, özgürlüğün, bireyselliğin ve isyanın bir sembolü olabileceğini vurguluyor. Koleksiyon, çocukluktan yetişkinliğe kadar olan süreçleri temsil eden giysi ve detaylarla, moda aracılığıyla kişisel gelişimi ve kimlik oluşturmayı ifade ediyor. İnce işlenmiş, şık tasarımlar ve abartılı detayların bir araya geldiği bir gösteri gibi olan kıyafetler arasında çift sıra düğmeli ceketler ve büyük eldivenler gibi klasik parçalar, genç ve enerjik bir yaklaşımla yeniden şekillendiriliyor. Gençlik dönemine ait detaylar ise isyankar bir hava yaratacak şekilde, pijamalarla kombinlenmiş dış giyim ve büyük kürk mantolarla ifade ediliyor.

Rabanne defilesi de modanın diliyle heyecan verici bir hikaye anlatıyor. Rabanne'nin 2024 Sonbahar/Kış koleksiyonu, günlük yaşamın farklı unsurlarını, özellikle Paris sokaklarından ve metrolarından ilham alarak yeniden yorumluyor. Kreatif direktör Julien Dossena, koleksiyonda gençlerin giyim tarzını, vintage tweed ceketler ve parlak, eski moda parçalarla bir araya getirerek, grunge ve boho etkileriyle birleştiriyor. Koleksiyon, 70'ler ve 30'lar dönemine ait desenler ve süslemelerle zenginleştirilirken birbirine zıt desenler ve dokularla dinamik bir görünüm yaratılıyor. Çiçek desenli bohem elbiselerden, kalın kumaşlı ceketlere kadar birçok farklı stilin harmanlandığı koleksiyon hem işlevsel hem de eğlenceli bir giyim deneyimi sunuyor. Dossena, vintage tarzı yeniden canlandırarak Rabanne'nin imza estetiğine çağdaş bir dokunuş ekliyor ve bu koleksiyonla modanın sınırlarını zorlamayı hedefliyor.

Luisa Spagnoli, Sonbahar/Kış 2024-2025.

Etro'nun 2024 Sonbahar/Kış defilesiyse maksimalist unsurlar taşıyan ve dramatik bir performansla sunulan bir koleksiyon. Kreatif direktör Marco De Vincenzo, "Act" olarak adlandırdığı bu koleksiyonda antik Yunan trajedilerinden ve yaratıcı sürecin içsel karmaşasından ilham alıyor. Markanın klasik bohem estetiğinden daha karanlık bir tarza doğru bir adım atan De Vincenzo, katmanlı motifler, karmaşık yüzey işçilikleri ve süperpozisyonlu desenlerle zenginleştirilmiş bir görsel şölen sunuyor. Bu tasarımlar, geniş kesimler ve asimetrik detaylarla birlikte, dominant bir yaklaşıma sahip. Etro'nun geleneksel renk paletinden uzaklaşarak, daha toprak tonlarına ve siyahın derinliklerine odaklanan tasarımlar, marka için cesur bir deneysel adım olarak öne çıkıyor.

DOĞA İLE BÜTÜNLEŞENLER

Yazı: Esra Kağıtçı Dede

Sol sayfa: Singapur'da, Wilkinson Eyre Architects'in tasarladığı Gardens by the Bay'de yer alan Cloud Forest konservatuvarının genel görünümü.

Soğuk kış aylarında yeşil bir atmosferde sağlıklı yaşamı vadeden mimari tasarımlar, doğayı mimariye entegre eden iç mekan peyzajı ve kış bahçeleriyle öne çıkıyor. İnsanlara şehir yaşamının monotonluğundan uzaklaşarak doğayla bütünleşme fırsatı sunan bu yapılarda, iç mekan bitkileri, görsel zenginlik katıyor, ortam havasını iyileştirerek ruhu dinlendirir. Geniş cam yüzeyler ve doğal ışık kaynakları, ferah bir atmosfer yaratarak dışarıdaki kış manzarasını içeri taşır. Doğal çevrenin uzantısı olan kavisli ve organik formlar, estetik görünümün yanı sıra sağlık ve konforu öne çıkaran sürdürülebilir yaşam alanları yaratır. Hal böyle olunca kış bahçeleri ve iç mekan peyzajının mimariye entegrasyonunu sağlayan projelerde, sürdürülebilir ve sağlıklı yaşam alanlarına getirilen yenilikçi yaklaşımları mercek altına alıyoruz.

Paris'te konumlanan, Edouard François tasarımı 50 metre yüksekliğindeki M6B2 Kulesi, yeşilliğin mimariye entegrasyonu konusunda öncü bir rol oynuyor. Bitkilerle kaplı cephesi ve yenilikçi peyzaj stratejisiyle dikkat çeken yapı sadece estetik görünümüyle değil, kentsel biyoçeşitliliği teşvik eden bir ortam olarak da ilgi odağı oluyor. Doğadan alınan tohumların rüzgar yoluyla çevreye yayılmasını sağlayan kule, şehrin bitki örtüsünün çeşitlenmesine katkıda bulunuyor. Dikey bahçe konsepti, sarmaşıklar, kozalaklı ağaçlar ve meşe ağaçları gibi çeşitli bitkilerin aşamalı olarak büyümesiyle yıl boyunca sürdürülebilir bir yeşil örtü sağlıyor.

Bitkilerin çeşitli iklim koşullarında hayatta kalmasına olanak tanıyan iklimlendirme teknolojileriyle donatılmış olan Cloud Forest, tropikal bitkilerin canlılığını soğuk mevsimlerde dahi koruyor.

İki katmanlı cephe sistemi olan yapının dış cephesinde paslanmaz çelik ağdan oluşan bir iskelet üzerinde bitkilerin kolayca büyümesine olanak tanıyor. Yapının tepesine kadar uzanan bu ağ, hem dikey bahçe işlevi görüyor hem de tohumların şehirde yayılmasını sağlıyor. Yeşil titanyum panellerle kaplanmış iç cephe ise güneş ışığını yansıtarak binayı kentsel bir çekim noktasına dönüştürüyor. Panellerin yeşil tonları, doğal bir yosun görünümünü çağrıştırarak doğayla güçlü bir bağ kuruyor.

M6B2 Kulesi, ekolojik bir çözüm de sunan mimari bir sembol. Beton kolonlarla desteklenen yapı, yüksek tavanlı bir giriş alanına sahip ve bol miktarda doğal ışık alıyor. Bina içerisinde ise ham beton yüzeyler, canlı renkler ve aydınlatmalarla kontrast oluşturuyor. Kule, daha küçük yapılardan ve ortasındaki kamusal bahçeden oluşan bir kompleksin parçası. Metal cepheleriyle yalın bir görünüme kavuşan bu binalar, şehirde sakin ve huzurlu bir kaçış alanı sunuyor. Çatı bahçeleri ve balkonlar sayesinde hem iç hem de dış mekanlarda doğayla iç içe bir yaşam alanı sağlanıyor. Mimari ve

35 metre yüksekliğindeki kubbesi ve 20.000 metrekarelik tropikal alanı ile Coldefy tarafından tasarlanan Fransa'daki Tropicalia.

peyzajın uyum içinde bir araya geldiği M6B2 Kulesi, yoğun kent ortamlarında bile yıl boyu yeşil ve sürdürülebilir yaşam alanları yaratılabileceğinin güçlü bir örneği.

High Line, New York City'de James Corner Field Operations, Diller Scofidio + Renfro ve peyzaj mimarı Piet Oudolf iş birliğiyle tasarlanan, terk edilmiş bir demiryolu hattının dönüştürülmesiyle ortaya çıkan sıra dışı bir park projesi. Meatpacking District'ten Hudson Rail Yards'a kadar uzanan bu 1,5 mil uzunluğundaki park, doğayı şehre yeniden kazandırma fikrinden yola çıkıyor. Tasarımın temelinde "agritecture" yaklaşımı yer alıyor. Tarım ve mimarinin birleşimini ifade eden bu kavram, yoğun şehir ortamlarında dahi yeşil alanların var olabileceğini gösterir.

Parkın peyzaj tasarımı, doğanın kontrolsüz büyümesine izin veren bir esneklik sunuyor. Önceden dökülmüş, açık derzlere sahip beton plakalar, bitki yataklarıyla iç içe geçiyor ve plakaların arasından yabani otların doğal olarak büyümesine olanak tanıyor. Böylece parkın zeminini kaplayan yüzey, ziyaretçilerin belirli bir rota izlemeyi gerektirmeden keşfetmelerini sağlayan serbest bir dolaşım alanı yaratıyor. Güneşli, gölgeli, ıslak ve kuru mikro iklimlere sahip çeşitli bölgelere ayrılan bitki örtüsü, bu sayede yıl boyunca değişen koşullarda bitkilerin gelişimini sürdürebileceği bir ekosistem oluşturuyor. Bu canlılık kış aylarının soğuk havalarında bile parkın dinamik yapısını koruyor ve sürekli yeşil kalmasını sağlıyor.

High Line'ın mimari detayları da bu doğa odaklı yaklaşımı tamamlıyor. Yükseltilmiş yapısı, şehrin gürültü ve karmaşasından uzakta, izole bir yürüyüş deneyimi sağlıyor. Beton plakalar, yürüyüş yollarını oluştururken hem doğal hem de endüstriyel bir dokuyu bir araya getiriyor. Hem vahşi bitki örtüsüne hem de daha kontrollü peyzaj öğelerine yer veren bu alanlar özellikle kış rüzgarlarına karşı doğal bir koruma sağlıyor. Parkın etrafındaki ağaçlar, çalılar ve otlar işlevsel bariyer görevini üstlenirken çevredeki yapıların gölgeleri de mikro iklim yaratıyor.

High Line sadece doğayı değil, sanatı da şehre kazandırıyor. Park boyunca yerleştirilen enstalasyonlar ve kültürel etkinlikler, ziyaretçilerin her mevsim farklı bir tecrübe yaşamasına olanak tanıyor. Sonuç olarak, High Line, kentsel dönüşüm ve doğanın mimariye entegrasyonu konularında öncü bir proje. Hem mimari hem de peyzaj tasarımı, soğuk aylarda dahi yeşili ve sağlığı teşvik eden bir yaşam alanı yaratmayı başarmış; bu da High Line'ı, modern şehirlerde doğa ile etkileşimi sürekli kılan bir fenomen haline getiriyor. Bu projede uygulanan yenilikçi yaklaşımlar global ölçekte benzer kentsel dönüşüm projelerine de ilham kaynağı oldu.

Louvre Lens, mimarisinde doğa ve iç mekan bitkilendirmesine önem veren bir müze projesi. Bu müze, kış aylarında doğayla bağ kurmayı hedefleyen bir iç mekan peyzajı ve kış bahçesi anlayışını öne çıkarıyor. Japon mimar Kazuyo Sejima ve Ryue Nishizawa'nın

Mimari ve peyzajın uyum içinde bir araya geldiği M6B2 Kulesi, yoğun kent ortamlarında bile yıl boyu yeşil ve sürdürülebilir yaşam alanları yaratılabileceğinin bir örneği.

tasarladığı yapı, 360 metre uzunluğunda çelik ve cam bloklarla hafif eğimli bir arazide konumlanıyor. Bu mimari yaklaşım, doğayla bütünleşik bir deneyim sunarken, kış aylarında da yeşilliği ve sağlıklı bir ortamı vadediyor. Cam ve alüminyum cepheler, çevredeki parkın yansımalarını müze içine taşıyarak iç ve dış mekan arasında akıcı bir geçiş sağlıyor; böylece soğuk aylarda bile doğanın varlığı hissedilebiliyor.

Müzenin mimari detayları, kış bahçeleri ve iç mekan peyzajına katkıda bulunan doğal ışık kullanımına dayalı. Özellikle kısmen cam olan tavanlar, sergilenen eserleri gün ışığıyla aydınlatırken ziyaretçilere dışarının manzarasını, mevsimlerin değişimini ve gökyüzünü görme imkanı sunuyor. İç mekanda ferah bir atmosfer yaratan bu aydınlatma sistemi, yıl boyunca bitki örtüsünün canlılığını koruyan peyzajla bütünleşiyor. Ayrıca müzenin sert ve dik açılardan kaçınan hafif kavisli formları, doğal araziyle uyumlu esteteik bir görünüme sahip. Peyzaj mimarı Catherine Mosbach'ın tasarladığı yürüyüş yolları ve bahçeler, iç mekan peyzajı ile dış mekan arasında kesintisiz bir bağ kurarak ziyaretçilerin her mevsim doğayla iç içe bir deneyim yaşamasını sağlıyor. Bu sayede Louvre Lens, mimarinin yalnızca bir yapı değil, doğa ve sağlığı destekleyen bir yaşam alanı yaratabileceğini kanıtlıyor. Hem kış bahçeleri hem de mevsimlere göre değişen peyzaj elemanları, yıl boyunca yeşilliği teşvik ederken, soğuk havalarda bile doğanın içinde olma hissini güçlendiriyor.

M6B2 Kulesi, çatı bahçeleri ve balkonlar sayesinde hem iç hem de dış mekanlarda doğayla iç içe bir yaşam alanı sağlanıyor.

Singapur'da, Wilkinson Eyre Architects'in tasarladığı Gardens by the Bay, kış bahçeleri ve iç mekan peyzajını mimariye entegre eden ve böylece yeşil alanları yıl boyu erişilebilir kılan bir diğer proje. Soğuk aylarda da doğayla iç içe bir yaşam alanı sunan bu yapı, hem sürdürülebilirlik hem de sağlıklı yaşam için yenilikçi çözümler sağlıyor. Bitkilerin çeşitli iklim koşullarında hayatta kalmasına olanak tanıyan iklimlendirme teknolojileriyle donatılmış olan Flower Dome ve Cloud Forest seraları, tropikal bitkilerin canlılığını soğuk mevsimlerde dahi koruyor. Bu seralar, doğal yaşamı izole ederken aynı zamanda yıl boyunca bitki örtüsünü iç mekanlara taşır ve böylece kullanıcıların sağlık ve refahını artırır.

Mimari açıdan bakıldığında,çelik ve camdan inşa edilen yapılar biyofilik tasarım anlayışına uygun, çevresel sürdürülebilirliği merkeze alan bir yaklaşımla tasarlanmış. Kavisli ve organik formları olan sera yapıları hem estetik hem de fonksiyonel açıdan doğayla uyumlu hale getirilmiş. Pasif iklim kontrolü ve karbon nötr soğutma sistemleri, yapıların enerji verimliliğini artırırken, geniş cam cepheleri gün ışığının iç mekanlara sızmasına olanak tanıyor. Aynı zamanda bitki duvarları ve yüksekten akan şelaleler, mimarinin doğal unsurlarıyla harmanlanarak mekana görsel zenginlik katıyor. Bu bütüncül tasarım hem mimari hem de peyzaj unsurlarını dengeleyerek, soğuk aylarda yeşilliği koruyan ve sağlığı teşvik eden mekanlar yaratıyor.

High Line, New York City'de James Corner Field Operations, Diller Scofidio + Renfro ve peyzaj mimarı Piet Oudolf iş birliğiyle tasarlanan, terk edilmiş bir demiryolu hattının dönüştürülmesiyle ortaya bir park projesi.

Mimari tasarımı ve sürdürülebilirlik hedefleri ile kış bahçesi ve iç mekan peyzajını soğuk mevsimlerde bile doğa ile iç içe olmaya yönelten bir diğer referans ise Fransa'daki Tropicalia. Coldefy tarafından tasarlanan bu devasa sera, 35 metre yüksekliğindeki kubbesi ve 20.000 metrekarelik tropikal alanı ile, ziyaretçilere doğanın sağladığı canlılığı ve sağlıklı yaşamı yıl boyu deneyimleme fırsatı sunuyor. İç mekan peyzajı ve biyofilik tasarımı merkeze alan Tropicalia, tropikal bitki örtüsü, çeşitli hayvanlar ve renkli kelebeklerle dolu bir habitat oluşturmuş.

Sağ sayfa: Kazuyo Sejima ve Ryue Nishizawa'nın tasarladığı Louvre Lens, doğayla bütünleşik bir deneyim sunarken, kış aylarında da yeşilliği ve sağlıklı bir ortamı vadediyor.

Mimari açıdan dikkat çekici özelliklerinden biri, yapının enerji verimliliğini artırmak amacıyla geliştirilen çift kubbe sistemi. Bu sistem, sera etkisiyle doğal ısı izolasyonu sağlarken, yapının çevreyle uyumlu ve kendi kendine yeterli olmasını da mümkün kılıyor. Çevre dostu teknolojilerle donatılan sera, iç mekan sıcaklığını sürdürülebilir şekilde düzenlemek için bir dizi yenilikçi mühendislik çözümü ile tasarlanmış. İç peyzajı dış çevre ile entegre eden bu yapı mimari ve peyzajın buluştuğu bir yaşam alanı olarak soğuk aylarda dahi yeşil bir çevre sunuyor.

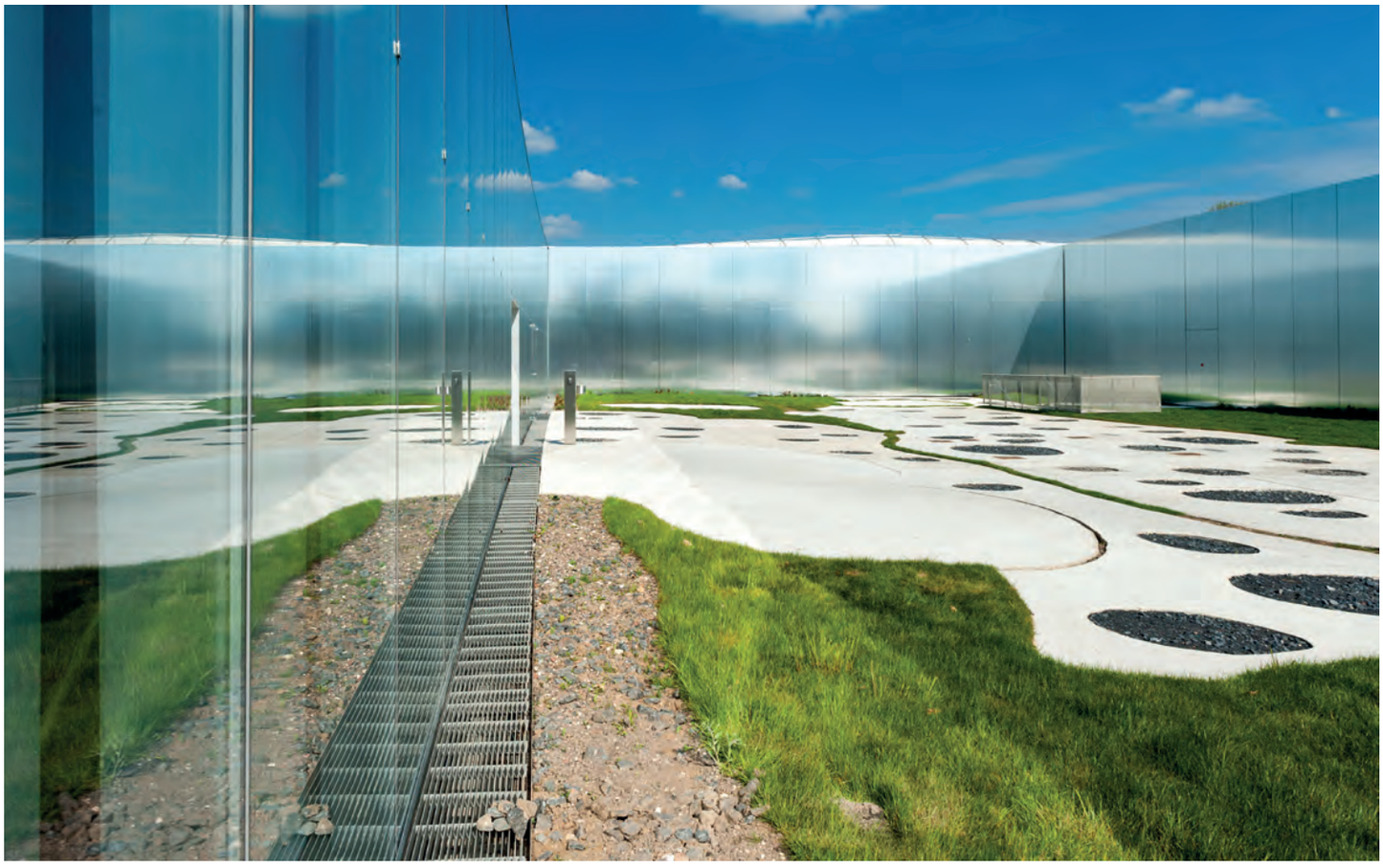

NEVER STOP
FIRST EDITION
26th July 2023
#BelongingAtBentley

SANAT ESERİNE DÖNÜŞÜM

Yazı: Taha Dönmez

Sol sayfa: Stephen Wiltshire tarafından elle boyanmış Alpine Green Bentayga Hybrid, dünyanın dört bir yanından farklı silüetler ve tanınmış yapıların imgelerini içeriyor.

Otomobil sektörünün yenilik ve tasarımla her zaman girift bir ilişkisi vardı. Ancak son on yıllarda bu trend, küresel değişimle birlikte farklı bir evreye geçiyor. Otomobil kavramının ulaşımdan daha fazlasını ifade ettiğini düşünen markalar, her gün yeni bir bakış açısıyla bu kavramı daha da genişletiyor. Performans ve teknik her halükarda odak noktasında kalsa da denkleme bir de yaratıcılık nosyonu ekleniyor; üreticiler sanat dünyasının yaratıcı iş birliklerini keşfettikçe otomobil tanımının sınırları da genişlemeye devam ediyor. Mühendislik becerisi ve sanatsal ifadenin ortak paydasında yer alan bu idea, bir sanatçının özel üretim model tasarlamasından, bu modelin otomobilin yaratıcılarına ilham verip en yeni serilerin estetik görünümünü etkilemesine dek geniş bir tasarım dilini kapsıyor. Bir diğer deyişle markaların kökleşmiş teknik tarafları ile sanatçıların görsel dünyası ve hayal gücü somut bir bütünlüğe ulaşıyor. Sanatçıların dahil olması halihazırda fenomen olan modellerin çıtasını bir kademe daha yükseltiyor.

1991 yılında BMW 525i'yi temel alarak BMW Art Car'ı tasarlayan Esther Mahlangu aynı zamanda bu serinin bir parçası olan ilk kadın ve Afrikalı sanatçı oldu.

Bu konuda önceliği BMW markasına vermekte bir beis görmüyoruz. Zira Alman üretici, sanat ve otomobili ortak bir paydada birleştirme fikrini BMW Art Cars ile destekliyor. 50 senedir bu tarz iş birliklere önem veren marka, BMW M1 veya BMW Z1 gibi otomobil fenomenleri ile Roy Lichtenstein veya Jeff Koons gibi sanatçıları ortak paydada birleştirmeye devam ediyor. 1975 yılında Amerikalı heykeltıraş Alexander Calder'ın tasarladığı BMW 3.0 CSL ise bu anlayışın başlangıç noktası. 1975'ten bu yana Alexander Calder, Frank Stella, Warhol, Jenny Holzer, Cao Fei ve John Baldessari gibi sanatçılar BMW yarış ve seri otomobillerini sanat eserlerine dönüştürdü. Bu serinin güncel üyesi ise Julie Mehretu oldu.

“BMW M Hybrid V8 by Julie Mehretu”, sanatçının “Everywhen” çalışmasını oluşturan renk ve form dağarcığını farklı bir boyuta aktarıyor.

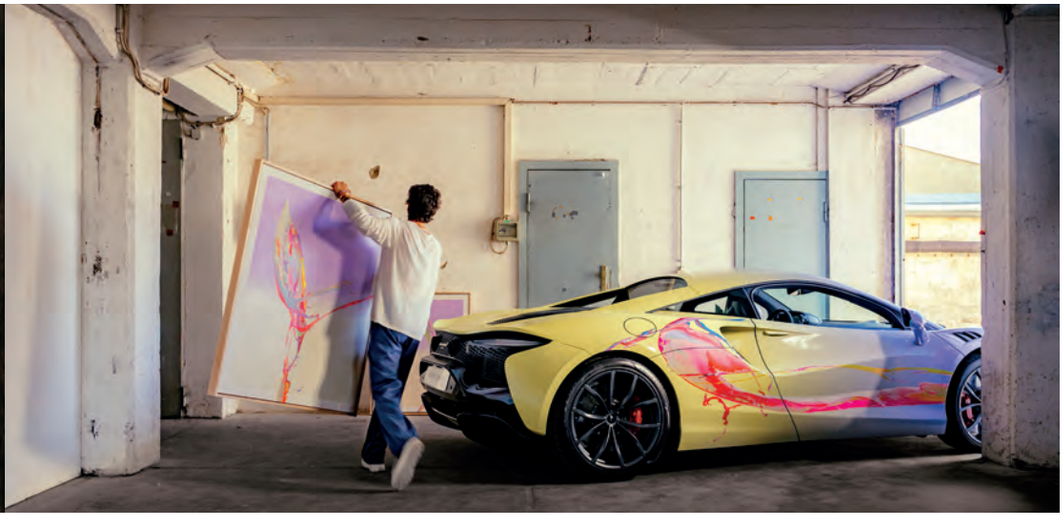

Mekan, hareket ve enerjiyi çalışmalarının merkezine yerleştiren Julie Mehretu, 20. BMW Art Car'ın tasarımı için ilk kez iki boyutlu soyut bir resmi üç boyutlu dinamik bir formla buluşturdu. BMW M Hybrid V8 by Julie Mehretu modelini, sanatçının “Everywhen” çalışmasını oluşturan renk ve form dağarcığının farklı bir boyuta aktarılması olarak özetleyebiliriz. Alman Race Spirit ekibiyle yakın iş birliği içinde yürütülen çalışmada 2 boyutlu *Everywhen*'ı aktarmak için BMW M Hybrid V8'in tüm yüzeyini ayrı ayrı küçük bölümlere ayrıldı ve bu yüzeyler eserin ilgili bölümü için şablon olarak kullanıldı. Aerodinamik nedenlerden ötürü, kaplanacak yüzeylerle ilgili katı spesifikasyonlara da uyulması gerekiyordu.

BMW seksen yılı aşkın süredir büyük ölçekli ve mekana özgü eserler üreten ve Pan-Afrikan çağdaş sanatının öncülerinden olan Esther Mahlangu ile de iş birliği içerisindeydi 1991 yılında BMW 525i'yi temel alarak BMW Art Car'ı tasarlayan Esther Mahlangu bunu yapan ilk kadın ve Afrikalı sanatçı oldu ve otomobilin kaputuna etnik kabile Ndebele sanatının tipik özelliği olan parlak renkler ve açıkça ayırt edilebilir formlarla kapladı. 2024 yılı içerisinde ise marka, Frieze Los Angeles'da BMW i5 Flow Nostokana formunda sanat ve inovasyonun bir füzyonunu sundu. BMW tarafından geliştirilen renk değiştirme teknolojisini Güney Afrikalı sanatçının sanatsal diliyle birleştirdi.

McLaren ve Alman sanatçı Cevin Parker'ın iş birliğinde Artura.

Sağ sayfa: Fransız sanatçı Bernar Venet ve Bugatti Grand Sport ortak çalışmasında, Bugatti motorunun gücünü hesaplayan matematiksel formüller modele işlendi.

Otomobilleri birer sanat eserine dönüştüren bir diğer ikili de McLaren ve Alman sanatçı Cevin Parker. McLaren'in ilk seri üretim, yüksek performanslı hibrit süper otomobili olan Artura, sanat ve geleceğin teknolojisinin füzyonunu temsil ediyor. Artura ismi 'sanat' ve 'gelecek' kelimelerinin birleşiminden oluşuyor ve teknoloji ile tasarımın entegrasyonunu yansıtıyor. Elektrik motorundan gelen anlık tork ve güçlü V6 motoruyla Artura'nın sürüş deneyimi vaadi bir kenara, modern sanattan ilham alan aerodinamik silüeti de ikilinin neden özellikle Artura üzerinden bir araya geldiğini kanıtlıyor. Parker'ın renk kullanımı- özellikle de mor ve sarının canlı kombinasyonu- yaratıcılık, bireysellik, enerji ve pozitifliği yansıtıyor ve bunların hepsi de Artura'nın dinamik kişiliğiyle örtüşüyor. Parker'ın soyut sanatı ve artırılmış gerçeklik dahil en son teknolojileri kullanması McLaren'in çağdaş tasarım dilini tamamlarken ethosuyla da bir uyum yakalıyor.

Porsche de sanatçı iş birliklerine ayrı bir parantez açanlardan. Öyle ki Alman üretici, çocukken spor ayakkabı, kamera ve çeşitli Porsche modelleri, özellikle de 911 Turbo'yu çizerek vakit geçiren Daniel Arsham ile ortaklık kurdu. 1986 Porsche 911 Turbo'nun (şimdiki adıyla 930A) tamamen restore edilmesi ve yeniden yorumlanması için Arsham iki yıldan fazla bir süre proje üzerinde çalıştı. Çürümeyi ve

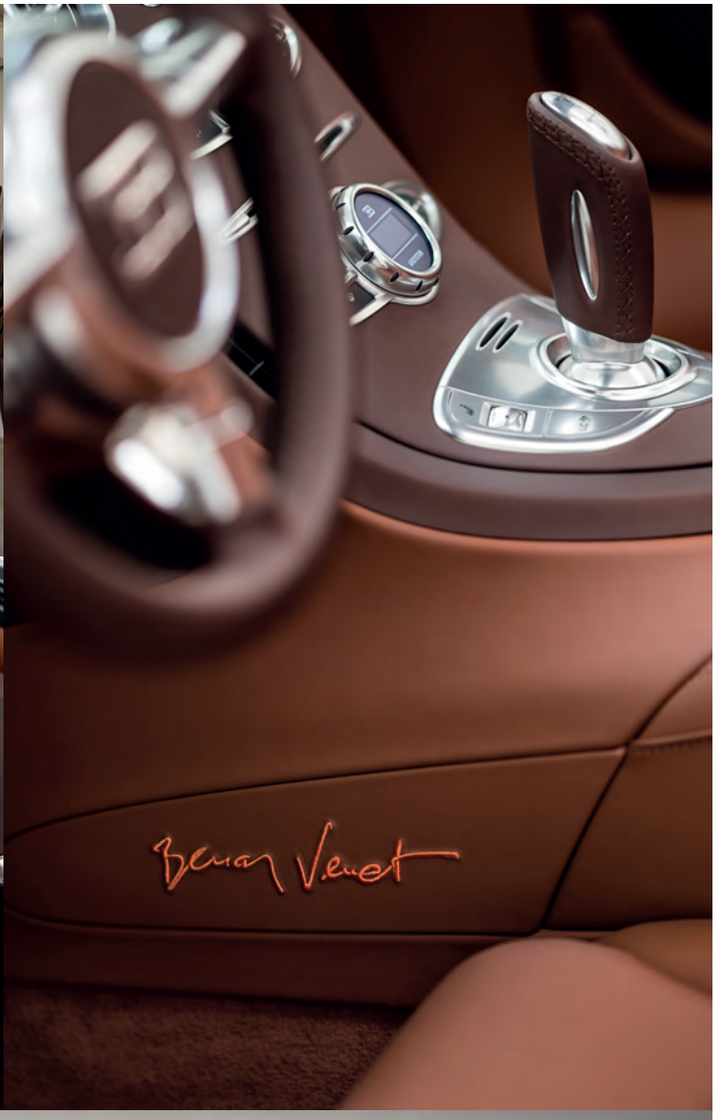
Bernard Venet

PORSCHE

PORSCHE
1600

PORSCHE
1600

Sol sayfa: 356 Bonsai'nin her parçası, Porsche yarış tarihine ve Daniel Arsham'ın kişisel anılarına uzanıyor.

dekonstrüksiyonu distopik bir tarz eserlerini karakterize eden sanatçı, 930A projesine basit bir soruyla başladı: Porsche'nin gelenek dolu motor sporları mirası, Arsham'ın kendi evreniyle buluşarak nasıl yeniden yaratılabilir? Sanatçı, fütüristik bir Porsche yarış takımı hayal ettiğini dile getiriyor. Ayrıca Dick Barbour'un 1980 Porsche 935 K3'üne ve geçmişin diğer fenomen Porsche yarış otomobillerine bakarak bu tasarımları kendi tarihi ile harmanladığını belirtiyor. Magnezyum RSR jantlarına ve 917 benzeri vites topuzuna saygı duruşunda bulunan özel jantlardan, elle boyanmış tasarıma ve özel döşemeye kadar 356 Bonsai'nin her parçası, Porsche yarış tarihine ve Arsham'ın kişisel anılarına uzanıyor. Tasarımın yanı sıra sanatçının en çok zorlandığı nokta, 911 Turbo'daki teknik değişikliklerdi. İç kısım yeni malzemelerle güncellenirken klasik 911'e özgü iç mekan hissini kaybetmemek adına özel bir çaba gösterildi. Koltukları, gösterge panelini ve kapıları döşemek için taşlanmış kanvas, lacivert ve gri tonlarında deri ile eşleştirildi.

Fransız sanatçı Bernar Venet ve Bugatti Grand Sport ortak çalışması sonucunda ortaya sanatsal konsept ve teknik olanakların uyumlu bir sentezi çıktı. Ayrıca Venet iş birliği üzerine konuşurken Bugatti'nin zaten başlı başına bir sanat eseri olduğunu söylemekten çekinmiyor. Bernar Venets'in Bugatti Grand Sport için daha geleneksel çalışmalarından kendini ayıran tamamen orijinal bir çözüm tercih ediyor. Bugatti motorunun gücünü hesaplayan matematiksel formüllerin otomobile uygulanması bilimin yanı sıra Alman otomobillerinin *know-how*'ına da bir mesaj gönderiyor.

Bernar Venet'in çalışmaları kavramsal bir yaklaşım ile heykelsi zanaatı eşit düzeyde birleştiriyor. Bugatti'nin Venet ile çalışmasının nedeni, sanatçıların otomobili bir tuval olarak görme iddiasını, mevcut tüm teknik ve estetik araçların kullanımıyla ilişkilendiriyor olmasıydı. Venet, üretim alanından aldığı işaretleri kendi görsel üslubuna dahil ederek iç ve dış mekanı uyumlaştıran ve Bugatti Grand Sport'un hızını çağrıştıran bütünsel bir sanat eseri yaratıyor.

Paolo Troilo'nun Lamborghini tasrımı, sanatçının Huracán EVO'yu sürerken deneyimlediği dinamizmin, gücün ve en derin duyguların ifadesini temsil ediyor.

En çeşitli otomobil üreticisi olma misyonunun bir sonraki adımı olarak Bentley Motors, 'Belonging Bentayga'yı tanıttı. Elle boyanmış Alpine Green Bentayga Hybrid, New York, Londra, Paris, Roma, Milano, Venedik, Tokyo ve Hong Kong gibi dünyanın dört bir yanından farklı silüetler ve tanınmış yapıların imgelerini içeriyor; otomobilin her tarafı farklı bir kıtayı temsil ediyor. Bir manzarayı sadece bir kez gördükten sonra çizebilme yeteneğiyle tanınan Stephen Wiltshire, 29 farklı dönüm noktasını sergileyen modeli hafızasından çizdi. Crewe'deki fabrikada, Bentley Excellence Centre Bespoke Paint ekibiyle birlikte yürütülen süreçte ilk kez bir Bentley bu biçimde elle boyandı. Tek bir tasarımda birçok milletinden insan çizimlerine yer veren model ile birlikte marka çeşitliliğe olan bağlılığını belirtmek için güzergahını sanat üzerinden çizmiş oldu.

Daha kişisel bir yönelime dönecek olursak Huracán EVO'nun kaputundaki mitolojik motif, erkek ve boğa figürü Paolo Troilo'nun Huracán EVO'yu sürerken deneyimlediği dinamizmin, gücün ve en derin duyguların ifadesini temsil ediyor. Paolo Troilo'nun sanat anlayışında, erkek vücudunun temsilini tanımlayıcı bir unsur ve bir iletişim aracı olarak kullanılıyor. Minotauro adlı eser, adını sanatçının Lamborghini ile karşılaştığında deneyimlediği duygu ve anlam karışımına borçlu.

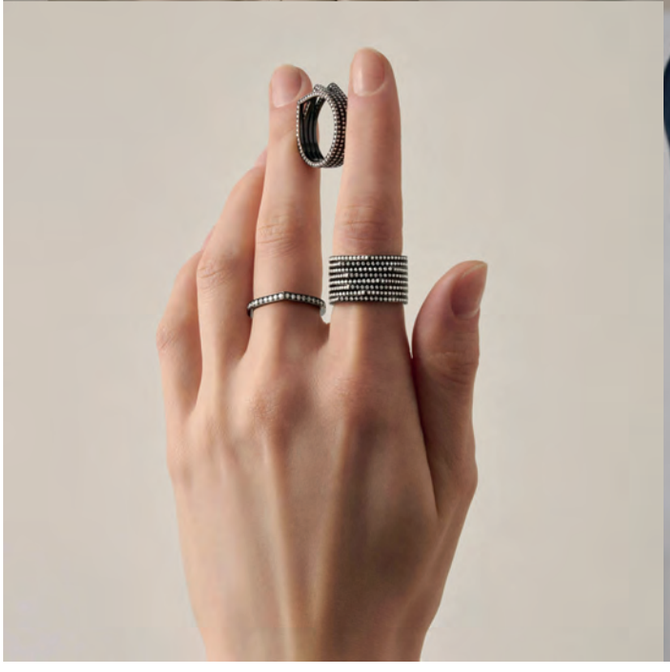

ZAMANIN RUHU

Yazı: Ekin Kurbetçi

14 ayar pembe altın "Russe Grand Ambre" pırlanta kolye, Lito Fine Jewelry.

Modern ve hızlı bir çağda ilerlerken, geçmiş dönemlerin zarafeti ve ustalığına duyulan ilgi, vintage mücevherlerle yeniden canlanıyor. Mücevherler, kullanıcılarıyla duygusal bir bağ kuran parçalar. Vintage mücevherin yeniden popüler hale gelmesi, sadece nostalji ve otantikliği temsil etmesiyle değil, her dönemin kendine özgü stilini ve el işçiliğini yansıtmasıyla da ilgili. 1920'lerin detaylı Art-Deco tasarımlarından 1980'lerin cesur ve renkli parçalarına kadar, her dönem kendi özgün tarzını mücevher dünyasına katıyor. Bu farklı dönemlere ait parçalar, kullanıcıya sadece estetik bir değer sunmakla kalmıyor; kişisel bir ifade biçimi ve tarihe dokunma hissi de veriyor.

Herhangi bir döneme ilgi duyuyor olabilirsiniz ve elbette bir tanesiyle sınırlı kalmak zorunda da değilsiniz. Detaylı süslemeleriyle tanınan Viktorya döneminin karmaşık güzelliklerine kapılabilirsiniz. Neredeyse iki yüzyıldır insanları etkisi altına alan motifleriyle bir broş, size o günlerin ihtişamını anlatabilir. Belki antik medeniyetlerin gizemli dünyasına ilgi duyuyor olabilirsiniz. Eski sikkelerden ilham alan madalyonlar, size o zamanın mistik havasını getirebilir. Ya da 20. yüzyılın başlarındaki cesur kadınların izinden gidip özgürlük ifadesi olarak bir Art-Deco parçasının stilinize uyduğunu düşünüyor olabilirsiniz. Woodstock ruhunu yaşayamamış olsanız da belki 1960'ların neşeli ve renkli aksesuarlarına tutkunsunuz; içinizdeki çiçek çocuğu mutlu etmek ve bu dönemin eğlenceli takılarını modern stilinize dahil etmek istiyorsunuzdur. Hangi döneme ait olursa olsun, tasarımında geçmişin izlerini taşıyan mücevherlerle zamanda stil dolu bir yolculuk yapmanız mümkün.

Birçok bilindik mücevher markası, vintage estetiğini modern detaylarla harmanlayarak koleksiyonlarına yeni bir soluk getiriyor. 20'lerin Art-Deco stili keskin hatlarıyla modernleşip günümüze uyarlanmaya oldukça müsait. Geometrik şekiller ve simetrik hatlarla süslenmiş yüzükler ve kolyeler, dönemin estetik anlayışını günümüzün çağdaş modasına taşıyor. L'atelier Nawbar dördüncü jenerasyonu ile Tania ve Dima'nın markası. Beyrut'un tarihini tasarımlara elle işleyen L'atelier Nawbar, Lot N*91 koleksiyonuyla müşterilerinin gelecekte aile yadigarı olacak parçalar tasarlamayı amaçlamış. Koleksiyonda dekoratif bir simetri ön planda. 18 karat altın kullanılmış olan tasarımlara sedef ve elmaslarla süslemeler yapılırken malahit, ametist, topaz gibi yarı değerli taşlarla renk ve karakter katılmış. Bu koleksiyonun en keyifli taraflarından biri parçaların birbirleriyle rahatlıkla kombinlenip birkaç hamlede daha gösterişli bir hava yakalayabilmesi.

Kaliforniyalı kreatif direktör Lauren Harwell Godfrey'in 2018'de çıkardığı markası Harwell Godfrey'in Masego koleksiyonu ise minimalist Art-Deco mücevherlerden oluşuyor. Simetriye ayrı bir ilgisi olanları mutlu edecek geometrik detayları olan tasarımlarda 18 karat altın ve etik kaynaklı elmaslar kullanılmış.

Altta: Lauren Rubinski'nin "Pendentif Bruno Baby Boule "Secret" en Or Jaune Brossé" kolye ucu.

Sol sayfa: Repossi mücevherlerinde altın ve elmasların yanında mine ve siyah altın detaylar da kullanılıyor.

Beyrut'un tarihini tasarımlara elle işleyen L'atelier Nawbar, Lot N*91 koleksiyonundan.

Yüksek mücevheratı mimari bir zemine taşıyan Repossi'nin estetik anlayışı butiklerinin dekorasyonunda bile kendisini ortaya koyuyor. Orijini 1957'ye ve Turin'e dayanan, kreatif direktörü Gaia Repossi ile 2010'da yepyeni bir vizyon kazanan marka yenilikçi ve minimalist tasarımlarıyla öne çıkarken özellikle geometrik formları temiz hatlarla işliyor ve modern estetiği geleneksel zanaatkarlıkla birleştirerek sofistike mücevherler sunuyor. Güncel ama zamansız bir tarza sahip mücevherlerde altın ve elmasların yanında mine ve siyah altın gibi fark yaratan detaylar kullanılıyor.

Mücevherlerde biraz daha mistik ve otantik parçalardan hoşlanıyorsanız, antik Mısır ve Roma stilinden ilham alan koleksiyonlar devreye giriyor. Bu stilde özellikle madalyonlar ön planda. Konu antik mücevherler olunca sözü ilk olarak Elizabeth Locke'a bırakıyoruz. Etrüskler, Roma ve Yunan tarihi ve estetiğiyle yakından ilgilenen Elizabeth Locke, 19 karat altından neo-klasik mücevherler tasarlıyor. Eşsiz antikalara özel ilgi duyan ve dünyanın her köşesinde antika avcılığına çıkan tasarımcı, 2000 yıllık sikkelerden, antika porselen düğmelerden yüzükler ve kolyeler tasarlıyor. Locke'un aynı zamanda 100 parçalık mikromozaik koleksiyonu Virginia Museum of Fine Arts'ın kalıcı koleksiyonunda sergileniyor.

19K sarı altından küpeler, Elizabeth Locke Black South Sea Pearl Cheerio.

'Statement' parçalarıyla retro bir estetik yakalayan Aureum Collective'in altın kaplama cuff tasarımı.

Otantik detaylara daha avangart bir bakış açısıyla yaklaşan Lito Fine Jewelry ise modern sanat ve zarafetin buluştuğu mücevher tasarımlarıyla tanınan bir Yunan markası. Kurucusu ve tasarımcısı Lito Karakostanoglou, markasını kurarken antik Yunan kültüründen ve doğadan ilham alarak bu unsurları modern ve sıra dışı bir estetikle birleştirmiş. Lito'nun koleksiyonlarında sıkça yer alan göz motifleri ve doğal taşlar, markanın sanatsal yaklaşımını ve sembolik anlamlar taşıyan tasarımlar yaratma arzusunu yansıtıyor. Hem cesur hem de zarif bir çizgiye sahip olan Lito Fine Jewelry, kendine özgü tasarımlarıyla sofistike ve özgün mücevher arayışında olanlara hitap ediyor.

Altın ve pırlanta detaylı küpeler, L'atelier Nawbar.

14 ayar altın kolye, Bracelet Lauren.

Doğadan ilham alan motifler, gösterişli broşlar, kilit kolyeler, dekoratif ve ihtişamlı mücevherlerin sahneye çıktığı Viktoryen estetiği için göz atmanız gereken markalardan ilki Lauren Rubinski. Özellikle büyük boyutlu altın zincirler ve sembolik figürler gibi cesur ve dikkat çekici parçalarıyla öne çıkan Rubinski, geçmişten gelen mirası modern bir estetikle buluşturuyor; hem nostaljik hem de şık bir görünüm elde etmek isteyenler için özel tasarımlar sunuyor. Tasarımcının Güney Fransa'da, büyükannesinin mücevher kutusundaki parçalardan esinlendiği tasarımlar, el yapımı ve kişiye özel detaylar içeriyor. Dekoratif ve romantik mücevher tasarımlarıyla tanınan Cathy Waterman, Viktoryen dönemin karmaşık süslemelerini, doğadan ilham alan motiflerini ve sembolik detaylarını takılarında sergiliyor. Tasarımlarında sıkça yer verdiği yaprak, dal, çiçek ve kalp motifleriyle doğaya duyduğu derin hayranlığı ve zarif detaylara verdiği önemi yansıtan Waterman, platin, altın ve değerli taşlarla gösterişli bir estetik yakalıyor.

Ben-Amun'un Classic Gold Collection'ından küpe ve Harwell Godfrey'den kolye.

80'lerin dominant estetiğiyse elmaslar olmadan güçlü ve gösterişli bir mücevher portresi çiziyor. Altın, altın ve daha fazla altın! Bu dönemin mücevherleri, 80'lerin genel moda anlayışına paralel olarak, büyüklük ve dikkat çekicilik üzerine kurulu. 1980'de Mısır doğumlu tasarımcı Isaac Manevitz tarafından New York'ta kurulan Ben-Amun, gösterişli mücevherleriyle 1980'lerde moda dünyasının konuşulan isimlerindendi. 'Statement' mücevher hareketinin öncülerinden biri olarak kabul edilen Ben-Amun, kalın altın zincirler, madalyonlar ve katmanlı bilezikler gibi dikkat çekici ve özgün parçalardan oluşan koleksiyonlarını New York'taki atölyesinde el yapımı olarak üretiyor ve 24 ayar altın kaplama, Majorca incileri ve Çek cam taşları gibi malzemeler kullanıyor. 'Statement' parçalarıyla retro bir estetik yakalayan diğer bir marka Aureum Collective, Cass DiMicco ve Matthew Hoyle tarafından 2019'da kurulmuş. 24 ayar altın kaplama takıları ve cesur tasarıiş anlayışı vintage esintiler taşıyan ve modern zarafeti yansıtan parçalar üretmeye odaklanıyor. Zincir kolyeler, büyük halkalı küpeler ve bilezikler gibi parçalar, markanın güçlü tarzını vurguluyor.

YERYÜZÜ HALLERİ

Yazı: Burcu Çimen ve Didem Yazıcı
Fotoğraflar: Koray Şentürk

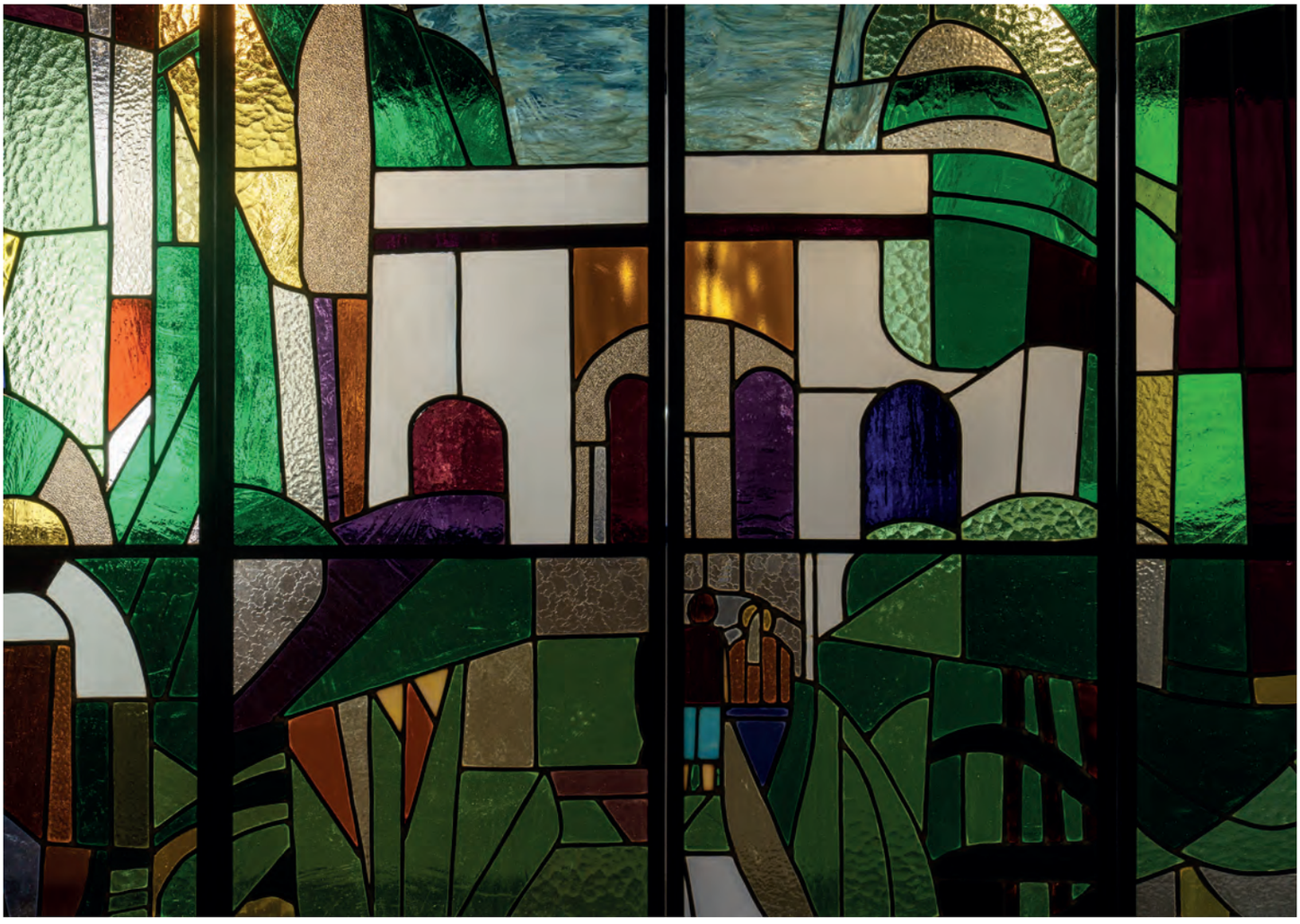

Yeryüzünde özenle, dikkatli ve nazikçe yaşamak belki de hiç olmadığı kadar önem taşıyor. Bu yüzden milyonlarca canlı türünün paylaştığı dünyada karşıtlıklardan ve hiyerarşiden beslenmeyen ilişki yapılarının peşine düşmeliyiz. İsmini, Birhan Keskin'in insan dışı canlıları merkeze alarak yazdığı şiir kitabı Yeryüzü Halleri'nden alan sergi, ekolojiye dayanan eserler üreten, on bir güncel sanatçıyı bir araya getiriyor. Araştırma ve süreç temelli eserlerle birlikte biçimsel estetiği de önceleyen çalışmalardan oluşan sergi, resim, performans, fotoğraf, video, vitray, heykel ve yerleştirme gibi çeşitli mecraları içeriyor. Sanatçıların yaklaşımları, malzeme seçimleri ve araştırma konuları canlılarla eşitlikçi bir tahayyül üzerinden kurulan ilişkilere dayanıyor. İnsanın doğayla ilişki kurma biçimlerini sosyopolitik ilişkiler ve gündelik yapılara dair gözlemler üzerinden kavramayı amaçlayan sergi, sürdürülebilirliğin sosyal adalet ve

Begüm Mütevellioğlu, *Bu Yaz Bütün Güzellikleri Bizimle Keşfedin*, 2023, vitray, 153x204cm.

hak temelli yaklaşım üzerine etkisini düşündürmeyi amaçlıyor. *"Yeryüzü Halleri"* yaşamsal kaynaklar üzerindeki topluluk haklarının korunması gerekliliği, sömürgeci yaklaşımın eleştirisine duyulan ihtiyaç ve bunların yarattığı sonuçların yeniden düzenlenmesine duyulan gereksinimler etrafında şekillenir.

Çevre felaketlerinin insan ve insan olmayan varlıklarda yarattığı tahribat etrafında şekillenen ekoloji odaklı sanat, siyaset, kültür, ekonominin yarattığı koşullardan bağımsız düşünülemez. Bu tahribatı belgeleyen ve bu gidişatın değişimi konusunda hareket etmeyi öneren işlerin yanı sıra, insan ve doğa temasını farklı sanatsal teknik ve yaklaşımlarla kavramsallaştıran çalışmalar da bu alanda kendini gösterir. Sergi, ekoloji düşünürü, çevre aktivisti ve araştırmacı Vandana Shiva'nın *Yeryüzü Demokrasisi* adlı kitabında anlattığı, hiçbir ayrımcılığa yer vermeyen türden 'bir aradalığa' inanıyor.

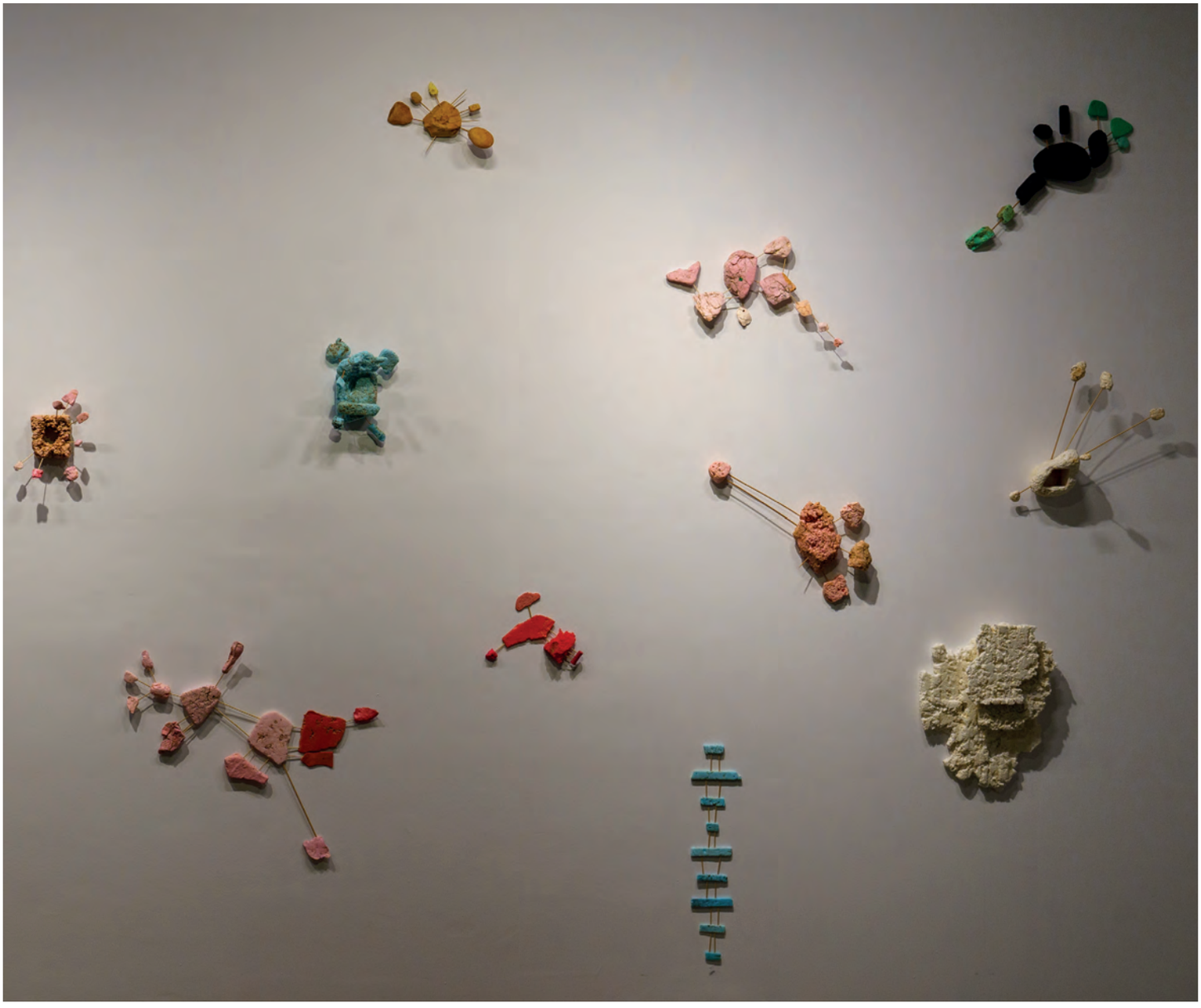

Ekoloji ve sanatın kesiştiği yerlere bakan sergi, heterojen gerçekliklerden oluşan ve eklektik bir terim olan ekoloji kavramının (Guattari 2021) anlaşılması ve daha geniş kitlelerce benimsenmesi gerektiğini savunuyor. "Yeryüzü Halleri" izleyiciyi ekoloji temelli dünya görüşünden hareketle, doğanın ve insanların sömürüden uzak olduğu, ihtiyaç olandan fazlasının tüketilmediği bir dünya hayaline davet ediyor. Sergide bu hayali betimleyen çalışmalardan biri sanatçı Rozelin Akgün'ün sergi için ürettiği *Pîne* (Yama) (2024) isimli yerleştirmesi. *Yama* metaforunu kullanarak iyileştirme ve yeniden yapılandırmaya işaret eden bu eser, sanatçının geri dönüşümle ürettiği çeşitli doku ve renklerden oluşan biyoplastik ve biyoderiden yapılmış. Hem ekolojik hem de toplumsal düzeyde onarımı ve iyileştirmeyi temsil eden yama, doğaya ve topluma karşı sorumluluklarımızı hatırlatıyor; daha adil, sürdürülebilir bir dünya için çaba göstermeye teşvik ediyor.

Sibel Horada, *Suyun Şekillendirdiği* serisi, 2019-devam ediyor. Deniz kıyısından toplanmış strafor ve poliüretan köpük, değişken boyutlarda.

Doğa ile insanlar arasındaki ilişkinin, sürdürülebilirlik ve karşılıklı bağımlılık üzerine kurulması gerektiğini savunan ekofeminist bir yaklaşımla çalışan Rozelin Akgün'ün sergideki ikinci eseri İstanbul'da ilk defa sergilenen *Yabani Otlar* (2024). Bu yerleştirmede Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki otlarla yapılan yemekler, ilaçlar, şifacılık ve toplayıcılık gibi gelenekler konu ediliyor. Sürdürülebilirliğin yeni bir kavram olmadığını, aslında kuşaklar boyu devam eden yöntemlerin bütünü olduğunu izleyiciye hatırlatıyor.

Sergide doğal malzemelerle üretilen bir diğer eser ise Berna Dolmacı'nın *Sisli Mavi* (2022) isimli kahve, kına, çay, kil ve tohum kullanarak yaptığı resimsel yerleştirmesi. Rozelin Akgün'ün araştırma tabanlı çalışmalarının aksine, Berna Dolmacı eskizler ve manzaralar üzerinden daha biçimsel düşünüyor. Çıkış noktaları ayrı olan iki sanatçı da doğal malzeme ile yeni dokular elde ediyorlar. Berna

Müge Yılmaz, *Umay Ixa Kayakızı*, 2021-2024, ahşap, su bazlı boya, kitap, değişken boyutlarda.

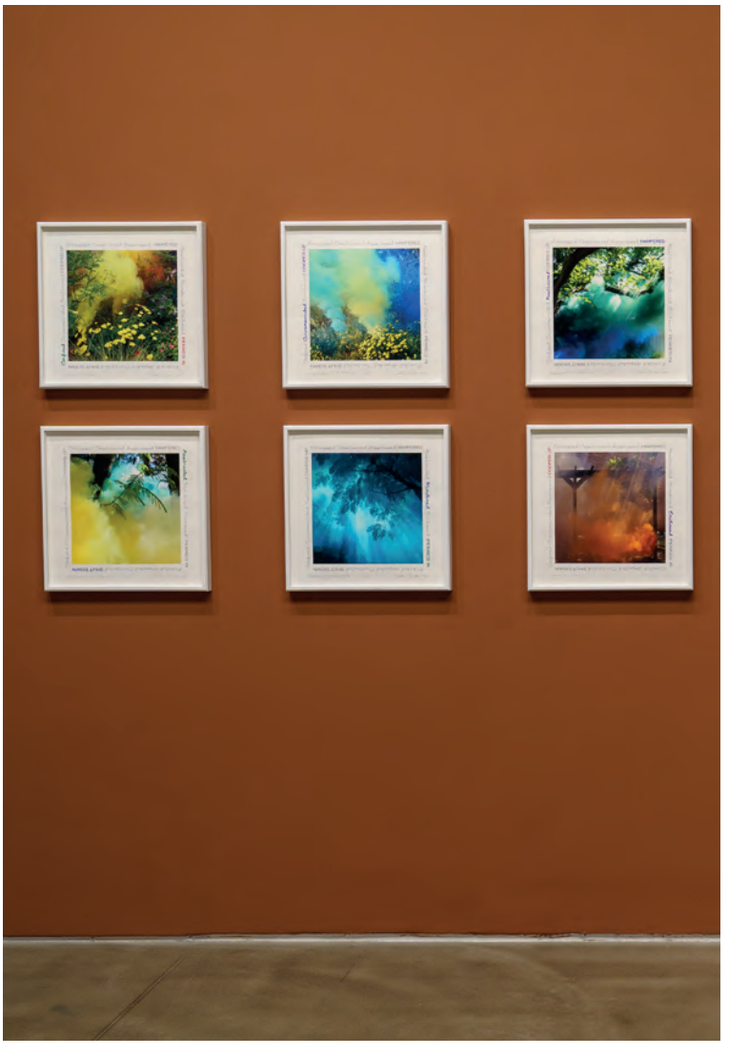

Judy Chicago, *Bahçe Dumanı* serisi, yerleştime görüntüsü.

Dolmacı'nın hurda kağıdı kullanma biçimi deniz tasvirindeki dalgaları şekillendiriyor dağlara hacim, gökyüzüne derinlik veriyor. Kurguladığı manzaraları boya yerine hurda kağıdı ve doğal malzemelerle şekillendiren sanatçı, birçok çalışmasında olduğu gibi *Sisli Mavi*'de de aromatik yağ kullanarak izleyicinin koklama duyusunu da harekete geçirmeyi amaçlıyor. Böylece izleyiciyi manzaranın kokusuna da yaklaştırarak ona çok yönlü bir deneyim sunuyor ve belleğinde kalıcı bir iz oluşturmayı hedefliyor.

Orta alanda sergilenen Müge Yılmaz'ın *Umay Ixa Kayakızı* (2021-24) yerleştirmesi, sanatçının doğanın kendi başına bir varlık olarak algılanması üzerine düşündüğü işlerinden biri. Sanatçı dinler tarihi ve sanat tarihi üzerinden kurulan ilişkiyi feminist bilim kurgu ile birleştirirken disiplinler arası bu süreçte kavramların kesişimlerini de gözler önüne seriyor. Müge Yılmaz, Çatalhöyük'te ve Göbeklitepe'de yer alan duvar resimlerindeki doğum sahnelerine ve Anadolu kültüründeki çeşitli sahnelere gönderme yapıyor. Müge Yılmaz'ın doğa üzerinden kurduğu yakın ilişkiyi *Gözde Mimiko Türkkan (kendini) Seine Nehri'ne vermek* (2024- devam ediyor) isimli yerleştirmesinde dalgalar üzerinden yapıyor. Sanatçı bu eserinde anlatımını, psikolojik, duygusal ve sosyolojik kimliklerin dışa vurumu olarak ele alıyor. İnsan ve insan olmayan varlıklar üzerine düşünen sanatçı, bu pratiğini su dalgaları üzerine genişletiyor. Çeşitli akış formları ile ilgilenen sanatçı bedenle birleştirdiği bir form olarak dalgalara bakıyor. Hem bedensel pratiği hem de akış üzerine düşünceleri, sanatçıyı Seine Nehri ile oluşturduğu anlatıma getiriyor.

Sibel Horada ise, *Suyun Şekillendirdiği* serisinde, çocukluğunun geçtiği Burgazada'yı kendine çıkış noktası olarak görüyor. Yaşadığı yerle kurduğu ilişki, dikkatini ayrıntılar üzerine yönlendiriyor. Gözde Mimiko Türkkan'ın dalga boyutlarının kendisini sorun edinen yaklaşımı, Sibel Horada'nın çalışmasında dalganın getirdikleri üzerinden şekilleniyor. *Suyun Şekillendirdiği* heykel serisi, atıklar üzerinden giderek tahribatı şiirsel bir anlatımla sanat formuyla buluşturuyor.

Sergide, İstanbul'da ilk defa sergilenen çalışmalar arasında Cengiz Tekin'in *Kum*

Murat Yıldız, *Çiçekler ve Yapraklar* serisi, yerleştime görüntüsü.

(2012) adlı fotoğrafı yer alıyor. Duvarında gün batımı manzarası asılı ve içi kum dolu bir odayı gösteren bu fotoğraf, içine sıkışılmış bir binaya doğayı çağırmanın zorluğuna işaret ediyor.

Mekana özgü üretilen çalışmalar arasında Buşra Tunç'un *Yeni Extremofiller* isimli araştırma ve süreç temelli yerleştirmesi yer alıyor. Sanatçının İstanbul'da bir sanayi kompleksinde yürüttüğü araştırmaların çıktısı olan bu çalışma ekoloji kavramını makine, malzeme, insan, beden, zaman ve madde ilişkileri içinde ele alıyor.

Sergiye *Flowers and Leaves* (2023) isimli serisiyle katılan Murat Yıldız'ın yaşatma biçimlerini düşünürken bitkiler üzerinden kurduğu anlatım, sergi mekanında resim ve heykel olarak kendini gösteriyor. Sanatçının eserleri insan doğa ilişkisi üzerinden rastlantısal bağlar kuruyor. Sergideki işleri insan sonrası kavramıyla şekillenen Ekin Kano da bu deneysel yaklaşıma benzer bir şekilde organik malzemelerle ve kişisel hikayelerle şekillenen anlatımı benimsiyor. Bu araştırma temelli eserler, insan ve insan olmayanların birlikte oluşturdukları yeni anlamlara dair önermeler sunuyor.

Sibel Horada, *Suyun Şekillendirdiği* serisi, 2019-devam ediyor. Deniz kıyısından toplanmış strafor ve poliüretan köpük, değişken boyutlarda.

Begüm Mütevellioğlu'nun rengarenk cam parçalarıyla resimsel bir yüzey yarattığı *Bu Yaz Bütün Güzellikleri Bizimle Keşfedin* (2023) ortasında iki sevgilinin durduğu cenneti andıran bir bahçe manzarası. Bitki örtüsünün dünyanın bir parçası olmasının yanı sıra, huzur veren büyüleyici ve romantik atmosferini vurguluyor. Sanatçıya göre bitkiler sadece etrafımızı güzelleştiren dekoratif öğeler değil aynı zamanda insanlarla bağ kuran, onlara iyi gelen ve akıl sağlığını destekleyen canlılar. Eserin merkezindeki çift küçük boyutlarda betimleniyor. Neredeyse tüm resmi kaplayan yemyeşil bitkiler bu eserin başrolünü üstleniyor.

"Yeryüzü Halleri", kapitalist kalıntıların şekillendirdiği dünyada, toplumların, sermayenin ve iktidarların verdiği hasarı gösterirken doğanın bir özne olmasını vurgulayan çalışmalarla suyun, dalgaların ve bitkilerin birlikte yaşamaları için önermeler sunuyor. Post-kapitalist bakış açısının insan odaklı yaklaşımından uzaklaşıp bir mantarı, çiçeği, suyun dalgasını eşitlikçi bir yerden ele alıyor.

AKTÜEL ETKİNLİKLER

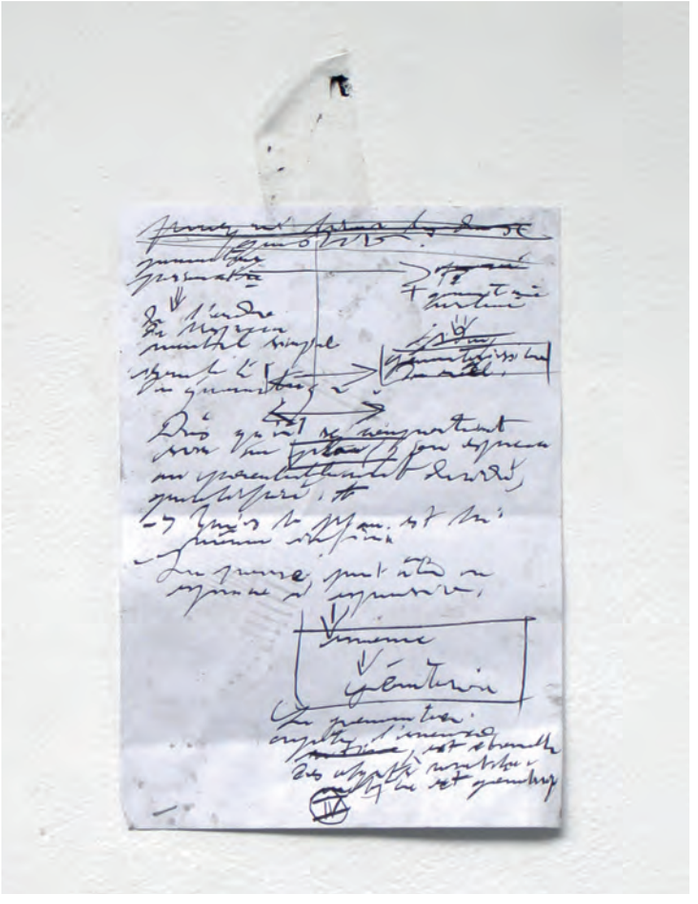

MONADES,
San Gimignano
Barbana Bojadzi'nin anlayışı, hareketin pratiğidir; yıkım ve çürümenin yer aldığı kesintisiz ve asla bitmeyen bir dönüşüm süreci. Çoğunlukla açık havada çalışan ve eserlerini Kuzey Fransa'nın hızla değişen hava koşullarına maruz bırakan sanatçı, doğa güçlerine bu teslimiyeti sanatsal tevazuun nihai bir biçimi olarak deneyimliyor. Çalışmaları, genellikle inşaat ve yenileme için kullanılan panellere uygulanan renk katmanlarının birikmesinden ortaya çıkar. Sanatçı, resmi, derinlik için sonsuz bir arayış ve birlikte belirli bir uzay-zamanda bir özneye hayat enjekte eden enerjilerin uyumu olarak görüyor. Serginin başlığı, Pisagor anlamında, her şeyin kökeni olan bir kavramını temsil eden felsefi Monad kavramına atıfta bulunuyor. Bir Monad, varoluşun en temel ve bölünemez birimidir ve tüm evreni kendi içinde kapsar. Barbana Bojadzi'nin çalışmaları, hiçlik ile bu ideanın ortak noktasında ancak her şeyi kapsayan madde arasındaki geçişte var olan durumu araştırıyor. Galleria Continua'daki seçki için son gösterim tarihi 12 Ocak.

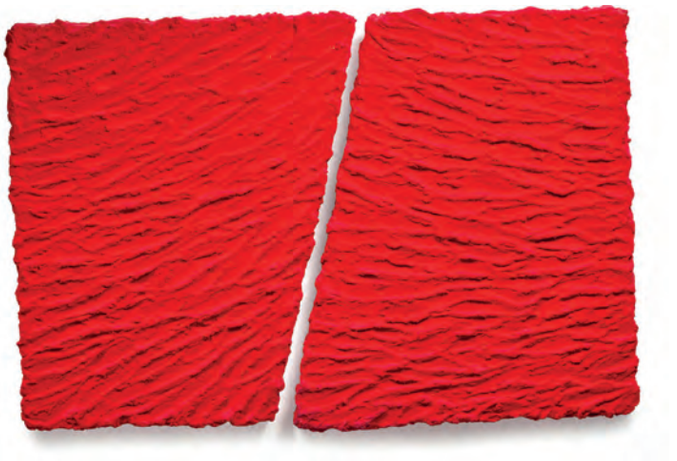

PINO PINELLI. BEING A POET WITH A SINGLE WORD,
Milano
Dep Sanat Gallery, Federico Sardella'nın küratörlüğünü üstlendiği, sanatçıyla birlikte tasarlanan ve Archivio Pino Pinelli ile iş birliği içinde gerçekleştirilen seçkiye ev sahipliği yapıyor. Galeri sanatçıya adanan ilk sergiden on yıl sonra, geçtiğimiz Nisan ayında hayatını kaybeden Pino Pinelli'ye saygısını kendi tarzında ifade ediyor. Sergi, 1970'lerin ilk monokrom deneylerinden, araştırmasının ana dönüm noktasını işaretleyen popüler "kırık dikdörtgen"e, büyük yayınlara ve bazıları daha önce hiç sunulmamış en son çalışmalara kadar sanatsal yolculuğunun evrimini yeniden izliyor. Pino Pinelli, elli yılı aşkın araştırmasını resim ve renge adadı; bunların olanaklarını, varyasyonlarını ve potansiyellerini araştırdı; orijinal sezgiden asla sapmadan ve analitik öncülleri asla sarsılmayan bir yöntem yarattı. Seçki için son gösterim tarihi 25 Ocak.

SEEING IN THE ROUND,
Chicago
1970'lerin başında Nancy Holt ilk heykeli olan ve *Locator* adını verdiği bir görüntüleme aygıtı yarattı. İki parça kaynaklı çelik borudan yapılan ve kendi yüksekliğine ayarlanmış bir görüş açıklığına sahip olan *Locator*, Holt'un izleyicisini bilinçli algılama sürecine yerleştirmesi için güçlü bir araç haline geldi. İlk kez 1971'de Holt'un New York'taki stüdyosuna yerleştirildi. Buradan izleyicinin gözünü kentsel peyzajın dikkatinden kaçan yönleri üzerinde eğitebiliyor, ilgiyi yakındaki çatılardaki havalandırmalar veya komşu binalardaki pencereler gibi buluntu unsurlara odaklayabiliyordu. Daha sonra *Locator*'ı, yapılı çevrede seçtiği ve boyayla işaretlediği şaşırtıcı geçitleri çerçevelemek için bir aparat olarak kullanarak mekana duyarlı enstalasyonlar yarattı. 20 Nisan tarihine kadar The Art Institute of Chicago'da ziyaret edebileceğiniz seçkide *Dual Locators* (1972) ve *Locator (PS1)* (1980) müzenin iç ve dış mimarisinin birbirleri ve şehirle diyalog kurarak ilk kez açık havada sunuluyor.

ROBERT LONGO,
Viyana
Anıtsal hiperrealist çalışmalarıyla tanınan Robert Longo, virtüöz tekniği ve motiflerin görsel gücüyle gözlemciyi etkileyen güçlü, dinamik karakalem çizimler ile Albertina Museum'da. Longo, modelleri için dramatik durumları en gerilimli anlarında kaydeden fotoğrafları kullanıyor. Sanatçı burada bilhassa doğada, politikada ve tarihte gücün tasviriyle ilgileniyor. Binlerce kez yeniden üretilmiş ve uzun süredir popüler kültürün, kolektif görsel belleğimizin bir parçası olan görsel malzemeyi tercih ediyor. Longo, görsel etkilerini daha yüksek bir güce çıkarmak için motifleri izole ediyor ve küçültüyor. Konuyu büyüterek ve aydınlatmayı dramatik bir ışık gölge ile yoğunlaştırarak, kendimizi daha önce görülmemiş devasa teatral imgelerin karşısında buluyorsunuz. Öte yandan sanatçı mevcut imgelerden yararlanıyor, gerçekliğe ikinci elden referanslar veriyor ve orijinal siyah-beyaz fotoğrafların devasa kara kalem çizimlere dönüşümünün yanında sönük kalan etkileyici "kopyalarını" yaratıyor. Kara kalem çizimlerin dramatik ışık ve gölge efektleri, nesnelerin plastikliğini ve mekansal derinliğini vurguluyor. Motifin gerçek dışı olduğu kadar gerçek görünmesini de sağlıyor. Paradoksal bir şekilde Longo, hiç kimsenin yapamadığı gibi, kara kalemin siyahlığıyla parlaklığı, ışığı, şeffaflığı ve farklılaşmış maddeselliği çağrıştırabiliyor. Seçki 26 Ocak tarihine kadar Albertina Museum'da gösterimde.

MONET AND THE IMPRESSIONIST CITYSCAPE,
Berlin
Alte Nationalgalerie, Claude Monet'nin 1867 yılına ait en eski üç Paris manzarasını sunuyor.
Monet'nin 1867'de yaptığı bir dizi resim, modern kente yeni bir yaratıcı bakış getirdi. Sanatçı, alışılageldiği üzere Eski Ustaların eserlerini kopyalamak için ünlü Louvre Müzesi'ni ziyaret etmemiş, bunun yerine Paris'in canlı yaşamını evinin balkonundan resmetmişti. Bunu yaparken, kelimenin tam anlamıyla sanat tarihi geleneğine sırtını döndü ve büyüyen metropolde şimdiki zamanla ilgilendi. Neticede *Saint Germain l'Auxerrois, Jardin de l'Infante* ve *Quai du Louvre*'u tasvir eden üç Paris manzarası ortaya çıktı. Bugün bu eserler sırasıyla Berlin'deki Nationalgalerie, Oberlin College'daki Allen Memorial Sanat Müzesi ve Kunstmuseum Den Haag koleksiyonlarında yer alıyor. Üç müze arasındaki iş birliği, önemli resimlerin yeniden bir araya getirilmesini mümkün kıldı. Zira ilk empresyonist şehir manzaraları olarak kabul edilen, Gustave Caillebotte ve Camille Pissarro gibi sanatçılara yenilenmekte olan modern şehrin resimlerini yapmaları için ilham veren üç eser 26 Ocak tarihine kadar Alte Nationalgalerie'de gösterimde.

LAND SEA SKY,
Londra
12 Ocak tarihine kadar Tate'de ziyaret edebileceğiniz seçkide doğayı temel alan üç sanatçının eserleri bir araya getiriliyor. JMW Turner'ın sulu boyaları ve baskılar fotoğrafın icadından önce dalga, rüzgar, bulut ve gökyüzü tasvirleriyle hem kara hem de denizin özünü nasıl yakaladığını gösteriyor. Vija Celmins, son derece ayrıntılı foto-gerçekçi çalışmaları ve doğadan kesitleri ele aldığı çizimleriyle tanınıyor. Baskıları ve çizimleri, yıldızlarla dolu gökyüzünden okyanus yüzeyine ve çöl tabanına kadar doğanın sınırsız görünümlerine odaklanıyor. Son olarak Ingrid Pollard'ın *Three Drops of Blood* eseri, Devon'un botanik bahçelerinin ve eğrelti otlarının halk tarihleri üzerine yaptığı iki yıllık araştırmadan yararlanıyor. Tate koleksiyonundan alınıp sergilenen Turner eserlerinin birçoğunu Celmins daha önce 2012'de Tate Britain'da sergilenmek üzere seçmişti. Bu sergi dolayısıyla yan odada kendi çalışmalarının sunumuyla aynı zamana denk geldi. Ingrid Pollard ise *The Box* koleksiyonundan Turner baskılarının seçilmesinde görev aldı.

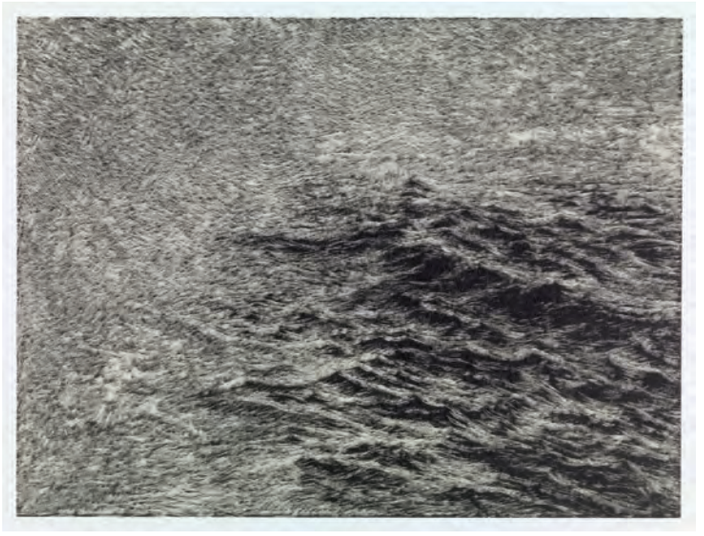

SZELIT CHEUNG: MADO,
Köln
Japonca *Mado* kelimesi pencere anlamına gelir, Szelit Cheung ise çalışmalarında resimlerinde bunu bir ışık kaynağı olarak görüyor. Böylece eserlerinde uzay ve ışık üzerine karmaşık çalışmalar geliştiriyor. 17 Ocak tarihine kadar Galerie Christian Lethert'te ziyaret edebileceğiniz seçkide sanatçının *Door, Kan, Mado* ve *Folding Space* serilerinden eserleri görebilirsiniz. Zira tüm başlıklar, ara veya geçiş alanlarını da temsil eden uzaysal koşullara atıfta bulunuyor. Sanatçının gözlemleri, ışık, karanlık ve rengin etkileşimine odaklanıyor ve gövdeye, yüzeye, uzaya ve zamana kadar uzanıyor. Yaratım süreci, eserin konusuna kesin bir yaklaşımla başlıyor: Birkaç eskizden sonra sanatçı, değişen ışık koşullarında ayrıntılı olarak gözlemlediği bir model yapıyor ve kompozisyonlarını tuval veya ahşap üzerine yağlı boya ile aktarıyor. Mado serisinden ahşap üzerine avuç içi büyüklüğündeki çalışmalarında Szelit Cheung, dağınık ışık durumlarını yakalıyor. Boyutları nedeniyle, eserler yakından gözlem gerektirir; neredeyse bir anahtar deliğinden bakıyormuşsunuz gibi hissettirir. Sanatçı gerçeklik ve yanılsama arasında, maddi olmayan ancak güçlü anlar yaratan basit formlar, ışık ve renk kullanıyor.

GUSTAV METZGER AND THEN CAME THE ENVIRONMENT,
Los Angeles
Nürnberg'de Polonyalı-Yahudi ebeveynlerin çocuğu olarak doğan Gustav Metzger, 13 yaşındayken 'Kindertransport' ile Nazi Almanyası'ndan İngiltere'ye kaçtı. 1945'te sanat çalışmalarına başladığında, Atom Çağı'nın tüm paradokslarıyla birlikte başladığı dönemde, bilimsel deneylerden ilham alan bir dünyaya adım attı. Metzger, yetmiş yılı aşkın sürede yazıları, eylem çağrıları ve sanatı aracılığıyla, bilim, ekoloji, politika ve sanatta insanlığın durumunu ele alırken hem 'kendi kendini yok etme'nin hem de 'kendi kendini yaratma'nın eşit derecede önemli taktikler olduğunu savunarak zamanının çelişkileriyle boğuştu. Hauser & Wirth'teki seçkinin başlığı ise Metzger'in 1992 tarihli *Nature Demised* makalesinden geliyor. Burada 'doğa ve çevre kavramlarını yeniden tanımlamaya yönelik acil bir ihtiyaç' olduğunu belirtiyor çünkü 'çevre' 'dünyayı manipüle eden güçler tarafından ele geçirilmiş' bir terim ve 'Zarar Görmüş Doğa' olarak yeniden adlandırılmalı. Seçki için son gösterim tarihi 5 Ocak.

THOMAS SCHÜTTE,
New York
"Bir şeyi beş farklı bakış açısından görmeye çalışıyorum." cümlesini kuran Thomas Schütte'nin evreninde, sulu boyalar, heykeller, seramikler, mimari modeller estetik, tarih ve kültüre dair sorgulamaları bir araya getiriyor. 18 Ocak tarihine kadar MoMA'da gösterimde olan seçki Schütte'nin çalışmalarının çeşitliliğini araştırıyor. Sanatçı, konularını ele alırken ve malzemelerini seçerken onları bir zaman ve mekan bağlamına oturtuyor: Almanya, 20. yüzyılın sonu ve 21. yüzyılın başlangıcı. Schütte, Kunstakademie Düsseldorf'taki öğrencilik günlerinden bu yana sanata eleştirel bir gözle yaklaşıyor. Minimal ve kavramsal sanatı önce keşfeden, sonra da reddeden Schütte'nin çalışmaları "hikayeyi yeniden gündeme getirdi". Bu hikayeler kişisel ve tarihsel olanı kapsıyor. Schütte'nin çalışmaları, kökleri geçmiş geleneklere dayanan türleri yeniden canlandırarak ve onları bugün ve gelecek için uygun hale getirerek yerleşik sanatsal normlara karşı geliyor.

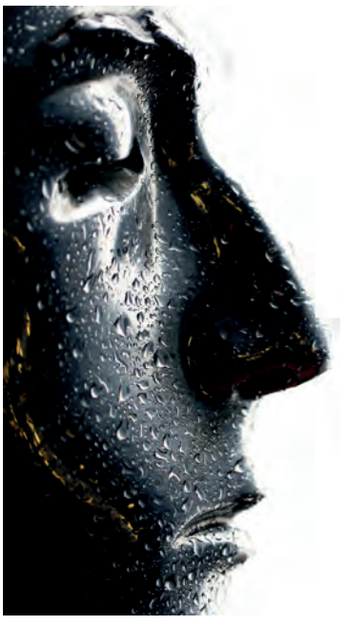

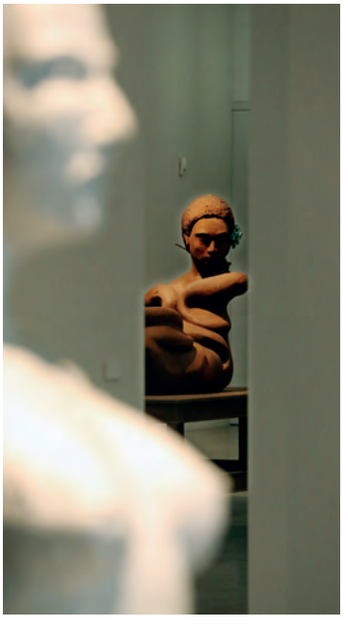

GABRIELE MÜNTER: THE GREAT EXPRESSIONIST WOMAN PAINTER,
Madrid
Museo Nacional Thyssen, Münih menşeli Mavi Süvari'nin (Der Blaue Reiter) kurucularından biri olan Gabriele Münter'in yüzden fazla resim, çizim, baskı ve fotoğrafını bir araya getiriyor. Sergi, dönemin kadınlarına dayatılan sınırlara başkaldıran ve 20. yüzyılın başlarında Alman dışa vurumculuğunun en önemli figürlerinden biri olmayı başaran Münter'in amatör fotoğrafçılık faaliyetlerinin başlangıcına ayrılan kapsamlı bir bölümle başlıyor. Sanatçının ortağı Wassily Kandinsky ile birlikte Avrupa ve Kuzey Afrika'ya yaptığı seyahatler sırasında gerçekleştirdiği çalışmalarla start alan kronolojik-tematik bir incelemenin ardından, Münter'in Blue Rider dönemine ait başyapıtlarının yer aldığı geniş bir bölümle resimsel faaliyetlerine odaklanarak devam ediyor. Son bölüm, sanatçının I. Dünya Savaşı sırasında İskandinavya'daki sürgününe ve Almanya'ya döndükten sonra izlediği farklı ifade yollarına odaklanıyor. Seçki için son gösterim tarihi 9 Şubat.

ELMGREEN & DRAGSET L'ADDITION,
Paris
Sergileri her zaman performans, mekan ve heykelin kesiştiği noktada yer alan çağdaş sanat sahnesinin yaratıcıları Elmgreen & Dragset, Musée d'Orsay için özel olarak hazırladıkları seçkide heykellerini müzenin fenomen heykel nefiyle diyaloga sokmak üzere davet edildi. Sanatçılar, müzenin daha önce hiç göstermediği türden, "L'Addition" adlı radikal bir mimari müdahale tasarladılar. İkili, sanat eserlerini sergileme biçimlerine meydan okurken, bir dizi yeni figüratif heykel de sunuyor. Bu eserler, çağdaş erkekliklerle bağlantılı çeşitli konuları müzenin tarihi kalıcı koleksiyonuyla yakın iletişim içerisinde tasvir ederek figürasyona yönelik sanatsal yaklaşımlardaki benzerlikleri ve farklılıkları vurguluyor. Küratörlüğünü Versay Sarayı, Müzesi ve Ulusal Mirası Başkanı Christophe Leribault'ın üstlendiği seçki için son gösterim tarihi 2 Şubat.

MEMORY ONLY,
San Francisco
Victor Reyes, 1998'de Los Angeles üzerinden San Francisco'ya gelmişti. Teknoloji patlaması potansiyeliyle dolup taşan, yeni bir milenyumun eşiğinde tehlikeli bir şekilde sendeleyen ve Y2K korkusunun hüküm sürdüğü şehir, Reyes için bir ilham kaynağı oldu. Değişimler dalgalar halinde gelirken, "geleceğe doğru ilerleyen bir kalabalık kültürünün" akıntılarıyla parçalanırken Reyes, "yüksek bir bilincin oluşumunu" izleme deneyimine odaklandı. 10 Ocak tarihine kadar Modernism Inc.'te gösterimde olan seçki başlığını sanatçının bir zamanlar gözlemlediği kimeranın geçiciliğini, artık yalnızca hafıza olarak var olan bir zaman ve mekanı yansıtıyor. Dijital çağın başlangıcıyla birlikte "yirminci yüzyılın hücresel ölümünü" izlediğini hatırlıyor. Bu birleşme, seçkideki jestsel işaretlerin, Matisse benzeri organik formların ve sert kenar tekniklerinin baskın varlığında görünüyor, hepsi ekranlar ve kalıplar kullanılarak bir dizi opak ve yarı saydam katman boyanarak yaratılmış.

KONFOR ALANI

Hazırlayan: Ekin Kurbetçi

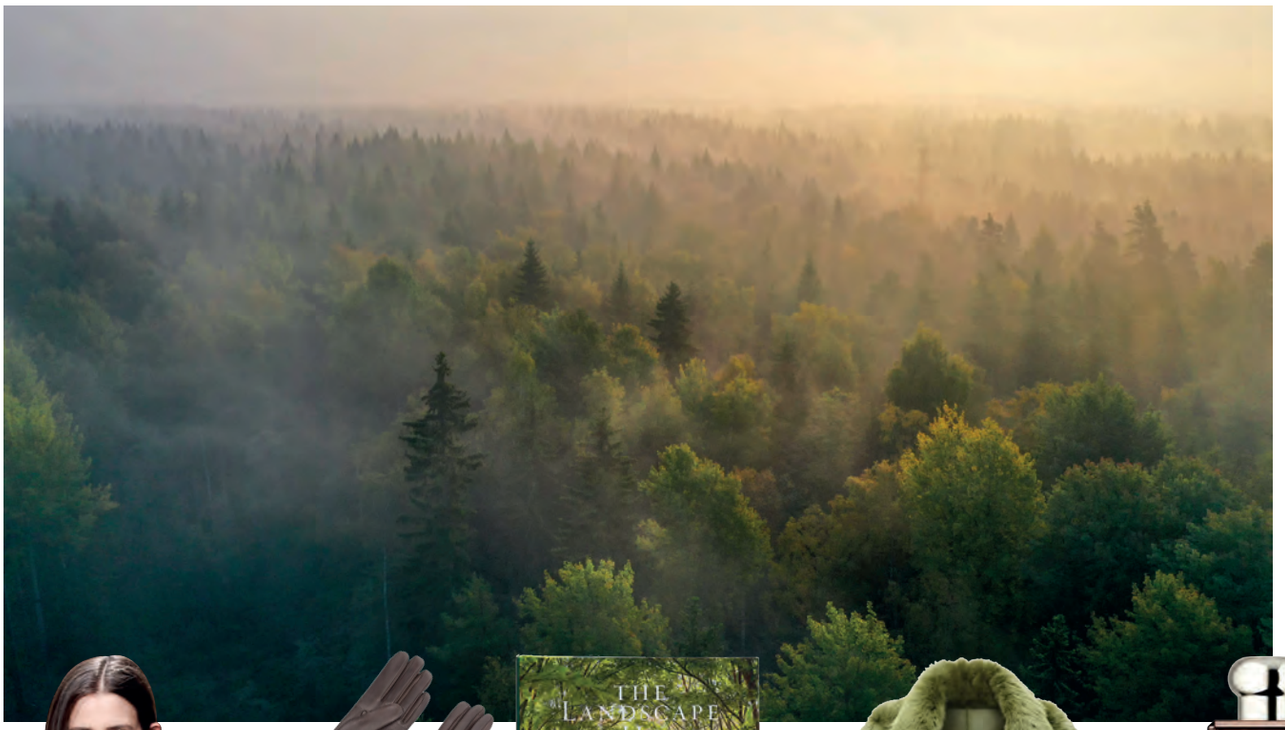

Kış 2024,
Alberta Ferretti

Eldiven,
Toteme

Kitap,
Rizzoli The Landscape Of Home

Palto,
Mango

Parfüm,
Jo Malone London Myrrh & Tonka Cologne Intense

Kazak,
Miu Miu

Çizme,
The Attico

Etek,
Philosophy Di Lorenzo Serafini

Fular,
Botto Giuseppe

Mum,
Diptyque

Küpe,
Maje

NOMOS
GLASHÜTTE

Tangente 2date. The art of dating—demonstrated by a watch that shows what NOMOS Glashütte loves to do best. The iconic model Tangente now comes with two exclusive date displays; the NOMOS ring date and a large date window at 6 o'clock. The newly developed caliber DUW 4601 is at the heart of this innovation. This in-house built mechanical movement with manual winding also offers the convenience of quick date adjustment and a 52-hour power reserve. The extra-wide sapphire crystal glass back of the stainless steel case reveals fine sunbeam polishing of the movement. This brand-new Tangente is 37.5 millimeter in diameter and also available in a version with a galvanic blue dial and white date numerals. Now with selected retailers, such as Tevfik Aydin in Istanbul. More information online: tevfikaydin.com.tr and nomos-glashuette.com

TEVFiK AYDIN
Since 1889

MERCEDES GLEITZE

LARA GUT-BEHRAMI

IGA ŚWIĄTEK

SONYA YONCHEVA

GRACE KELLY

SYLVIA EARLE

LEXI THOMPSON

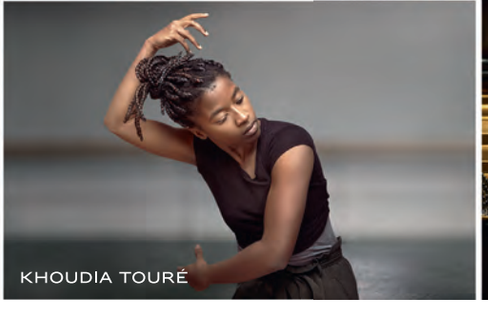
KHOUDIA TOURÉ

YUJA WANG

© ROLEX SA, 2021. TÜM HAKLARI SAKLIDIR.

"KLASİK" NEDİR?

"Kadınlar için tasarlanmış, klasik bir saat." Bazıları Oyster Perpetual Lady-Datejust'ı böyle betimleyebilir. Haklı olabilirler. Rolex olarak, 20. yüzyılın başlangıcından beri Rolex efsanesini yaratan tüm modellerle aynı mükemmellik standartları çerçevesinde, tüm kadınların bileklerine göre saatler tasarladık ve ürettik. Hep daha yüksek standartları elde etmeye çalıştık. O yüzden eğer "klasik"ten kasıt, zarafetle doğruluğu, incelikle dayanıklılığı, estetikle performansı buluştururken geleneği de daimi kılmak ise, onun için gerçekten kadınlar için tasarlanmış, klasik bir saat diyebiliriz. **Lady-Datejust.**

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL LADY-DATEJUST

RESMİ ROLEX SATIŞ NOKTASI

RHODIUM

ROLEX